

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. ÚNORA 1906.

Číslo 2.

REDAKČNÍ UVAHY.

Nebe mouchy nalezá se tam, kde není pavouků, nebe pavoukovo tam, kde není koštěte pilné hospodyňky, nebe lva kde není hroznýšů, ryby tam kde není ryby větší a člověka tam kde není bídy, utrpení, bolesti, klamů a strádání.

Mnoho dobra mohli by vykonati naše sbory sokolské tak zvanou "drobnou prací" ve svém vlastním středu. Máme své upomínky, památky národní, o nichž zdejší dorost ani potuchy nemá. Nemohli by naši cvičitelé při každé takové příležitosti dorostu srozumitelným a zajímavým způsobem význam památek těch vysvětlovati? Pět — deset minut by k tomu stačilo a my tak pomáhali bychom vštepovati úctu a lásku k české věci v mladou, vnímavou mysl dětskou. A nejenom že bychom vykonali tím "kus dobré" práce ve smyslu národním — pojišťovali bychom tím i svoji budoucnost, neboť mládež, mající úctu k všemu co je českého, nerozloučí se s českým sborem tak lehce. Nenaříkejme na tu mládež stále — napřed pro ni něco kloudného vykonajme a pak teprv právem můžeme od ní něco očekávati.

Nezapomínejme aspoň my úcty k osobnosti člověka každého, té osobnosti, jež není a nebude neokleštěná národními, náboženskými a podobnými předsudky i jinými umělými přežitky z dob dávného roztvřítí těla i mysle. Toť základní požadavek cností občanských, toť kámen životní schopnosti lidí pokrokových, lidí, již i jiným lidmi býti dopřejí.

Svolávati lid náš k nějakým přednáškám poučným, jest marné; my chceme se bavit, chceme se veselit — a pro nic jiného smyslu nemáme. Však to by nemělo sokolské sbory odstrašovati v jejich snaze — nejde-li hora k Mohamedovi, ať jde Mohamed k hoře. Věříme pevně, že ob čas vydaný krátký spisek, pojednávající o vlivu tělocviku na tělesný vývoj a mravní utužení člověka, jenž by v tisících výtiscích rozdělán byl mezi náš lid, vykonal by mnoho dobra. Většinu lidu našeho není znám pravý význam tělocvičných jednot, velká většina nemá nejmenšího pojmu o důležitosti výchovy tělesné a kdyby populárně psaný spisek dostal se lidu tomu do rukou, jsme jisti, že by mnohé české dítě zachrá-

něno bylo před zkázou. Jenom ne skládati ruce v klín — věříme-li, že věc naše jest dobrou, pracujme, abychom získali jí nejširší vrstvy lidu našeho! Učme se horlivosti od různých amerických organizací, jimž často se jenom posmíváme, ale od nichž v dobročinnosti mnohemu ještě bychom se přiučili mohli!

Pamatujme si, kde není ruchu a činnosti, kde každý sebe lepší návrh se odkývá a odbyde ledabyly, kde na cvičitele a cvičení neobětuje se dosti, kde nemastní jsme a neslaní, aneb naopak opět si myslíme, že pro nás stanov není a kázně také ne, že tam poměry jsou v nepořádku — to jsou stojaté vody bez života. Zdravý, věčný odpor, nikoliv však osobní rýpání, nehledí na stav, na zámožnost a na řečnění, ale hledí na skutky jedinců i celku.

Jako každého roku, tak i letos uspořádalo vydavatelstvo chicagských "Daily News" cyklus přednášek, k nimž zváni bývají nejpopulárnější odborníci, a aby americká veřejnost seznámena byla též poněkud blížeji se zemí českou a jejím lidem, vyzván byl známý chicagský pedagog, Jaroslav J. Zmrhal, aby k Američanům o českém národě promluvil. Přednáška našeho váženého krajana byla velmi čteně navštívěna a byla sledována s nemalou pozorností a pohledy na Prahu, na plátno vrhané, jimiž přednáška byla provázena, vzbudily zájem veliký. Bylo vidět, jak málo lid americký o Čechách ví; pohledy na český chrám Thálie na břehu Vltavy a krásné Hradčany vzbudily nelíčené překvapení. Přednáška p. Zmrhala potvrdila pak staré přísloví, že "čím srdce oplývá, tím ústa přetékají" — neboť z každého slova jeho dýšila láska k vlasti, kterou zajisté ani ty vzácné úspěchy — jakých dobývá si v kruzích amerických co výtečný pedagog, nikdy neoslabí. Jsme panu Zmrhalovi z hloubi srdce povděční za jeho snahu a přáli bychom si, aby četným česko-americkým vzdělaněcům sloužil za příklad.

Potěšili jsme se opravdu, když minule jsme čtli, že jeden z těch starších a dobrých harcovníků sokolských, činovník kdys nad jiné pilný, znovu zasáhl v práci, práci tím vydatnější, čím odborně cennější. Míjíme lidovou přednášku v Plzenském So-

kole, kde br. Dr. K. Štulík mluvil ku našich shromáždění o tom co každý měl by věděti ku zachování zdraví svého. Již po drahnou dobu postrádali jsme síly této u věcech našich, dobře vědouce, že nescházela sice nikdy tam, kde Sokolstvo k manifestačním hotovilo se projevům, jako v St. Louisu, v Coliseu atd., ale scházela nám často, kde rady bylo třeba upřímné spojené se znalostí odbornou.

V minulém čísle "Sokola" otištěn byl úsudek "Den. Nov." o tom, jaká tělocvična by byla s to pod střechou svoji soustřediti českou mládež, a náhled Dennice jest tentýž, jaký pronesli jsme na místě tomto již nejednou a jaký opakujeme na jiném místě čísla dnešního. Moderní tělocvičný ústav, zařízený tak, aby "nekulhal půl století za tělocvičnami nejmodernějšími", jak Den. praví, přispěl by v značné míře k rozluštění našeho problému, jak "zachraňovati českou mládež před mravní zkázou neb před rychlým odnárodněním". Ale co pro tu mládež konáme? Stavíme jí tančírny a pak stěžujeme, že vedle tance nemá pro nic jiného smyslu. Stavíme tělocvičny ve sklepích, a pak naříkáme, že po tělocviku dychtící mládež nám utíká do ústavů cizích. A když spočítáme tu řadu spolků sokolských na př. v Chicagu, vyložíme jim jasně, jak při společné práci moderní ústav tělocvičný mohly by sobě hravě postavit, že tím jediné by dokázaly, že jsou s to obětovati své osobní libůstky prospěchu celku, pokrčí jenom rameny a řeknou: "ono by to bylo hezké — ale nejde to." A na otázku "proč" — zůstaneme odpověď dlužni, poněvač — lháti nechceme a pravdu se říci hanbíme. Pohodlnější jest naříkati jen dále na tu mládež — ona to lehce snese a ani slovem se nám proti tomu neozve. č.

Nedbejme rozhodně na to, jak a kde seženou se peníze na vyslání družstev našich vzorných a družstva sester sokolek a jiných družstev druhých organizací sokolských v Americe na Všesokolský slet roku 1907 v Praze, ale spíše dbejme již od nynějška, aby ve sborech našich všech šmahem nový ruch přípravný se rozvinul, abychom v počtu slušném i pokud vlastní síly se týče toho velikého podniku Sokolstva se účastnili. Čím více bude dobrých borců na výběr tím čestnější naše zastoupení a čím více sborů bude míti borce, tím důrazněji vykonáme povinnost svou jako celek. Ve věci této budiž nám všem jediným vodítkem prospěch veliké myšlenky našich tvůrců a prospěch dobrých snah našich po poučení na místě závodním u zřídla.

Není tomu dávno, co v městě Chicagu odbývána byla schůze občanů, zajímavějších se o různé, potřebné opravy a v místních denních časopisech dočetli jsme se, že ve schůzi té "veden byl nárek na nezvedenou mládež a rodiče, kteří své děti vychovávat

nedovedou . . ." Při tom též debatováno bylo o tom, "kde vězí kořen všeho zla a když všemožné bylo uváženo, bylo uznáno, že při stávajících poměrech není možné udělati nic jiného, nežli domoci se lepší policejní ochrany před rozpustilou mládeží . . ." Dotyční občané patrně dobře to myslí, ale policejní ochrana panující zlo nenapraví, neboť každý chlapec, jenž dostane se policii do rukou, oetne se tím na počátku zločinné dráhy, která končí pro něho osudně. Volati na nezbednou mládež policajty panující zlo nenapraví — naopak, učiní zlo ještě větším. Neprospělo by nám více, kdybychom zahájili vydatnou agitaci k potlačení sprostných "šindyků", zavření doupat, kde mládež běře mravní zkázu? Statistika nám dokazuje, že od té doby, co na jižní straně otevřena byla veřejná hřiště, procento mladistvých provinileů jest o mnoho menší — nemohli bychom vydatnou agitací domáhati se nějakého hřiště, kde by mládež své prázdné chvíle trávit mohla? A když by nám ho nedala městská správa — nemohla by bohatá obec česká sama nějaké hřiště pro děti své zříditi? V některých částech města podobná hřiště zřízena byla jednotlivými a ne příliš bohatými společnostmi — nejsou Čechové chycagští dosti bohatí, aby takové shromáždění pro dítky zřídili? Nebylo by lépe pojednávat o tom, jak mládež naši před poklesnutím chrániti, nežli volati na ni policajty? Leč my nejspíše zase vyčkáme, až nás k činnosti ve směru tomto povzbudí nějaký cizinec. č.

A. di Luzenberger napsal v "Annali di elettricitè medica", následující pro nás dojistu pozoruhodná slova: "Starý výrok Juvenalův: 'V zdravém těle zdravý duch', bývá obyčejně pojímán úplně jednostranně, jako poukázání na důležitost pouze tělesného zdraví; ale dlužno dodati, že i s druhé strany zdravý, rovnovážný duch a mysl působí velmi blahodárně na zdraví tělesné — a ovšem i naopak. Denní zkušenost učí, že hnutí mysle, jako strach, radost vyvolá bušení srdce a porušení dýchání; dostatečně znám jest účinek strachu na činnost a pohyb střev. Šedá kora mozková tvoří zakončení všech ústrojí smyslových, pohybů svalových, v ní soustředí se též pohyby ústrojí vnitřních atd." Jaký pěkný ve slovech těch doklad o důležitosti soustavného tělocviku, kde také upnutí mysle stává.

J. H. Koehler, kapitán v armádě spolkové, jenž jest učitelem tělocviku ve vojanské škole west-pointské, podává v posledním čísle "Mind and Body" svůj posudek o sletu turnerů v Indianapolis a kdo ze sokolů posudek ten si přečetl, sezná, že velice nápadně shoduje se s posudkem v "Sok. Am." hned po slavnosti uveřejněným. Mezi jiným dotýká se pisatel též oné do očí bijící vady, o níž i v našem Sokole tak často bylo pojednáváno, a sice praví mezi

jiným: "Jest to zvláštní nedůslednost — nejmírněji řečeno — že sbor mužů tak fysicky vycvičených jako jsou turneři, mají býti stále kritizováni pro nedbalost, s jakou počínají si při zachovávání pravého držení těla. Co mne se týče, nevěřím, že přílišné cvičení na náradí jest toho příčinou — ale je-li tomu tak, pak cvičení na náradí pěstované do takových krajností, jest škodlivé a měla by nastati umírněnost. Pozorujme ale vyškoleného cvičence, který jinak chodí s rameny svislými, s hlavou skloněnou, když blíží se k náradí, aby vykonal svá cvičení, jmenovitě běre-li účast při závodech. Zde nenalezáme žádných nedostatků. Stojí z přímá a celá postava jeho jest pravým vzorem — což ale trvá jenom po tu chvíli, pokud zraky soudečů jsou na něho obráceny. A je-li možné, zachováti takové držení těla někdy, jest to možné vždy — aspoň se stanoviska fysiologického. Jest to pouze otázka vedení, spadající v obor učitele. On jest zodpovědným a měl by vynaložiti vše k docílení vzorného držení těla, což mělo by býti hlavní charakteristikou turnerů. Budou-li tak činiti, budou věci tělocvičné činiti větší propagandu nežli časovými sebe složitějšími produkcemi, neboť každý žák jejich bude pak stálým dokladem blahodárných výsledků jejich práce." — I našim českým cvičitelům by neškodilo, kdyby si tato slova bedlivě zapamatovali. Oetli jsme se v novém období, kdy parádní cvičení veřejná, krkolomné eviky na náradích a dobývání cen přestaly býti tím nejlepším a jediným dosvědčením učitelské spůsobilosti.

Závody Župy Střední v Chicagu a závody státu Nebraska v South Omaze se blíží kvapem, také Župa Fugner Tyrš hotoví se k župnímu sletu a závodům. Mimo to připadají i závody Děln. Amer. Sokola. — Vypracování závodních řádů a cvičení společných se již stalo a podle vlastních sestav soudíce budou závody ty vesměs obrazem činnosti a práce sokolské, práce, jež letos tím větší nabývá důležitosti, neboť jedná se o výběr boreů na všesokolský slet do Prahy. Toho mějme na zřeteli a činme se! Necht' z těch jednolitých pohybů závodících na cvičišti, v tom švihů a střetu, v tom šumu lidu nám přejícího, v té ladě napínajících se těl a vzpírajících se svalů, dmoucích se hrudí kázní ovládaných, českých lidí, ukážeme nejen své a našich žen a dorostu utužení, ale i zdatnost boreů našich, již hotoví jsou dokázati, seč síly jejich při veliké olympiádě Sokolstva veškerého.

Jako my, tak i Němci v zemi této usedlí dobře vědí co jim v žití jejich společenském schází, třeba mohli se vykáhati žurnalistikou prvního řádu a mnohými úspěchy, o nichž nám prozatím se ani nezdálo. Neníť třeba bráti si je ve všem za vzor u výchově mládeže jejich pak zvláště a v otázkách turnerů rovněž vzorů tu dokonalých hledati nemusíme, ale v

jednom pěkně klobouk dolů. Tak čteme v "Turn-Zeitungu", že poznali různé vady své, vady německé výchovy společenské i občanské a místo planého horování přistoupili ihned k založení Národní rady, Bundu to, v němž zastoupeny budou veškeré pokrokové organizace a účelem téhož býti má osvětová práce v širších kruzích Německa amerického, ochrana přistěhovalců, vzdělání jich tak, aby stali se užitečnými členy společnosti zdejší a dobrými občany země této, výchova mládeže a zařizování dobročinných i vzdělávacích ústavů a jiných institucí německých s ohledem na poměry americké a povinnosti občanské vůči této nové jejich vlasti.

Tak nás tak napadá, proč vlastně se tolik divíme, jestli různé lišeje a vředy na té naší roli národní se jeví, jestli tu aneb onde vytryskující hněs zavádil o náš jindy jemný nosíček. Proč se divíme, jestli zde řez dokonalý, tam náležité vyčistění se odporučuje všech těch ran chorobných vůbec? Příčina tu na snadě, po celý život náš chválili jsme, vynášeli do výše veškeré ty tak zvané naše vymoženosti, každou dupandu, jen když "slavný" výbor na nás oznámkou, aneb plakátem nezapoměl, každý počin třeba druhu nejhoršího, jen když z toho koukal dollar a každou titěrnost jen, když děla se pod fangličkou "národní". Omluva, že dělo se tak po leta a beztréstně, ta ještě neplatí, jako neplatí a platiti nemůže nějaké to svezení se po někom, protože nasadili jsme si jiná skla. Práci čest, práci opravdu a s dobrým úmyslem vykonané teprvé. Kdo chtěl by říci, žeť neomylným a kdo chtěl by tvrdit, že chyb jsme se nedopustili? Jen zpytujeme ta nitra svá, zpytujeme poctivě a spravedlivě a tu seznáme, že i na nás mnohý škraloupek, jehož břevno v očích druhého jsme již zahledli, sami toho svého nevidouce.

Již i ten nejžlutější list ze všech "žlutých" "American" upozorňuje v jednom čísle přímo a bez obalu v redakčních na zlo patentních břechek a odírání lidu o dollary za všeliké vykonané, pochybné a jiné nevykonané examínace, ba již soudy Spojených Států samy zakročily v případě, kde prý podle lidské krve poznával jistý humbukář chorobu člověka a dělal peníze. Poslali mu krev koňskou a chlapík usoudil hned co a jak nemocnému schází, čili jednoduše sedl na lep úřadům a nyní jest za mříží. O českých případech ani nemluvíme. Sám prezident Roosevelt se o potírání takového a podobného humbuku stará a dnes "Ladies' Home Journal" o zavedení vhodných zákonů ochranných v těch, kterých státech Unie usiluje, za pomoci jednot lékařských, jednot pro ochranu lidstva a jednot vědeckých. Tak čteme právě v dopise, kterýž dostali jsme od redakce "Ladies' Home Journalu", v němž děkuje se i za naše úsilí a brojení proti všem meduicínám patentním, všem šmahem pravíme výslovně.

Cokoliv jsme v ohledu tom napsali stalo se jen dle znění stanov N. J. S., a tu výbor sboru, který dovolí si za pár dollarů utržených za oznámky patentek v "Šibřinkách" utrhnouti na etí a práci činovníků v pořadateltvu tohoto listu, dovolí si vědomě porušovati znění stanov N. J. S., dojísta jen kulhá v kázni.

Není nad moudrost jako, když se vydaří. Tuhle v jednom velice učeném klubu českém rozpředli členové rozhovor o tom, zdali lékaři jsou tu k něčemu či nie. A slavná porota rozhodla, že lékaři jsou vůbec nepotřební lidé a že dlužno spolehati jen na přírodu. Byli tu i bratři naši a těm byli bychom radou, aby pro příště, kdyby si zlámali nohu, aneb ruku, spolehali jen na přírodu, aneb kdyby v rodině jejich záskrt, aneb něco podobného se vyskytlo "pomodlili se třikráte otče náš", krk dítěte zažehnali a po případě dali přírodě příležitost nahraditi anti-toxin. Co vykonala již věda lékařská dobrého, co podnikla na záchranu lidstva a předejití chorob nejhorších! Jestli však nekonečná oblast bádání, vědění není dnes ještě úplná, co jest úplného, co na světě dokonalého? A kdyby trval život ten náš dvojnásobný počet let, nebude jednotlivce, ani celky s to obsáhnouti poměrně ještě menší část vědomostí, "neboť pokroky sami", jakž Suess praví, "by se za tu dobu zvýšily více jak dvojnásob". Tolik víme my, ale v South Omaze vědí víc, proto vědí více, že zavěšují na slovo přednášky a rozhovorů tretky a fráze různého polovědění a podivných názorů. Příroda jest ovšem všemocná, ale jako beze cviku svalů na mohutnosti nepřidá, tak v chorobě člověka vyžaduje pro sebe pochopení, rozpoznání a dle toho zavedení klidu, léčby atd.

Napsali jsme se již mnoho na místech těchto, jak velika, společná moderní cvičirna by vypadati mohla a také v dnešním čísle o věci se píše, zejména pokud se týče Chicaga a sborů našich tamních. A tu nám tak napadá, že na příklad silný sbor, mající u středu svém čilé pracovníky a upřímné činovníky, sbor Slávský Sokol dnes nedaleko jest Plzenského Sokola, sboru to rovněž jednoho z nejlepších, jenž vykázať se může hlavně tělocvičnou na ten čas v Chicagu nejlepší. Slávský Sokol jaké nedávno měl obtíže k vůli oslavě Fuegnerově se správou síně, kde nyní se nalézá, jaké i jiné nesnáze má v místnostech těch sbor pokrokový, na kolik stížíností tu, pokud se týče vlastního cvičení a různého nepohodlí a co stalo se s nákladnou dekorací "Benátské noci", jež k vůli jiným zábavám byla minule bez vědomí výboru jednoduše zničena úplně hned po "Šibřinkách", jak v hořejším sále, tak i v dolejší a tentýž osud potkal i výstavu kuriosit s modelem pomníku Karla Havlíčka. Dalo by se toho vypočítati trochu více, však již tento trošek měl by postačiti, aby přiměl

bratry a sestry od Slávského Sokola k úvaze, aby vážně pojednali si v nastávající valné hromadě o tom, zdali sboru jejich nebylo by na prospěch a celé jejich práci vůbec, kdyby nastěhovali se pod jeden veliký krov sokolský velikého sboru Plzenského Sokola. O co by věci naší společné se prospělo? Dnes, kdy na kroji, ani smýšlení tak nezáleží, jen když jedná se o lidi pokrokové, co dobrých výsledků dalo by se získati, na kolik tělocvična prostraná zvelebiti a i jinak moderně zařídití by se mohla, aby vyhovovala aspoň zatím požadavkům přísnějším. A pak tu sbor nikterak nebyl by v podruží, byl by mezi svými, byl by u těch, kdož pro práci výchovnou, sokolskou mají pochopení a vědí co povinností jejich vůči bratrům a sestrám. Jsme si jisti a nepovídáme ničeho nového, že kdyby pokus sblížení takového se stal a sbor Slávský Sokol k Plzeňákům se odstěhoval, že na vlastní individualitě ničeho nemusel by ztratiti, aniž nějak si zadati. Kdo u věci této vážně uchopí se slova, kdo bude prvním, aby vedle všech těch dobrých snah mnohých bratrů našich chicagských, snah společvacích, sblížovacích pomohl věci dobré?

Jest opravdu k smíchu, jestli ne trochu více, když čteme ještě dnes v listech našich, jež také činí nároky na listy volné obhajobu bible a jiného podobného nesmyslu. Vždyť dnes na žádném lepším učilišti, koleji a ústavu americkém bible nepojímá se vážně a po stránce vědecké rozhodně se odsuzuje a v Anglii uveřejnili nedávno encyklopedii bible, jejíž články psali vynikající bohoslovci a učenci, filosofové věr všech odstínů a hle, spisovatelé ti vzdali se všech těch tak zvaných základů křesťanství. Pověděli nám, že Genesis není historií. Povídání o stvoření světa, o ráji, přemožení, přejití Červeného moře, zastavení slunce, Jonáši a jeho velrybě, Babylonské věži, atd., jsou pohádky a záhadné legendy, a nikoliv skutečná fakta dějinná. A tu, jak Macdonald dovozuje, jestli ráj a krásná ta zahrada jest pohádkou, allegorií, aneb mythou, pak jest rozhodně i pád Adamův pouhým povídáním a na základě toho i prokletí tohoto světa našeho, neboť bez hříchu a pádu Adamova nač bylo by pokání? První Adam tedy jest jen smyšlenkou, druhý Adam, Ježíš Kristus, v charakteru svém musí být smyšlenkou též. Smyšlenka jedna nemůže přece míti v následek faktum nějaké později, zvláště když na smyšlence vlastní se budovalo. Pokud se týče panensky zrozených bohů a polobohů myšlenku tu stopovati lze do Indie, Persie, Egypta a odtud do Řecka, kde po tisíciletí jí stávalo. Z těchto asi pramenů vynálezcové křesťanství čerpali. Ukřižovaný spasitel Hindů poskytuje přímo souběžnou pohádku o Ježíši Kristu. Můžeme si přečíst obě, abychom až na nepatrné změny poznali, že jedná se tu vlastně o dějinou událost Crishny. Zdá se býti ostatně i skutečností, že obrazy

Isis a Horuse, panenské matky a dítěte jejího z Egypta, dopraveny byly do Říma a tam prodány za nejmělečtější podoby panenky Marie a Ježíše. Stopy paganského původu křesťanství jsou příliš zřetelné, nežli aby tu byla chyba možnou. Část toho seznáme o vánocích, 25. prosince, jakž praví se doba to narození syna božího. Však vánoce náležely Paganismu. Slunce dostoupilo patrně svého největšího postupu na jih tou dobou. Dny staly se nejkratšími v roce. Nyní se prodlužují. Paganové světili toto období veselím a radovánkami jako narození jejich boha, slunce. Křesťané si tyto ceremonie vypůjčili. Protože se způsoby a mravy Paganův nedaly tak snadno změnit vytáhli je pod jiným jménem. V naučném slovníku Chambers' stojí ostatně, že o vánocích se Ježíš nenarodil. Dvanácte znamení zodiaku, dvanácte měsíců v roce nápadně podobá se dvanácti apoštolům. Když bůh slunce procházel znamením Virgo, panna celestiální, řeklo se o něm, že z panny se zrodil. Velkonoce jsou pouhým zobrazením Jara, kdy slavilo vzkříšení se přírody, nový život. Křesťané vypůjčili si také neděli od Paganů. Byltě den sedmý kdy slavili a uctívali slunce. Kněžstvo jest pouhým nástrojem v zatemnění tohoto uctívání přírody. Veškeré okolnosti si jednoduše přispůsobili na bytost, neboť takto spíše mohli klamati a otročiti mysle lidu svého. Židé, již v době té žili, zavrhovali takovéto pověry. Věděli, že Isaiáš byl padělán a že nebylo proroctví takového charakteru, jako Ježíš. Měli nejlepší příležitost vědět co vlastní jejich knihy psaly, o všech těch druhých nesmyslech ani nemluvě. Také pokud se týče mravní a výchovné stránky bible věru netřeba šířiti slov, o tom se můžeme přesvědčiti sami, neboť jsou ty mnohé kapitoly moc pěkné, tak "pěkné", že všude tam, kde tato kniha se čte, mohlo by se také mluvit o "očistě".

JEDNOU K TOMU DOJÍTI MUSÍ!

Sokolové pozastaví se asi nad tím, že vracíme se opět k předmětu, o kterém tolik již bylo psáno a mluveno; ale my pokládáme předmět ten za jednu z životních otázek našeho Sokolstva, na jejímž rozluštění závisí naše celá budoucnost a proto vracíme se k němu opět a budeme tak činiti i budoucně, dobře věduce, že jednou k rozluštění otázky té dojítí musí — to jest, bude-li nám záležeti na zachování Sokolstva jako organizace tělocvičné.

Vyvolali jsme již jednou otázku, čím to jest, že důležitost výchovy tělesné mezi námi tak pomalu jest pochopována, že nejpřednější sbory naše nejsou na tom, co se činnosti tělocvičné týče, o mnoho lépe, nežli byly před 15 — 20 lety — ba mnohé jednoty že jsou na tom dnes ještě hůře — žádali jsme členstvo, aby účastnilo se veřejné rozpravy o tom, co

jest hlavní příčinou ochablosti naší a jak by se dala činnost nejenom v jednotlivých sborech, ale v celé organizaci vzpružiti — ale ozvaly se jen asi dva hlasy — jako by celku na hlavní, životní otázce Sokolstva pranic nezáleželo.

Ztrácí dnes naše mládež veškerý zájem o tělocvik? Na otázku tuto odpověditi musíme záporně — neboť kdyby tomu bylo tak, neshledávali bychom se s ní v tělocvičných organizacích cizonárodních. Nedostává se nám schopných cvičitelů? I na tuto otázku dáti musíme stejnou odpověď — neboť ačkoliv nemáme vzdělaných odborníků přebytek, ba ani dostatek — přece jen průměrný cvičitel český vyrovná se cvičitelům americkým. A otázka-li se nás někdo, v čem tedy spatřujeme ochablost činnosti tělocvičné, v čem spatřujeme příčinu toho, že jen nepatrné procento členstva tělocvik pěstuje a že česko-američtí mladíci dávají přednost organizacím americkým — tu odpovíme otevřeně, že hlavní příčina leží ve způsobu, jakým naše tělocvičny stavíme.

Sokolové zajisté povšimnuli si toho všedního zjevu mezi námi, že činnost tělocvičná ochabne rázem, jakmile sbor sokolský zřídí si svůj vlastní stánek. Někteří bratři pokládali to za zjev zcela zvláštní — nevysvětlitelný — my však pohlíželi na to a pohlížíme po dnes jako na zjev zcela přirozený.

A proč?

Poněvadž při stavbách síní sokolských bývá tělocvik, tedy hlavnímu účeli našemu vykázáno místo až příliš podřízené. Pečujeme o to, aby příznivci naši měli kde tančit — o tanec bývá vždy nejlépe postaráno — staráme se o to, aby ochotníci měli kde hrát divadlo, aby různé spolky měly pěkné, pohodlné místnosti pro své schůze — a to, co teprv v sokolské síni zbude, věnuje se účelu sokolskému. Namítne se někde: ale vždyť u nás sokolové cvičí v prostranném sále, což jim to nepostačuje? To jediné, co by v případě takovém vyhovovalo, jest prostora. Více zde tělocvik nenalézá. Místnost, která má vyhovovati účelům dvěma, nemůže vyhověti účelu žádnému — a nemá-li trpěti věc jedna, musí trpěti věc druhá, a tou druhou věcí bývá tělocvik. Ale vždyť sokolové mají tam své večery — namítne se opět. Mají — ale ví-li mladík, který rád si zacvičí, že nežli bude moci cvičit, musí z podzemních místností neb z tmavých zákoutí tahat těžké nářadí — dostavuje se raději do cvičení pozdě, až jiní nářadí postaví, a ti, kteří to pravidelně dělají musí, počnou záhy následovati příkladu prvních. Tím se stává, že začíná se čím dále tím později — až konečně ti nejhrošlivější cvičenci jsou první, kteří ochabnou úplně. A zeptejte se cvičitele, který má na starosti cvičení mládeže, je-li mu možno, aby mládež cvičil tak, jak by cvičena býti měla? Není. Předně nevyhovuje nářadí — neboť pro vydatné cvičení velkého počtu žactva není ho dostatek. A jelikož hry mají tvořiti hlavní část

evičební látky pro útlé děti — může evičitel v tělocvičnách našich hry pěstovati? Nemůže — poněvač podlaha jest obyčejně od tance tak uhlazená, že děti hrající, sem tam běžící vystaveny jsou stále nebezpečí úrazu a některé — a právě ty nejvydatnější hry jsou v síních našich holou nemožností.

Zde máme tedy obrázek našich tělocvičen, často s velkým nákladem postavených. Postaráno jest o schůze pro cizí spolky, postaráno jest o tanec — také většinou pro cizí spolky — postaráno jest i o divadlo a jiné zábavy — ale o hlavní účel náš postaráno není!

Můžeme se potom diviti, že nejdříve ochabnou ti, kteří dávají se k nám hlavně k vůli tělocvičce?

A takové poměry panují mezi námi — často i v městech, které čítá až deset, ba i více sborů sokolských. Lze se také diviti, že veřejnost k nám nechová se často tak, jak očekáváme, když vidí, že známe své vady, že při svorné práci mohlo by jim býti odpomoženo — ale že přec z dětinské umíněnosti libujem si v tříštění sil?

Jak my si představujeme ústav tělocvičný, vyličili jsme na tomto místě již nejednou. Žádná zbytečná nádhera — ale čtyry zdi, v jichž středu zřízena by byla moderní, vzdušná tělocvična, s náradím na svém místě stále připraveným, jehož by též bylo dostatek pro cvičení společná sebe většího počtu evičeích, náradí pro cvičení odborů ženských, slušné převlékárny, sprehy a místnost pro domácího správce, který by udržoval ústav v čistotě a útulná čítárna. Tělocvičnu bychom nechali otevřenou po celý den, kdy mohly by býti zvláštní hodiny pro starší, vdané ženy — odpoledne mládež, u večer členstvo. V čele ústavu pak všestranně vzdělaný evičitel, jenž dovedl by býti nejen evičitelem, ale i rádcem, jak nejenom zdraví a sílu pěstovati, ale vzácné poklady ty si na pozdější věk zachovati — jenž by byl dorostu našemu příkladem, učitelem, jakýmsi národním misionářem — jenž v mladším členstvu byl by s to probouzeti lásku k naší věci sokolské. Jen tak mohou sokolské síně státi se vychovatelnami česko-americké mládeže, jak po stránce tělesné tak po stránce mravní. Ale jak zatruchlití musí každý upřímný sokol, jenž vidí možnost ústavu takového — na příklad v Chicagu — a při tom ví, že jenom naše roztržitost, chlapecká umíněnost, svéhlavost, uskutečnění krásné myšlénky té překáží.

Již jest ale pozdě — síně jsou postaveny — slyšeli jsme často.

Není pozdě — a my věříme, budeme-li chtít sborů sokolské v jich původní ryzosti zachovati, že k nějakému kroku jednou odhodlati se musíme!

Máme dosti síní již — ale přece mluví se ještě o stavbě nových. Což kdyby sokolové nabídli své síně českým spolkům a — jmění tak nabyté obrátily na stavbu vzorného ústavu tělocvičného? Možnost posud stává — jediné, co schází, jest upřímná vůle,

opravdová láska k naší společné věci. Nevzchopíme-li se ku kroku takovému nyní, musíme tak učiniti později. A odhodláme-li se k takovému kroku později — tu nejvroucenějším přáním naším jest, aby — pak nebylo již pozdě!

OČISTOU ZA OČISTU.

Po celá dvě leta psali jsme pilně a neohroženě proti jakémukoliv klamu, šalbě, humbuku, krvavému čtení, sprosté polemice a různých těch našich nedostatech společenských a pochybené výchově lidu a mládeže naší zvláště. Psali jsme, nelekajíce se nikterak hanobení, pomluv a nadávek, psali jsme tak, aby i širší kruhy nám porozuměti mohly, aby lid má-li oči k vidění, uši k slyšení a trochu ještě smyslu k dobru v čas obrátil o očistu usiluje, podal nám ruky pomocné v práci naší výchovné, k uzdravení lidu a povznesení jeho i utužení. A vidíte za celá ta dvě leta těchto upřímných snah našich a hlasů varovných nikdo si nepovšiml, až na nepatrné výminky, některých opravdu pokrokových listů. Neváhali jsme, když potřeba kázala i v řady vlastní zasáhnouti, pokárati, poraditi a povzbuditi tou vedení snahou prospěti celku vůbec.

Byli jsme si úkolu svého vědomi, jako víme, že právě Sokolstvo jest povinno hbitost, bystrost, neohroženost přenášeti v řady lidu svého, že v prvé řadě jest k tomu povoláno, aby vystihlo nedostatky, slabiny, nebezpečí, které jsou s to lid tělesně i duševně mrzačiti, zatemniti, ano zadržeti lid volný a pokrokový na postupu a jeho vývoji před tváří ciziny. My dobře chápeme, seč silný je člověk, seč silná žena a pokud dorost náš utužení potřebuje, ba co více my dokázali lidu, co nezištnou a upřímnou práci a námahou docíliti se dá i v zemi této v té pravé výchově v našich Sokolnách a co docíliti by se dalo ještě při zvětšené podpoře věci naší a zvýšené činnosti vůbec. Viz Coliseum! Tolik víme, jako víme, že ještě i nám mnoho schází, mnohé vykonati sluší. Když však ale v tomto postupu, v tomto našem konání nedostane se nám ani jediného slůvka povzbuzení, ba spíše překážek a útisků, nedivte se, že zvykli jsme pouze spole.h.a.ti na sebe a na své paže, na své vlastní ústrojí, jež tolik již vykonalo, jež však ještě více vykonati chce a musí.

Dnes mluví se u nás jen o očistě, mluví o ní každý a píše kde kdo a v celé té záplavě návrhů a rad dobrých i ceny pochybné uznává se, že lidu našemu něco chybí, že mohli bychom býti i vzhledem na cizí prostředí a různé poměry trochu dále. Jenže věc má háček, ba co díme hák, veliký hák, zde sporu osobního, tam konkurence dotýčených mravokárců. Kde možná pak tu dohoda? Krváky vyčítají se pouze jen někomu, kdo nám z ohledů těch i jiných jest nepohodlný, ztracuje se surová polemika pou-

ze tohoto listu, aby štvání a anonymní hanobení zase toho druhého listu se s pochoutkou tu otiskovalo a tam jiným způsobem rozšiřovalo. Na co nestačí sloupce listů, pořídí se letáky a ten život náš otravuje se za různého předstírání a frází soustavně, ničí se každá lepší snaha a pokus, hanobí a ničí se každý jednotlivce, jemuž přičítá se jít ušlapanou cestou kalu a bláta. Bezcharakternost, zaprodajnost a ziskuchtivost slaví své orgie za dollary všelikých bohatců a za oznámku i obsah listu se prodá na úkor toho lidu ubohého, jemuž v programech čísel prvních toho tolik naslibovati umíme. Vzduch náš, ký div, že jest těsný, že za poměrů takých volá se po nápravě, ale pochybujeme velice, že jedno zlo druhým vykořeniti lze. Mluvit na jedné straně o očistě a na druhé přinášeti z každé sebemenší osady, kde jaký klep, český klep pak zvláště, pěstovat pikantní rubriku a zprávy ze soudních síní, štvance a osobní krámy a na straně třetí slibovati "utišení" dítěte opiem, ubohé, choré ženě nějaké to "zregulování" trochem vody a vína, aneb škodlivého alkoholu s různými přísadami a jedovatými, slibovati uzdravení bombastem a humbukem, vědomě přijatým — oznamovat media, kartárky a p. — ne, to není očista, tak se s lidem ubohým nemělo nakládat! Nám pramálo záleží na tom, kdo po očistě volá, PO NÁS VOLÁ DODÁVÁME VÝSLOVNĚ, ano také nedbáme, jestli NÁVRH NA ZAVEDENÍ KOLKU NÁRODNÍHO, daně národní, jakž před mnoha měsíci jsme naším navrhli, jinde se objevuje, ale nám záleží, aby po právu a spravedlnosti s očistou se začalo, upřímně začalo, aby se s ní nečachovalo tak, abychom pak nemuseli jít očistou za očistou! Mluvit a psát dovede každý, ale díla se chopte, všichni bez výminky, ruče a čile, pokud pak nás se týče my pokračujeme jen v dorostu svém, v rodinách našich sokolských a zasa-hující dále v širší vrstvy dejme se také do účinnější práce, práce soustavné a organizované, čili učiníme počátek! Platíť i tu, že ti kdož v pevném šiku, jsou povolanější!

Představujeme si, sami na sebe spolehnout, u nás poučení lidu tak, že vycházelo by, jsouc pečlivě zorganizováno a pevného pořadu, z ústředí našeho sokolského jednotlivých Žup a pod dozorem V. V. N. J. S. V pořadu a stanovách máme vedle tělocviku část vzdělavatelnou a v listu svém pokusy mnohé ve směru tom jsme již učinili, aby i širším vrstvám stal se přístupným a věci utužení se prospělo. Proč nemohli bychom jít dále, jsouce svědky, jak věc sokolská zmohutnila vůbec ve vlasti staré a po světě slovanském, berouc na se úkoly nejkrasší.

Jak snadno lze vložiti v mysl člověka myšlenky člověka druhého, jak snadno zmohutní city, aby rostly a nesly ovoce, jak pěkná musela by být ta práce naše výchovná rozšířena jsouc, když bychom vedle tělocviku těla i eviky ducha ve sborech našich pořádali, zvouce širší veřejnost ku práci společné

v tom směru záslužném, k jejímu se mravnímu i hmotnému účasti. Pořádejme lidové, snadno srozumitelné přednášky a sice toho druhu, aby co možná každý odbor práce, umění a vědy se aspoň z části reprezentoval, přednášky o našich potřebách společenských, národních a výchovných, rozhovory o nich atd. Spůsobem tím se lidu našemu přiblížíme a také věc svou sokolskou spíše budeme moci propagovati. Necht V. V. jmenuje řadu přednášců Župami navržených z těch kterých odborů a v různých městech, kde naši jsou, zřídí k tomu cíli zvláštní fond, vypracuje pořad na celý cyklus přednášek a požádá přednášce, řečníky a odborníky, aby ob čas dle určitého plánu do toho a pak zase do jiného města zajeli. Spůsobem tímto dostalo by se i na sbor nejmenší a my jako N. J. S. konali bychom doista práci pěknou, výchovnou a co hlavního osvětovou. Pravda, dnes přednášky, rozhovory atd. také v mnohých sborech našich se pořádají po různu, oč však by takováto a podobná práce soustavná vedle zařízení čítáren, besídek, knihoven atd., více vydala a kde nízké vstupné by se vybíralo, celkem mnoho obtíží by s podnikem dobrým spojeno nebylo. Jsou předměty, jež prospěly by Sokolství, prospěly by lidu prostému a jsme jisti, že ten lid za snahy naše nezištné i upřímné i pro nás opět dovedl by přinést obět a mládež svou k výchově nám svěřil. A již to znamenalo by mnoho.

Nechováme žádných illusí, nejsme z těch, abychom hned věřili, že návrh náš dnešní se hned rázem ujme, aniž dovoluujeme si tvrditi, že spasíme tak národ hned celý, aneb na vlastním návrhu nedalo by se hodně zlepšiti, ale tolik tvrdíme, že i u věcech tělocvičných a poznání práce naší i činnosti lidu mnohé dalo by se pověditi, aby pak tím spíše nás pochopil, aby splácel zpět, co dobrého od nás přijal. Sesílíme-li my a s námi ten český člověk, ať již jest kdekoliv, nejen že vyplyne nám, ale i jemu z toho mnohý mravní, ba i hmotný prospěch, otuží své tělo i mysl jeho se povznese, naučí se spolkovému životu bratří a sester, průpravě pro život a zacházení s lidmi vůbec i připraví se lépe k soutěži o to bytí své se všemi těmi dojmy, jež v kruhu sokolském následují. —

Namítne se nám, že dost jiné čeká práce, že třeba nám evičitelů, že třeba nám Sokolen a jiných mnohých věcí, však to nikterak nestačí, jestli opravdu vývinem těla i ducha chceme jít k svobodě, jestli chceme být na prvé stráž. Jak vysoce vznešené, junácké a hrdé zní tu moudré slovo Tyršovo: "Nikdy spokojen! Věčný ruch!" A v těch slovech osnován a veden býti má každý sbor náš, každé naše sdružení sokolské. Činnost naši třeba zvětšiti, rozšířiti, zdokonaliti a shromážďiti kol praporu našeho nejlepší pracovníky ve směru naznačeném. Výmluva, že není jich, dnes neplatí, ba co více dosti bratří již i sester, již v práci takovéto po-

dílu by bratři mohli, práci, jež všem nám bude ku ozdobě a lidu našeho k zachování na dlouhá leta.

VŠEM ČESKO-SLOVANSKÝM BR. SBORŮM SOKOLSKÝM V AMERICE!

Bratři sokolové!

Vznešená myšlenka sloučiti veškeré Sokolstvo slovanské v Americe bez rozdílu kroje, smýšlení, ať sdružené, či nesdružené, zaujala mysle všech opravdově cítících bratrů všech stran zde stávajících a k jednomu cíli směřujících a netrpělivě proto očekáván výsledek práce poradního výboru, jemuž svěřen úkol: zásady a program budoucího velikého sloučení Sokolstva amerického po vzájemné dohodě všech zastoupených sdružení vypracovati.

Dnes, kdy veliký Svaz Slovanského Sokolstva našich bratrů za mořem byl ustaven a jenž pojí v sobě Sokolstvo české, slovinské, polské, chorvatské, i my podepsaní zástupci poradního výboru přistupujeme před Vás, bratři, abyste rozvážným hlasem svým projevíli dobrou vůli a bratrské smýšlení vůči budoucímu sloučení všeho Sokolstva v Americe, jehož první počín a práci má korunovati okázalé a důstojné obelátí V. sletu všesokolského v Praze příštím rokem.

Po zralém uvážení všech stávajících poměrů a směrů zastoupených sdružení v poradním výboru, předkládáme Vám, bratři, následující návrhy k uvážení a v řádné schůzi sboru Vašeho k odhlasování:

I. A: Návrh sokola Jar. Košare na povšechné sloučení ve Svazu Česko-slovan. Sokolstva v Americe:

Účelem Svazu jest: 1. šíření tělocviku ku povznesení tělesných i mravních sil slovanského lidu v Americe, 2. zjednávání i šíření úcty ku slovanským kmenům a jich kultuře v této zemi.

Účele svého domáhá se Svaz: a) slučováním sdružení sokolských jednot, vzájemnými styky jednot, žup i sdružení sokolských, b) sjezdy a veřej. cvičením sokol. jednot ve Spoj. Státech i účasti na podobných podnicích tělocvičných spolků jak ve Spoj. Státech, tak i mimo hranice, c) zařizováním pravidelných hůhů cvičitelských ve větších sídlech sokolských, d) péčí o zvelebení tělocviku mládeže i dorostu vůbec, e) zaváděním jednotné soustavy, postupu cvičebního a jednotného způsobu vystupování veřejného, f) opatřením a zřizováním fondů k účelům tělocvičným určených, g) vydáváním tiškopisů a časopisů (Věstníku) o tělocvičných věcech a statistiky o stavu jednot tělocvičných a tělocviku vůbec, h) podporou záslužných podniků národních nepolitických.

Jmenní Svazu opatřuje se peněžitými příspěvky členů, z nichž spolek se skládá a výši jich stanoví výbor Svazu předem na běžící rok dle potřeby.

Členem Svazu může býti každé sdružení česko-

slovan. tělocvič. jednot ve Spoj. Státech, aneb i jednotlivé nesdružené sbory. Povinností členů jest napomáhati k účelu Svazu svrchu vytknutému, sčastniti se společného veřejného cvičení a sletu Svazu českoslov. Sokolstva v Americe, obeslati běh cvičitelský, zapravovati v čas stanovené příspěvky a podávati výboru vyžádané zprávy a statistiku.

Prvními členy Svazu bez předešlého přijetí sjezdu jsou: Národní Jednota Sokolská, Čes-Slovan. Sokolská Župa Fügner-Tyršova a Jednota Dělnických Amer. Sokolů.

Záležitosti Svazu spravuje předsednictvo s technickým sborem a sjezd. Předsednictvo se skládá ze starosty, náměstka, náčelníka, jednatele, pokladníka, účetníka a 2 revisorů účtů, a jest voleno sjezdem, na němž zasedají zástupci jednotlivých sdružení se stejným počtem delegátů i hlasů. Technický sbor sestává z župních náčelníků a cvičitelů. Všem sdružením, ku Svazu přistoupivším, jest ponecháno jich samostatné zřízení, kraj i správa, pouze v otázkách společných, Svazu dle stanov tohoto se týkajících, podléhají dotýčné výkonné výbory pod právomoc předsednictva Svazu.

Konečně Svaz budiž tělesem ryze sokolským a národním bez ohledu na politické, sociální neb náboženské přesvědčení jednotlivých sdružení, sborů neb jednotlivců vůbec.

Toto výše uvedeno jest pouhý výtah z navržených stanov budoucího Svazu čes.-slovan. Sokolstva v Americe.

Bratři hlasují buď pro tento návrh na povšechné sloučení aneb pro:

B. Návrh sok. Čermáka k částečnému sblížení Česko-Amerického Sokolstva:

Utvoření ústředního technického výboru. jenž skládati se má z 12 členů, a sice každé sdružení zastoupeno má býti 4 členy. Do výboru zvoliti musí každé sdružení své nejpovolanější odborníky, jimž čas i zaměstnání dovoluje povinnosti jim udílené řádně vykonávati. Výbor tento zvolí si své zasedající úředníky a vrchního náčelníka.

Členové výboru tohoto nemusí býti z jednoho města — pouze zasedající úředníci musí v jednom městě žiti.

Hlavní povinností tohoto ústředního výboru technického jest na prvním místě pečovati o vzdělávání sil cvičitelských, a sice:

a) Pořádáním cvičitelských kursů, a sice na Vyehodě, ve státech středních i na západě. Tento způsob nevyžadoval by takového nákladu, jako pořádání kursu jednoho a vydržování četných posluchačů v jednom městě.

b) Dále uveřejňováním odborných prací ve všech třech orgánech v stejné době a po případě i vydáváním odborných poučných spisů, též vysíláním členů jednotám neb župám k poučným přednáškám, kde by o to bylo žádáno.

Další povinností Ústředního Výboru tohoto jest uspořádati v určitých lhůtách Velký Vsesokolský Slet, řízený náčelníkem výboru jmenovaného. Při tomto sletu má hlavně brán býti zřetel k tomu, aby znázorněna byla česká soustava a cvičitelé se svými družstvy, dětskými školami a dámskými odbory, aby skládali účty ze své činnosti. Nejlepší a nejpůvodnější cvičení bud'tež odměňována.

Doba sletu, kursů cvičitelských, jakož i upravení cesty k získání potřebných hmotných prostředků ponechává se vyřízení sjezdu.

II. a) Návrh většiny na zastoupení každé organizace 3 hlasy na sjezdu.

Aneb b) Návrh menšiny na zastoupení každé organizace 5 hlasy na sjezdu,

bez ohledu na početnost členstva neb sborů.

III. a) Místo sjezdu v Clevelandu, O., návrh většiny;

aneb b) Místo sjezdu v Chicagu, Ill., návrh menšiny.

IV. Návrh a). Výlohy z obeslání sjezdu platí každá organizace za své delegáty;

aneb: Návrh b). Výlohy hraditi se budou společně z poplatků z hlavy dle usnesení příštího sjezdu.

Výsledek hlasování o návrzích I., II., III. a IV. pod a) neb b) zašlou sbory svým ústředním tělesům a výkonné výbory těchže oznámí celkový přehled hlasování poradnímu výboru v Chicagu **nejděle do konce června 1906** pod adresou:

Jaroslav Košar, 464 Washburne ave., Chicago, Illinois;

a zároveň uveřejní ve svých orgánech sokolských. Dle výsledku hlasování svolá poradní výbor sjezd v měsíci srpnu t. r.

Důvěřujíce v bratrské smýšlení Vaše i rozvážnost v otázce společného sloučení všeho Sokolstva v Americe ku cti a zdatu národa svého, znamenáme se se sokolským "Na zdar!"

Dáno v Chicagu, leden 1906.

Poradní výbor:

Jaroslav Košar, Kar. Rajman, Boh. Zeman,
(za Župu Fügner-Tyrš).

Josef Čermák, Fr. Klepal,
(za Nár. Jed. Sok.)

Emil Hocke,
(za Jed. Dě. Amer. Sok.)

CHRAŇTE DĚTI PŘED NASTUZENÍM.

Stalo se již nejednou, že dítě vracející se ze školy tělocvičné, nachladilo se tak, že z toho vznikla nebezpečná choroba a jak už matinky naše mívají ve zvyku, svedly vinu všeho jenom na tělocvik a děcko se pak ve škole tělocvičné více neukázalo. A nebyla

to pouze ztráta tohoto jediného žáka, kterou škola sokolská utrpěla. Známi zaslechli, že to neb ono děcko "roznemohlo se z tělocviky" a následek toho byl, že často ojedinělý případ zavinil citelné ochabnutí návštěvy tělocvičné školy.

Stává se, že žák často trpí nachlazením vlastní vinou, ale nutno též doznati, že až příliš často vinu nese neopatrný cvičitel. Máme mnoho tělocvičen, které jsou v době zimní nedostatečně vytápěny, (obyčejně tělocvičny ve sklepích), a necháme-li žáky neb žákyně po nějaké čilé hře státi, neb na podlaze posedávati, vydáváme je velkému nebezpečí nachlazení. Často i otužilí sokolové položili tak základ dlouhé, vléklé chorobě. Však nejsou to jenom špatně vytápěné tělocvičny, v níž hrozí chovancům našim takové nebezpečí — neboť nastuzení často nastane na cestě domů. V některých tělocvičnách často cvičební hodina končí čilou hrou — v níž se žák značně zahřeje — a hned po skončené hře jsou žáci posláni domů. Někdy musí vyprázdniti síň co nejrychleji, aby učinili místo třídě jiné. A proto cvičitel měl by v době zimní upravit své cvičení tak, aby hra přišla na program 15 neb 10 minut před ukončením hodiny cvičební — a po této pak provést se žactvem lehká cvičení prostná, tu a tam volnými kroky na místě i s místa provázená, čímž se krev rozežhřátých žáků značně uklidní a oni pak nejsou rychlému nastuzení tak náchylní. Však ani tu neměla by péče svědomitého cvičitele přestávati. Před každým rozpuštěním své třídy měl by je laskavými slovy upozorniti na nebezpečí, jaké hrozí jim otálení-li venku, nejsou-li nohy jejich opatřeny dobrou, suchou obuví, a jak nebezpečno jest, jdou-li domů poněkud uhrátý, dýchati ústy a p. Povinností naší jest pečovati o zdraví dítek nám svěřených nejenom pokud stojí v našich řadách, ale vliv náš měl by počiťován býti i mimo naše síně, měl by chovanci našimi zanášen býti až do jednotlivých domovů. Jedná se ve školních řadách nyní o tom, aby děti seznamovány byly s jednoduchými pravidly zdravovědy — a který ústav je spůsobilejším k šíření poznání důležité vědy této, nežli ústav tělocvičný? Učme chovance své nejen, jak těla svá utužovati, ale též jak sílu nabytou a zdraví si dovést zachovati.

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ.

Zápis ze schůze odbývané, dne 16. října 1905.

Br. náměstek zahájil schůzi. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni byli bratři: Křenek, Černovský a Filip a sestry Šimůnková a Voříšková. Na to čten dopis od Výkonného Výboru ohledně Těl Jed. v Bayone, N. J. Výkonný Výbor radí, aby jednota ona byla nějakým způsobem podporována, jelikož poslední čas klesá. Usneseno žádosti vyhověti a požádati br. Štefka, aby jednotu onu navštívil. Br. náčelník oznamuje, že Těl Jed. v Patterson žádá, aby tam vyslán byl cvičitel jen jednou za měsíc. Usneseno žádosti vyhověti. Výbor, který měl navštívit osadu Hawerstrau oznamuje, že tak ještě neučinil.

Vinc. Vaněk, jednatel.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části tel. pověšné
A. HALLER, 818 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. F. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

"MNOHO POVYKU PRO NIC ZA NIC."

"If to do were as easy as to know
what were good to do, chapels had been
churches and poor men's cottages
princes' palaces . . ."

Shakespeare.

Když "kritik českoamerických poměrů" pan Havlasa po krátkém pobytu mezi námi počal nás tak bezohledně, tak nemilosrdně stavěti na pranýř, neviděli jsme ve vystoupení jeho nic nového, nic zvláštního. — Byli jsme za celou tu dlouhou dobu svého pobytu v zemi této podobným věcem uvyklí. Kdykoliv zavítal mezi nás některý literát ze staré vlasti (čestnou výjimku činil mezi nimi spisovatel pan Herites), tu obyčejně z úst neb z pera jeho vyřítala se spousta nemilosrdného odsouzení všeho česko-amerického — ba jeden spisovatel ve své "ráznosti" šel tak daleko, že při nejedné příležitosti prohlásil, že "by mezi tím živlem zdejšími ani po smrti býti nechtěl." A vědouce na základě těchto zkušeností, že tomu vytríbenému vkusu a uhlazenosti ve své demokracické prostotě nikterak nevyhovujeme, pohlí-

želi jsme na kritiky pana Havlasa jako na něco, "co rozumí se samo sebou" — bez čeho návštěva mladého českého spisovatele v Americe vůbec ani mysliti se nedá.

Tolik však dlužno doznati, že si pan Havlasa při svém vystoupení počínal velice obratně — obratněji, nežli jeho četní předchůdci. Tito odsuzovali šmahem — jmenovaný pán vystoupil s obratností pravého diplomata. Zasadil-li políček na straně jedné, věděl, že nutno jest pohladiti na straně druhé. A to bylo hlavní příčinou toho "rozvíření vln našeho česko-amerického života". My však pohlíželi na to "rozvíření" s úplným klidem — neb mnohé, nač on poukazoval, projednáváno bylo v sloupcích našeho listu dávno před vystoupením páně Havlasovým — ač to zůstávalo nepovšimnuto, poněvadž byl to pouze hlas česko-americký a ten u nás nemá žádné váhy. — To jediné, co nás pohnulo k tomu, pronést o jeho glossách též několik slov, jest podivení, které se nás zmocnilo, když jsme viděli, jak vystoupení to působilo na naše národní vůdce. Tak čteme v jednom čelném listě česko-americkém úvahu, z níž vyjímáme: "... Řekl nám (totiž p. Havlasa) beze všech obalů, což obalů, ale s pořádným přisolením ještě, co si o všem tom česko-americkém světě myslí. Vrhł nám ve tvář svou nahou pravdu — tak nahou, že až děsila; ale poněvadž provázela ji neklamná upřímnost s vůlí dobru, zračící se v každém skoro slově, přijali jsme ji vlídně a jali se o ní přemýšleti . . . Začalo se více psáti a častěji mluvíti o těch našich nejvlastnějších potřebách národních, při tom věčném frásovitém národnění ukrutně zanedbávaných; jakož i o těch našich nedostatecích a vadách, jímž ze starého zvyku jsme hověli, do kterých však smělý kritik náš rovněž několik podařených pum hodil, jichž třaskot mohutnou opakoval se ozvěnou a vlny jím povstálé se hned tak neutiší."

Slova tuto citovaná nejsou ničím jiným, nežli nemilosrdným, bezohledným odsouzením všech těch, kdož za dlouhou dobu národního působení v zemi této stáli nám v čele, dávali veškeré činnosti naší směr, jichž povinností bylo chváliti jen to, co dobrého jsme konali a kárati, co špatného mezi námi se vyskytlo. List, z něhož slova ta vyjímáme, odsuzuje naše národní učitele mnohem bezohledněji, nežli odsoudil p. Havlasa výsledek jejich práce. "Ze starého zvyku hověli jsme prý vadám, až smělý kritik do toho několik podařených pum hodil"; — není to jinými slovy řečeno, že to, co nám pan Havlasa byl řekl, bylo známo, že jsme ty vady viděli, ale jen z pouhého zvyku jím hověli? Obdivujeme-li se smělosti pana Havlasa, nepřiznáváme se tím k vlastní zbabělosti?

Ano, bylo by to přiznáním se k vlastní zbabělosti — kdybychom při chladné rozvaze pohlíželi na vystoupení páně Havlasovo, jak pohlíželi na ně mno-

zí ve chvíli prvních dojmů, pokud jim od těch "podařených pum" ještě zalehalo v uších. Zbabělost našich učitelů vystupuje jen tenkrát tak na popředí, pokud význam kritik páně Havlasových daleko přeceňujeme, jako učinil to shora citovaný list. My ale jsme jisti, že za krátkou dobu budeme o nich souditi jinak. Přijďme k náhledu, že "dobro raditi a dobro konati" jsou dvě velice rozdílné věci, že posaditi se na soudecovskou stoličku, vytýkati jen špatné stránky, raditi, co vše by se mělo vykonati a pak — jeti dále, že k tomu není žádné zvláštní smělosti zapotřebí. Kdyby dnes pan Havlas mezi námi se usadil a měl pěkná slova a svá provázeti skutky, tu teprve bychom viděli, mnoho-li by slevil; až naučil by se počítati s panujícími poměry, až seznal by sám z vlastní zkušenosti, s čím po nápravě touží lidé musí zápasiti, že nelze přes koleny lámati, že často "bezohledná ráznost" by více pokazila než napravila — jsme jisti, že by pak jeho glossy měly zvuk zeela jiný.

Kdyby dnes některý česko-americký novinář zajel si na rok do staré vlasti, tam zavřel oči své nade vším pěkným a skly zvětšovacími pohlížel na vše, co špatného by tam našel, byly by jeho glossy zajímavějšími, nežli byly ony páně Havlasovy o nás — a svět by se pak divil, proč tak plýtválo se talentem na očistu za dalekým mořem, když naskytá se mu tolik vděčné práce doma. č.

TAKÉ RADA.

I americké ženské časopisy pokračují s duchem doby. V žádné zemi snad nedobývá si tělocvik tak rychle půdu, jako v Americe — a kde před desíti roky ještě ženské žurnály odporučovaly nějaké mastičky, prášky a léky pro vyléčení různých chorob k napravení tělesných vad, nyní odporučována jsou pro vše jen cvičení tělesná. Každá redakce má ve své redakční svatyni "odborníci", která předpisuje četným čtenářkám různé cviky a člověk musí se diviti, co vše tělocvikem napravit lze. Není snad jediné vady tělesné, ať příčina její jest jakákoliv, která nedala by se tělocvikem odstraniti — z tělnatých, 300 liberních dam činí (rozuměj čtenáři, dle rady a návodu oněch "odborníci") v krátké době útloboké, ztepilé krasavice a z těch přes příliš štíhlých tváří hotové Junony. Má-li některá příliš velký "podbradek", nepěkně formovaná ústa, obrátí se jen na některou tu "odborníci" a ta jí už poví, co dělati má, aby vše nabylo žádoucí formy.

Časopis "Ladies' Home Journal" jest nejbohatším ženským listem v Americe — ne-li ve světě — počet jeho čtenářek páčí se na milion, v redakci jeho sedí nepovolnější síly — a patrně i odbor tak zvané "fysické kultury" má svoji na slovo vzatou odborníci, která čtenářkám jmenovaného listu dává velmi často pokyny, jak tělesným pohybem docíliti

krásných tvarů, pevného zdraví a nevadnoucí svěží pleti. V jednom z posledních čísel čteme radu, z níž vyjímáme následující:

"Pětiminutové denní cvičení: Po koupeli proběhněte se každého rána — ne snad po domě — ale na podlaže koupelny (Běh na místě). Konejte cvičení to pokud oblečeny jste ve svém volném flanelovém obleku, a tak docílíte, že naplníte plíce své čerstvým, ranním vzduchem . . ."

Čtenáři asi jest známo, jak prostorné jsou koupelny ve velké většině amerických bytů, a zajisté též ví, že koupelny z pravidla bývají zastrčeny do nejtmavějších koutů, kam zdravý vzduch má málo přístupu — a je-li taková místnost osvětlována a často i vytápěna plynem, víme všichni ze zkušenosti, mnoho-li taková místnost po jedné koupeli může obsahovati čistého vzduchu.

Ale podobné maličkosti našim "odborníci" nevadí: ony se učily, že rychlý pohyb nohou ať již běh z místa neb na místě, povzbuzuje k činnosti plíce i srdce, že zvýšená činnost těchto orgánů přivádí do těla více potřebného kyslíku, který s vzduchem dýcháme — ale že v malé, plynem ponejvíce osvětlené a vytápěné, výpary přeplněné koupelně "čistého ranního vzduchu" jest velmi po skrovnu, to jim snad ani nenapadne.

Ale čtenářky berou veškeré podobné rady za bernou minci, a pak se diví, že ta odporučovaná cvičení nemají na ně takový vliv, jak byly očekávaly. č.

OD SLOV K ČINŮM.

Napsal Em. V. Voska, redaktor "Besídky Sokolské."

Mám-li ještě teď, — po všem tom, co jsem již řekl, — promluvit o "myšlénce sloučení se českého, či československého Sokolstva ve Spojených Státech", nemohu jinak než klásti otázku všem o něž se jedná.

Silně netaktní, namítne mnohý, — a přece důležité pravím. Nejdůležitější všeho ostatního a hned z počátku otázku tu měli jsme si klásti. Totiž: jsme všichni sokoly? Jsme všichni opravdovými sokoly, s tím jediným velkým úkolem a cílem povznést mužnost českého člověka — vychovati české společnosti vzorné povahy a pevné karaktery? Nejsme-li, — pak pramálo záleží na tom, zda-li ku sloučení dojde či nic. Nemáme-li stejný úkol a stejný cíl, pak nevím zda-li vůbec prospěšné by bylo sloučení jakéhokoliv. Máme-li však úkol i cíl stejný, a tu mám za to, že máme — pak již dávno jsme měli hledět zde v Americe společnou práci, z holubičího a otrockého zlomku národa našeho, zvyklého na cizí poručkování učinit národ samostatných, silných, lidí, kteří by zaujali platné místo ve společnosti americké republiky, jejíž jsme, aneb býti máme občany. Jediné určení naše jako českých sokolů na cizé půdě republiky, která stala se nám domovem, která v náhradu nám dána byla za naši dálnou vlast, jest působiti k tomu, aby jsme byli silnými. Leč ne jen v pažích; silou tou jsme se dávno vyrovnali jiným a přece jsme podléhali. Jen národní dějiny své čtème! Síla ducha, vůle a organizace stejně jsou důležitý v uplatňování troufalosti. Zvláště síla organizace.

Proto hlasujeme pro a utvoříme společně Svaz, v němž jevíla by se síla všestranná, které zapotřebí nám k vykonání potřebných činů, k uplatnění myšlének snad ani nezro-

divších se ještě, — tak zabezpečíme sobě důležitost i jméno v budoucnosti. Alespoň pokus učiníme, při kterémž když nic více, — seznámíme se na vzájem. Do dnes neznali jsme se, byli jsme si cizí — ne-li hůře. Nebojme se neúspěchu! Vždyť sloučení jsouce budeme silni a všichni vrstevníci duševního života česko-amerického, půjdou s námi, ukážeme-li při tom energii, poctivost a podnikavost na prospěch dobrých velkých věcí českých. A neotálejme již. Počítejme od nynějška kdy věc vzala na se ráz určitý, s každým dnem — mnohdy na jediném dnu závisel osud národů pro celá staletí. K činu! Nejen chtít, — ale také dovést! Ne nesnášlivostí se honosit, ale moudrostí, promyslem a prací!

KU SPOLEČNÉ METĚ.

Podává Frank Klepal.

Spojení veškerého Sokolstva slovanského v Americe v jeden mohutný Svaz, vzalo na se dnes již ráz určitější a tu musíme se skutečně obdivovat, že za tak dlouhá léta, co Sokolství v Americe založeno bylo, nestala se dávno slova skutkem, a že ty různé haluze ze stejného vypučivše kmene, ve prospěch celku se dávno již v jedno mohutné těleso nespojily. Věc dnes jak je, jest vážnou udalostí v dějinách Sokolstva amerického, a ne méně významnou v životě národním a proto zasluhuje zvláštní pozornosti nejen sokolů, ale každého upřímného vlastence a Slovana. Členstvo sokolských sborů v Americe bylo, během minulých let dosti zanedbáno, jak po stránce mravní, tak v oboru tělocvičném a jest věru na čase, aby se i u nás poměry zlepšily. Stalo se mnoho chyb i někdy vlastní naší nedbalostí a těch smutné následky častokrát nás již přesvědčily, že oprava v životě našem se státi musí a to v čase co nejkratším než i zdravé jádro našeho života nějaký červ ohlodávati počne. Věc sokolská svěřena byla na mnoha místech jednotlivcům, kteří chudáci snad nevěděli, neb vědět nechtěli, že pak-li země úrodu dáti má, musí dříve patřičně vzdělána býti. Půda, na níž sklízeti se mělo ovoce dlouholeté práce, byla zanedbána, a marně snažilo se několik poctivých pracovníků pole sokolské v čistotě udržeti, zrádný nepřítel přišel za tmavé noci, kdy stráž v sladký spánek pohřížena byla, zasel kokle do čisté pšenice, na půdě dobré ujmaly se věci nevhodné a tak zničeno lecos průběhem doby, co zbudovati mnoho stálo práce a oběti. Přes čtyřicet let uplynulo od významného okamžiku, kdy v zemi svobodné Ameriky první sbor sokolský založen byl, čtyřicet let neunavné práce a oběti a výsledek, — poměrně nepatrný. A co bylo příčinou toho, že Sokolství nedocílilo za tak dlouhá léta patřičných úspěchů? Někdy předsudek lidu a nátlak živlů zpátečnických a jinde my sami v žití svém. Ano, žijeme v otráveném ovzduší, poměry a cizé prostředí nedovolují nám pracovati na úplném rozkvetu a zmožutnější věci a ta nová doba se shánkou po dolarech tak málo vychovává z lidu charakter. Nedostává se nám všude pracovníků upřímných, nezištných, těch opravdových sokolů, jsme silní počtem, ale tuze málo jest mezi námi těch, kteří by nelitovali svých sil a schopností cele ve prospěch věci obětovati. Ano, máme v řadách našich dosti členů uvědomělých, kteří svým postavením a vzděláním věci naší prospěti by mohli, avšak nenčiní tak, zájmy obchodní a osobní jsou jim přednější, oni nemají ani hodinky času, kterou obětovati by mohli věcem sokolským, národním aneb společenským, zkrátka, blaho celku není jim ničím. Jiní opět mají zkušenosti odborné, jsou naši a síly vůdčí, ale nalézají se pod vlivy různých ehleboďárů a tak často jsou pro nás ztraceni, ba leckde sami jednáním svým mnohou sílu slibnou z řad svých jsme vypudili. Stále se nám namlouvá ze strany těch "starých harcovníků", že ta mladší generace nemá v Sokolství žádné záliby, předkládá se nám jak oni "ti staří", před dávnými časy dovedli se obětovati, co práce vykonali pro povznesení věci sokolské, a my mladí, z úcty k jejich šedinám, musíme krásně mlčet, oni mají své zkušenosti a ty jsou jejich zbraní. Avšak podívejme se do našich cvičení, hledejte tam některého synátora těch reformátorů a harcovníků. Naleznete je snad v některém "klu-

bu", ale nikoliv v řadách sokolských. Tot' jeden smutný ale pravdivý důkaz ze života mnohých starých činovníků, pak máte v nich uctívati pracovníky upřímné, máte je míti v lásce za to, že nedovedli ze svých vlastních dětí vychovati příznivce věci naší, nerci-li celé sokoly.

Dnes vidíte, jak mnohé sbory nemajíce dosti obětavých činovníků, nalézají se úplně v klidu a cvičení, úkol náš největší, kulhá, kdežto jinde opět práce lidí dobré vůle jen se ztrpčuje a vody kalí. A chceme-li dosáhnout toho, aby v příštím Svazu, který utvořiti se má a o němž již hlasovati se bude, zastoupeno bylo skutečně Sokolstvo, jaké v pravdě zakladateli zbudováno bylo, pak nezbyvá nám nic jiného, než-li přehlednout řady své důkladně a zbaviti se toho závaží, jež náš zdravý život ohrožuje a zachovat pod praporem sokolským poctivě a upřímně vlastence, ryzé charaktery, žádné zbábělce a národní ramenáře. Pokud sbory sokolské zdobiti budou své prapory jménem "Sokola", pak jest též jejich povinností sokolsky jednat, vždy a všude volně a pokrokově a poctivě. Co jest nám platné míti stanovy plné zásad dobrých, lásky, vlastenečství a bratrství, když se dle nich neřídíme a podléháme dobrovolně veškerým nešlechetnostem, které mezi nás doba času zanášá. Doufáme, že utvořením Svazu zvelebeny budou značně poměry nynější, kdež o kázni ani ponětí, a že spojení přinese zdravý život do řad sokolských. Dosavad sloužily nám za výmluvu "ty nešťastné poměry", avšak dnes fráze neplatí. Jsme důkladně přesvědčeni, že věc sokolská nehodí se jenom pro Čechy, ale že významu svého neztrácí ani zde v Americe. Není přežitou a bezvýznamnou, jak nám mnozí namlouvají, ale vznešenou, od vzdělaného světa uznávanou a tím zůstane i před veškerou nešlechetností světa. Co nám schází, více opravdových, schopných a obětavých pracovníků, materiál zůstává neupotřeben, ku nenahraditelné škodě celé věci. Slavnost Vsesokolská odbývána v Coliseum dne 30. dubna, byla opět nezvratným důkazem toho, jak ohromné přízni těší se Sokolstvo u lidu slovanského v Americe, zde poukázáno nám bylo opět, jak ten lid náš obětovati se dovede pro věci vznešené a krásné a jak se naň můžeme spolehati. Na prvním místě nedostává se nám schopných cvičitelů a tu, jen těší nás, snahy ve směru tom aspoň listu našeho jakž z minulého čísla jsme vyčetli. Jen dál tak a výš po stránce technické, výchovné a vzdělávatelné vůbec.

Známe mnoho cvičitelů, kteří by s radostí vše obětovali, kdyby věděli, že ten neb onen předák uvědomělý, chce skutečně druhé bratry něčemu přiučiti, ale když se jen stále plýtvá frázemi a ve skutečnosti obětovati se nechce žádný, pak se nedivme, že nalézají se u mnohých sborů cvičitelové, kteří ani výkon jmenovati neznají. A z toho ohledu jest nyní a bude jedině na Sokolstvu samém, zdaž přeje si Svaz utvořiti a po jaké stránce a tím věci celku našeho prospěti věci tělocvičné a vztahům vzájemným. Čím více bude schopných sil pospolu tím více dá se vykonati. Tělesa výkonná všech třech organizací sokolských v Americe, přičiníti by se měla, aby Svaz za každou cenu uskutečněn byl, a ne snad z různých ohledů a malicherností zničiti věc, z níž kyne blaho celku. Bude se hlasovat o návrzích dvou přímo a nepokrytě, nuž k dílu tedy!

Ve Svazu zastoupeny býti mají sbory patřící k N. J. S., k Župě Fugner Tyrš, k Jed. Dělnic. Amer. Sokolů, sbory nedsružené a sbory slovenských a chorvatských sokolů, jež bez rozdílu doista stejného zastoupení by měly ve společném Svazu. Že i po utvoření Svazu stávají mohou další organizace není tímto znemožněno, neb jedná se zde pouze o utvoření Svazu, který by se honositi chtěl pouze nějakou "vyšší mocí" nad zastoupenými organizacemi, ale jedná se o skutečné, výkonné těleso, které by konalo práci, jež dnes hlavně po stránce technické zůstává nevykonanou. Jak ze souhrnu návrhů obou známo, obmezovala by se činnost Svazu na výchovu technickou, morální a vzdělávací, a k tomu účelu přispěti by se mohlo vydáváním Sokolského Věstníku, který jsa podporován takovým množstvím příznivců, zdrné působiti by mohl ve výchově členstva veškerého. Nechceme tím snad upírati dosavadním orgánům, jejich zásluhou

práci po stránce výchovné, ale uvážíme-li v jakém otráveném ovzduší dnes žijeme a co i v širších kruzích lidových vykonati by se dalo, doznati musíme, že nebyl by žádnou zbytečností ani sokolský týdeník, který by nezištně a poctivě jsa veden schopnými silami, vše naši chránil a k jejímu zmožutnému přispíval. Každý sokol, at' je členem té neb oné jednoty, který o smutných poměrech žití našeho náležitě informován je, a s věcí upřímně smýšlí, doznati musí, že spojení Sokolstva slovanského v Americe v jeden mohutný Svaz, jest jedinou spásou, jež nás od předčasného zahynutí uchrániti může. V řadách našich nastati musí obrat k lepšímu životu, liknavost zmírniti se musí v činnost, řady naše zbaveny musí býti nevhodného závaží, neboť jen ve zdravém, otuženém těle, zdravý duch sídliti může. S nadšením v srdci, vítáme snahy upřímné o znovuzrození v řadách našich, s tou nadějí, — že život zdravý, činnost rušná, zastíní před zrakem naším dlouhou řadu uplynulých let, jež obrazem jsou minulosti ne příliš skvělé za poměrů daných, třeba i korunovány mnohým výsledkem!

K OTÁZCE POMNÍKU KARLU JONÁŠI.

“Sokol Americký” v čísle minulém v redakční části přinesl opět velmi pozoruhodnou poznámku o záležitosti pomníku Karlu Jonáši, kteráž pro každá kdykoliv přinešená zmínka provázená ihned činem v zápětí, tomu nasvědčuje. Ostatní časopisy mimo “Slavii” přinesou-li občas sem tam nějakou nepatrnou zmínku, přinášívaly ve způsobu spíše výsměšku, než-li v úmyslu vážném, což jest horší než-li přiznání, nesohlasíme s tím. Lépe by bylo, kdyby časopisy česko-americké tuto záležitost již 10 roků se vlekoucí a nedospěvší ani polovici cesty své, vzaly již jednou se stanoviska nestrannosti i strannosti, svoje mínění přímo zřejmé a veřejně pronesly, aby veřejnost již jednou věděla na čem jest a jak se vůči otázce pomníku Karlu Jonáši zachovati má. Spory, výsměšnými a trpkými zprávami se věci neprospěje a táž ani na čisto na rychle neubíje. Působí se tím v česko-americké veřejnosti místo vznětu zmatek, ochabnutí, vlažnost a netečnost, čímž ovšem k úplnému nezdaru se dospěti musí.

Pak ovšem i Výk. Výbor pro postavení pomníku Karlu Jonáši, částečně i sám sobě vinu přičísti musí. V. V. koná o málo více, jako dělají časopisy česko-americké. V. V. měl pamatovati, že když si předsevzal celou záležitost podržeti ve svých rukou, až do ukončení slavného odhalení pomníku, že časopisectvo ve svých redakcích povzbuzující nadšené články bez zaplacení psáti nebude i měl hledět k tomu, občas do různých česko-amerických i anglických listů, — vždyť Jonáš pracoval pro celou americkou veřejnost i v kruzích cizích, a měl četných přátel — povzbuzující články a dopisy psáti a zasílati, které oni by pak, jsouce k tomu mravně a přímo nuceny, byly uveřejňovaly. Toho Výk. Výbor opomenul. V. V. neuznal za vhodné a potřebné od doby svého zvolení, aby svolal těleso ze všech svobodomyšlných sborů v Racine a Caledonii utvořené, ba zamítl i slušnou žádost Těl. Jed. Sokol Mladočech o svolání schůze onoho tělesa. Zde v Americe, chceme-li se dodělati úspěchu, musí se vzít vše jak se říká, rázem a nečekat až padne výsledek do klína, jako zralé jablko. Během doby trvání úřední činnosti V. V. objevily se na povrchu mnohé příčiny, pro které V. V. mohl a měl těleso ku společné úradě svolati. Poukážu na jedno a sice na náhled kdys ve “Slávii” podaný, aby totiž celá záležitost byla odevzdána do rukou česko-americkému časopisectvu, které by se pak jistě o to postaralo, aby myšlenka vlastní konečně ve skutek uvedena byla. Dále navrhovalo se, že by snad nejvhodnějším místem pro pomník byl Národní hřbitov Čechů chicagských. Tento náhled a podobné náhledy nezamlouvají se V. V., neb jejich myšlenka a všecko jejich chtění se nese za konečným cílem, aby pomník stál buď v Racine aneb Caledonii. Oni třeba jinak mysleli u-

přímně, neuznávají a neuznají, že Racine a obzvláště Caledonie se pokud vlastního významu se týče, pro takový pomník vůbec nehodí. Pomník, kéž záhy se uskuteční a fond dostatečný se sežene, musí býti postaven tam, kde by byl nejvíce pozoruhodným, nejen široké české veřejnosti, ale i celé veřejnosti jinonárodní. Karel Jonáš třeba v Racine žil a svoje vědomosti a poučení ve svém časopisu “Slavii” po Americe mezi Čechy jako mohutný pramen rozléval a šířil, nenáležel jen Racine a město to nenabýlo práva výhradního na pomník jeho. Jonáš do posledního svého vzdechu, s vlasteneckou láskou pracoval pro celou českou veřejnost roztroušenou po celých Spojených Státech a nejen pro Racine a Caledonii, a dle toho má česká veřejnost, tam kde jest soustředěna v největší síle, první nároky, aby pomník v jejích středu stál. A pak jsem toho náhledu, že kdo byl upřímným přítelem nám nezapomenutelného Karla Jonáše, a kdo jest upřímným uctění památky jeho, že chutě dá se do díla a nebude houževnatě státi na tom, že musí pomník státi v Racine aneb v Caledonii. Necht' všech nás vlastenecké smýšlení, citění a chtění se nese k tomu účelnému, pro nás čestnému cíli, že dojde-li záhy ku stavbě pomníku, abychom hrdi byli na to, že pomník na vhodném je místě, v kterém-koliv státu Unie, jen když postaven, aby pak našim i jinonárodním potomkům hlásal, že Čechové i za mořem mají a ctí své velikány.

Em. Dvořáček.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Věděli jsme vždy, že na ty naše řady lze spolehat, jedná-li se o čest a zájem celku. A novým toho dokladem, že hned v zápětí, jakmile jsme pronesli zdrcující posudek o uvážnutí sbírek na pomník Jonášův, bratři naši a sestry sboru místního sehnali slušný obnos mezi sebou a poslali ihned do Racine, Wis. Ve sbírce té se však ještě pokračuje a tak Cedar Rapids doufáme, že nebudou mezi posledními. Hned na to pak došel velice pěkný příspěvek bratří našich z New Yorku od tamní T. J. S. a sice obnos \$15. — najednou. Rozumí se, že poslali jsme ihned na místo svého určení a budeme jen rádi, když čin sokolský dozná i jinde náležitě pozornosti a hojného následování. Ať již stojí pomník zde, aneb onde, jen když bude práce jednou započatá dokonána a v dotčeném výboru jsme jisti, že všem činitelům bude dána již příležitost, aby přání svá vyslovili. Jen tolik bychom dovolili si ještě podotknouti, aby na podnik “České Stráže” v Chicagu se nezapomělo a také sbírkám na pomník Havlíčkův dostalo se, zejména v našich kruzích náležité pozornosti.

— Nenít rozhodně naším úmyslem a nikdy nebylo poškozovali věc dobrou a jestli chybíme rádi ochotně toho doznáme, pakli dostane se nám patřičného dokladu. Nejsme nikterak neomylní a také nečiníme podobných nároků. Dostali jsme z New Yorku od br. Em. Zemana listek následujícího obsahu jako na opravu poznámky naší redakční: Milý bratře redaktore:

“Tvá stať o new-yorské nemocnici uveřejněná v lednových redakčních úvahách čas. Sokol nutí mne k objasnění věci. Jsem blízkým pozorovatelem celého podniku a tudíž dvoluji si tvrditi, že vyšel z popudu čistě nezištnosti. Celá akce vyvolána byla ženou, která v boji životním zachovala si důvěru o dobro a snahy vznešené. Statistika Presbyterian Hospitalu ukázala, že pouze tam nalezlo ošetření, léků aneb porad roku minulého 353 Čechů, a při snaze nalezti přijetí v ústavu pro léčení souchočin, kladená otázka zdali nemožno pro vše nemocnice také něčeho se strany Čechů podniknouti. Pravým dosahem celého podniku jest probuditi trvale, veřejné české svědomí ku povinnostem, které chová vůči sobě samým a veškerému celku. Až budeš moci přehlédnouti letošní výsledek celého tohoto podniku, tu snad podruhé nesedneš na vějičku třebas listu z kruhů sokolských, který způsobem, tímto šíří mimovolně snad, nedůvěru ku věcem dobrým.”

— V Milligan, Neb., podal T. J. S. žádost k tamní školní

radě, aby se na veřejných školách české oné osady vyučovalo i češtině, jako povinnému předmětu a vidíte rada oprávněnému požadavku lidu svého vyhověla. Pěkný jen příklad, jenž sboru sokolskému sluší a nás ještě více potěší, až také pro ten dorost svůj dostanou i těloevik na školy a dobrého učitele. Nikdy nezůstaňte na jednom, jděte o pokrok.

— Slovenský Sokol v Chicagu na Sylvestra měl velice pěkný večírek spojený s cvičením sokolek tyčemi a činkami. Bylo to prvé vystoupení sokolek slovenských vůbec.

— Děd. Amer. Sokol uspořádal v New Yorku v Národní Budově přednášku na téma: "Češstvo ve veřejném životě." Přednášel br. L. Cimler. Celá rozprava podložena byla zdravým základem volných zásad s mnohými pádnými doklady.

— V Ord, Neb., založen byl nový sbor sokolský, k němuž hned v začátku přihlásilo se 25 členů. Vítáme bratry k práci výchovné a utužení českého člověka i těšíme se, že nový sbor záhy bude s námi v N. J. S. Pro mládež bude sbor ten útulkem, kde bude lze prohloubiti národní uvědomění, bude dána příležitost k utužení a posile řad našich i jiných spolků.

— Slovenský Sokol u příležitosti 70letého narození Pavla Mudroňa, slovenského bojovníka za právo lidu svého na Slovači poslal jubilantovi následující zdravici: "Vás co vzor mužnosti, zdravstvují slovenski sokoli americkí."

— V Clevelandu zahájeny byly sbírky spolkem Kollár, na prospěch těch ubohých ve vlasti, již v boji za všeobecné právo hlasovací pozbyli životů svých, aneb poranění byli a jinak znešťastnění.

— T. J. S. Jonáš v Abie, Neb., uspořádala veřejné cvičení, dne 3. t. m. a jak se dozvídáme s úplným zdarem. Návštěva lidu byla hojná.

— V New Yorku pořádají naši ob čas i závody kůžekářské s Veslaři a jinými. Někdy se vyhrá, někdy prohra, ale tuhé zábavy v tom dost.

— Policejní zákony v Clevelandě poškozují nyní i nedělní besedy tamního sboru T. J. S. Cleveland, ba co více i mnohé vzdělavatelné přednášky utrpěly různými zákazy. A to jsme v zemi svobody prosím, svobody která i někdy mezi námi jde tak daleko, že sami vlastních zájmů pochopiti nedovedeme. Tak i o spojení se sboru Čech se správou tamní síně Národní se mluvilo, ba i hodně proti a výsledky jako obyčejně.

— Naším v Clevelandu všechna čest. Tak u sboru Čech zařídili si zvláštní fond z dobrovolných příspěvků a z tohoto fondu udílet se bude podpora na vše české, sokolské a dobré, na podniky naše i ony ve vlasti staré. Sbor sám pomohl kdy a jak mohl, však síly jeho nestačují, má mnoho jiných ještě vydání, odtud tedy fond, který spravovati bude zvláštní výbor, jehož povinností bude také žádosti různé prozkoumati a poskytnout pomoc tam kde bude ji opravdu třeba. Do fondu přijímají se budou příspěvky a dary od každého lidumila a přítele Sokolstva vůbec. Zdaliž není skvostná myšlenka a jen dojíti by měla i jinde následování.

— Závody státu Nebraska odbývají se budou letos v So. Omaze, Neb., a sice, dne 1. — 3. září. Dotyčný výbor již zahájil kroky přípravné a položil datum na dobu poněkud pozdější z důvodů na snadě ležících. Patronát Nár. síně vyšel Sokolstvu vstříc a upraví pro závody dva vrážděné loty sousední. Kéž slet tento probudí novou chuť k zvýšenější práci a náš venkov pro vše naší nadšený, spatří opět a opět muže naše v plné, mohutné síle a v plné kázní. Také v Chicagu dějí se přípravy k velikému rozmachu sokolskému a závodnímu Župy Střední. Podle současných zpráv již dnes radostno jest pohlédnouti do některých našich těloevíčen. Ruch čilý se jeví. Jinak pokud závodů vlastních se týče podrobností ještě nemáme.

— Pamatujme si, že jednota naše není a nemůže být politickou, třeba dávala si záležeti na občanských cnostech členstva svého, jako záleží ji na práci veřejné před tvář ciziny. Však jsou jisté zájmy veřejné, otázky důležité v které nám nejen zasahovati lze, ale na uzdravení lidu svého, utužení a prospěch jeho, povinností naší zvednouti hlasu svého. Zařizování malých parků, hřišť a veřejných těloevíčen a koupelen lidových ve větších městech jsou otázky s nimiž obírat se musíme.

— V Sokole Chicagu sebráno bylo pro Národní Jednotu

Severočeskou \$4 ve prospěch těch dětí ubohých, jež v uzavřeném území v Čechách nejen o rodný jazyk svůj jsou olupovány, ale i o vše druhé, jež dětství poskytuje. Nevíme opravdu o podniku šlechtěném, dobročinném a lidumilném, kde sokolové a sokolky by nebyli mezi přispívající prvými, jen dále tak a houšť. Sluší nám, již proto, že obyčejně u nás dává pravice, aby nevěděla levice, čili nedáváme jen proto, aby jména dárců byla v novinách.

— V Oklahoma City založen byl sbor sokolský, jakž již jsme sdělili o pracích přípravných. Sbor dnes má již 40 členů. Sbor představil se české veřejnosti důstojně, a že bude mít dosti příznivců i síly životní dokázala veliká účast lidu při prvním sboru vystoupení, v sobotu, dne 30. prosince m. r. Slavnostní řeč měl br. Čápek. Litovati jest jen, že br. Sádlo, dobrý činovník ze St. Louis, jenž při založení sboru pomáhal odcestoval za svým povoláním do města jiného. Bude nás těšiti zvěst, že v novém sboru začalo se cvičit a hlavně dorostu, že se dbá co nejvíce.

— Ve středu, dne 17. ledna uspořádal Plzeňský Sokol v Chicagu prvou přednášku svého pořadu. Byla tu zejména řeč dr. Karla Štulíka: "Důležité maličkosti, které by každý měl vědět, aby byl dlouho živ." Dále mluvil absolvent michiganské university a americký champion skoku o tyči Karel E. Dvořák, anglický o rozdílu mezi českým a americkým těloevikem. S mnohými vývody jeho o sportu nám ovšem souhlasiti nelze, však poučení i o práci jiných nikdy není na škodu, ba naopak.

— Čeká nás mnoho práce v tomto roce a roce příštím zvláště. Veliké jsou podniky Sokolstva a my s radostí jim vstříc hledíme, jen když bude ve všech našich těloevíčenách rušno, když přibude na dobrém členstvu a veliká naše jednota zmohutní. Jsme na postupu a pokud Svazu se týče jest třeba napnouti veškeré síly. Zpět již nelze, ale dále a ku předu.

— Také závody Děd. Amer. Sokolů připadají na tento rok i bude třeba činnosti zvýšené, aby zdar je neminul. O minulých závodech stěžovalo se na poměrně krátkou dobu. Také my jsme toho náhledu, že jeden jedinký den na závody, poněkud větších rozměrů, nestačí nikterak.

— Bratři evičitelové, kde naskytá se jen poněkud příležitost, měli by navázati styky s bratry slovenskými, Chorváty atd., jestli sbory jejich jsou v místě. Takovýto styk vzájemný pro doby příští mnohé přinese může ovoce. Důkazem o tom nejlepším jest na příklad "Slovenský Sokol", orgán dotyčné jednoty, jenž dnes již staví se na stanovisko pokrokové a volné. Pochopujete veliký toho význam dojista.

— Již tolikráte dovolávali jsme se na místech těchto dobré vůle bratří svých a sester, aby nejen pomáhali k rozšíření listu našeho, ale postarali se nám také o nějaké oznámky prvního řádu. Učiníte-li tak ve sborech svých a v kružích přátel a známých prospějete jen věci dobré a listu, o jehož zdokonalení, vidouce zájem váš, postaráme se již.

— V prvním čísle nového ročníku byla celá řada dopisů z mnohých sborů, jakoby na důkaz, že všude zvěsti toho druhu vítány jsou a jsouce věrným obrazem činnosti naší tu k povzbuzení, tam nadšení pro vše společnou nemálo přispívají. Děkujeme vřele bratřím dopisovatelům a spolupracovníkům za snahy jejich a prosíme jen, aby na příště znovu psali. Pište však jen po jedné straně papíru, pište inkoustem a třeba méně, jen když bude v tom jádro. O zábavách se mnoho nešířte, jako spíše o činnosti sboru vašeho a jeho činnosti vzdělavatelné, výchovné, pokud dorostu se týče.

Věci české a slovanské.

— Ustavení Svazu slovanského Sokolstva jest již zajištěno, třeba ještě nesejdou se bratři všichni. Ukolem Svazu bude pracovati a budovati to, co vlivy odpůrců mezi Slovany bylo kaženo. Jaké tu poslání Sokolstva!

— Satopluk Čech, pěvec lidu českého a miláček srdcí volných a sokolských, slaví dne 21. února své 60leté narozeniny. Vzpomeňmež všude ve sborech našich před šikem, ne-li více.

— Slet Sokolstva chorvátského v Záhřebě byl k vůli velikým parnům panujícím v červenci odložen na počátek měsíce září.

— Sestra Anna Ptáčkova v Praze, náčelnice tělocvičného spolku paní a dívek českých, člen komise Č. O. S. a pracovnice na poli tělesné výchovy žen nad jiné dobrá, zemřela, dne 3. ledna. Sokolstvo a sokolky vzdali ji povinný vděk a úctu za účinnou její práci.

— Č. O. Sokolskou jsou vypsány volby předsednictva a jest tu několik listin navržených činovníků, však na každé za starostu jest jmenován br. JUDr. Josef Scheiner, redaktor "Sokola" pražského, činovník to nad jiné vynikající, neupřímnějších snah a pracovník, o jehož dobré vůli měli jsme to potěšení sami mnohokrát se přesvědčiti, jako přítele těch

— Na výletu do Záhřeba a Černou Horu pilně se pracuje. Na Černé Hoře má býti uspořádáno veřejné evičení nejlepších boreů. Na účast Žup povolen náklad K 4,000. Obec Sokolstva chorvátského jest již ustavena a v činnosti.

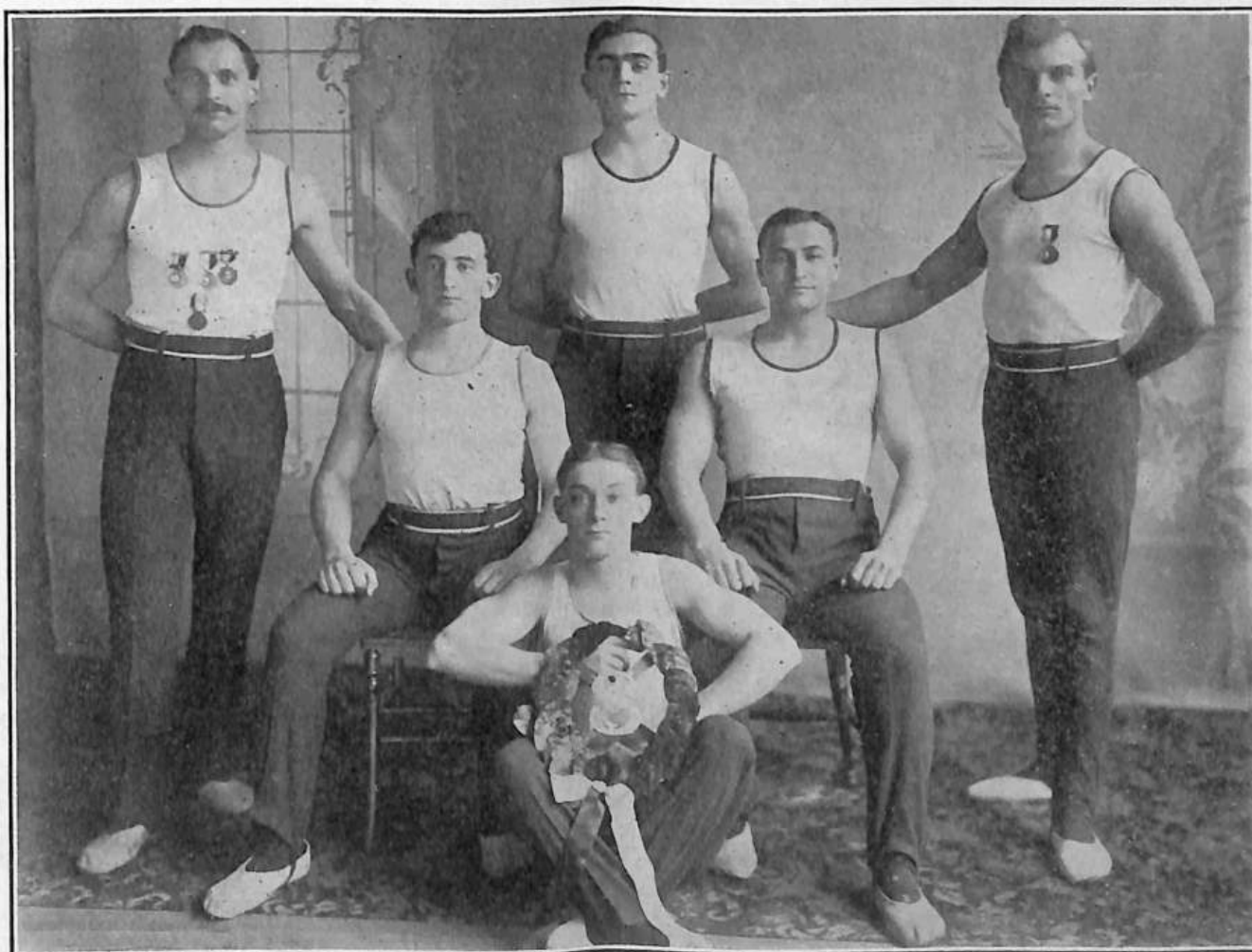
— Potěšitelným úkazem dojista, že soutěž ku prostým sletovým na rok 1907 zjednala ze všech končin českých 44 návrhů. Technický odbor nesoutěžil i bude rozhodčím, jakož i sestaví eviky, jež prováděti se mají o sletu.

— Věstník Sokolský, list Č. O. S. v čísle, dne 25. prosince uznává snahy naše a práci listu zmiňuje se o nás na několika místech velmi příznivě. Vděčíme bratřím svým,

Státní závody v New Yorku. — Prvá vítězná četa v II. oddělení.

T. J. Sokol New York.

Fotografoval Jos. Záklasník, N. Y.

Josef Volman

Frant. Holub

O. Kliepera

V. Flaisman

Frant. Slavetinský

Frant. Jirásek

řad našich za oceánem. Mimo starostu volí se šest členů předsednictva, čtyři náhradníci a tři účetní dozorcí. Volby výše uvedené provedeny býti musí ve valných hromadách jednot v době od 31. prosince 1905 do 20. dubna r. 1906. Bývalý starosta Dr. Podlipný prohlásil, že již nemíní kandidovati na úřad, který nepřetržitě po 17 roků zastával. Za důvod uvádí, že nechce, aby v Sokolstvu povstaly spory pro jeho volbu. Louče se s úřadem svým, vzpomíná, jaký mohutný kus práce vykonalo Sokolstvo na národním poli, vzpomíná úspěchů, jichž dodělalo se Sokolstvo před zraky národa svého i ciziny, a končí přáním, aby Sokolstvo dále kráčelo v před, za vytčeným cílem.

jako děkujeme i "Sokolu" za to, že má pro nás zvláštní rubriku, že stará se, aby pověděl svým o nás. Takovéto uznání nám milejší, nežli planá chvála těch, kdož nás potřebují, aneb po našem žebříčku šplhati by chtěli.

— Pod názvem "Sokol" napsal K. Leger divadelní hru o dvou dějstvích ze života sokolského. Děj odehrává se v uzavřeném území.

Sokolky.

— Stále ještě čekáme v kterém sboru najde se sestra, jež by za povolání své zvolila si práci evičitelky. Pochybujeme velice, že by kroku toho litovala.

— Hodnota každého člověka spočívá v tom, co jest a nikoliv co vlastní. A co jsi to ukáže práce tvá. Nikoliv tedy samá jen zábava sestry milé, třeba i byl masopust, ale práce na prospěch váš i sborů vašich. Tam pak, kde dosud váháte přidati se k N. J. S. nemůže býti té pravé lásky k věci naší, není rozhodné pochopení snah celku velikého.

— Bratři Slováci mají také odbory sokolek, ale stěžují si, že sokolky ty necvičí, jako i mnohé sbory jejich. U nich jsou v začátcích a u nás před mnohými závody, před sletem v Praze, měly by se napnouti síly veškeré. Hledejme blaho a uspokojení v energii, nikoliv v nečinnosti, jenom práce rušná dojde cíle. Pište nám sestry milé, pište často a hodně o vlastní činnosti sborů vašich.

Dorost.

— Vyhledávejte styk s lidmi šlechtnými. Špatné společnosti se chraňte. Čtete knihy a listy nejlepší, žádného braku a sensací i využítu každé volné chvíle na osvěžení mysle své a užitečné posilnění těla svého. Vězte, že podporujete-li myšlenku a práci sokolskou, že pracujete ve prospěch dobra svého vlastního i jiných uzdravení a utužení na zachování zdraví všech.

— Netoulejte se nikdy pozdě z večera nikde a nikdy, aby o vás rodiče nevěděli, raději zůstaňte doma. Jděte-li později z tělocvičny, jděte přímo domů a netropte na cestě nezbednosti. Jděte raději s rodiči svými do divadla, nežli do všechkých pokoutních místností pochybné ceny a zábav pro vás nevhodných. Cti své a pravdy važte sobě nejvíce. Prvé-li ztratíte sotva znovu získáte. Matce svěťte se se vším, ona nejlepším vám bude rádcem a možno-li zůstaňte s rodiči pod jednou střechou co nejdéle lze. Musíte-li již do ciziny mějte se na pozor před různými živly zpátečnickými, živly nevhodnými a první krok váš budiž do Sokolny, kde s rovnými se shledáváte budete jako doma záhy. Lži se chraňte, jako lidí úlisných.

PROSTNÁ PRO ŽACTVO.

(Pokračování.)

Až dosud uvedli jsme cviky nejjednodušší, přístupné snadno i nejslabším žákům. Pohyby paží probrané, spadají takřka výhradně v polohu střední (výjma odpažení a vzpažení zevnitř). Těch přidržíme se ještě dále a pouze v provádění cviků těch o málo postoupíme. Nejedná se nám o množství různých pohybů, jako o přispůsobení začátků tomu, by různým upravením umožněno bylo vykonati pokud možno nejvíce práce v čase nejkratším. Na sestavy složitější přikročiti možno teprve, když žactvo již pokročilejší. To samé platí i o pohybech nohou i trupu.

Pokud pohybů paží se týká, tu nejvydatnější a nejosvědčenější způsob cvičení jich jest, kde napřed jednou, pak druhou paží cviky dané provedeme, načež střídavě ty samé opakujeme a konečně oběma současně provedeme. Tím ovšem přechází se s cvičení pohybů jednostranných do cvičení pohybů stejnostranných neb i různostranných. Nad tím netřeba se však pozastavovat. Odporčuje se toto proto, že to výhodné a co výhodným, doporučuje se samo sebou.

Všechny příklady dříve uvedené, dají se tímto způsobem cvičiti. Nebudeme jich proto opakovati v podrobnosti a pouze několika příklady další postup znázorníme.

XI.

Pohyby paží. Pohyby jedno až stejnostranné.

1. a) Vzpažit a připážit (předpažmo) v pravo — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
2. a) Upažit a připážit v pravo — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
3. a) Předpažit a připážit v pravo — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.

c) Střídavě — 1,2—3,4.

d) Obě páže současně — 1—2.

4. a) Vzpažit a připážit (upažmo) v pravo — 1—2.

c) Střídavě — 1,2—3,4.

b) To samé levou — 1—2.

d) Obě páže současně — 1—2.

5. a) Zapažit a připážit v pravo — 1—2.

b) To samé levou — 1—2.

c) Střídavě — 1,2—3,4.

d) Obě páže současně — 1—2.

Poznámka: Připomíná se opět, že všech pět příkladů, pokud provedení tomu dovoluje, bez přestávky provedeme. Změny provádíme po návěští na povel **ted'**!

Pohyby trupu — Kroužení.

Ruce v bok.

1. Úklon na pravo — předklon — úklon na levo a vzpřím — 1—4.
2. Úklon na levo — předklon — úklon na pravo a vzpřím — 1—4.
3. Úklon na pravo — záklon — úklon na levo a vzpřím — 1—4.
4. Úklon na levo — záklon — úklon na pravo a vzpřím — 1—4.

Pohyby nohou. Ruce v bok.

1. Podřep a vztyk — 1—2.
2. Výpon a stoj spatný na plných chodidlech — 1—2.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4.
4. Cvičení 1. a 2. spojitě — 1—2.

Poznámka: Cvičení 4. udáno spojitě, čímž myslí se, že z podřepu hned vztykem ve výpon přecházíme. Ve cvičení 3. děláme na 1. podřep, na 2. vztyk, na 3. výpon a na 4. v zák. post. přijdem. Při cvičení 4. však na 1. podřep vykonáme a na dvě vztyk a hned ve výpon přecházíme.

XII.

Pohyby paží. Stoj spatný — připážit.

1. a) Ruku v bok a připážit v pravo — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
2. a) Páži skrčit připážmo v pravo — 1—2.
(Skrčí se tak, že prsty podpaží se dotýkají.)
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
(Páže skrčí se tak, že prsty ramenou se dotýkají.)
3. a) Pravou páži skrčit upažmo — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
4. a) Pravou páži skrčit předpažmo dovnitř — 1—2.
(Prsty pr. ruky levého ramene se dotýkají.)
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.

Pohyby trupu s pohyby paží.

Ruce v bok.

1. Předklon a předpažit — 1—2.
Vzpřím a ruce v bok — 3—4.
2. Záklon a vzpažit — 1—2.
Vzpřím a ruce v bok — 3—4.
3. Úklon na pravo a upažit — 1—2.
Vzpřím a ruce v bok — 3—4.
4. Úklon na levo a upažit — 1—2.
Vzpřím a ruce v bok — 3—4.

Pohyby nohou. Ruce v bok.

1. Podřep přednožmo v pravo a stoj spatný — 1—2.
2. To samé levou — 1—2.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4.

4. Podřep únožmo v pravo a stoj spatný — 1—2.
5. To samé levou — 1—2.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1—2.
7. Podřep zánožmo v pravo a stoj spatný — 1—2.
8. To samé levou — 1—2.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě — 1,2—3,4.

XIII.

Pohyby paží. Paže skrčit zapažmo.

1. a) Trčít v před a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
2. a) Trčít vzhůru a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
3. a) Trčít dolů a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
4. a) Trčít stranou a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.
5. a) Trčít v zad a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) To samé levou — 1—2.
c) Střídavě — 1,2—3,4.
d) Obě páže současně — 1—2.

Pohyby trupu s pohyby nohou.

1. Úklon na pravo a stoj únožný v pravo — 1—2.
Vzpřím a stoj spatný — 1—2.
2. Úklon na levo a stoj únožný v levo — 1—2.
Vzpřím a stoj spatný — 1—2.
3. Předklon a stoj zánožný v pravo — 1—2.
Vzpřím a stoj spatný — 1—2.
4. Předklon a stoj zánožný v levo — 1—2.
Vzpřím a stoj spatný — 1—2.
5. Záklon a stoj přednožný v pravo — 1—2.
Vzpřím a stoj spatný — 1—2.
6. Záklon a stoj přednožný v levo — 1—2.
Vzpřím a stoj spatný — 1—2.

Pochod na místě — obraty.

1. Pochod na místě a:
2. Osmina obratu v levo (na levo v přič) — 1—2.
3. Osmina obratu v pravo (zpět čelem) — 1—2.
4. Osmina obratu v pravo (na pravo v přič) — 1—2.
5. Osmina obratu v levo (zpět čelem) — 1—2.
6. Čtvrt obrat v levo (v levo bok) — 1—2.
7. Čtvrt obrat v pravo (v pravo čelem) — 1—2.
8. Čtvrt obrat v pravo (v pravo v bok) — 1—2.
9. Čtvrt obrat v levo (v levo čelem) — 1—2.
10. Půl obrat v levo (čelem v zad) — 1—4.
11. Půl obrat v pravo (v pr. čelem v před) — 1—4.
12. Půl obrat v pravo (v pr. čelem v zad) — 1—4.
13. Půl obrat v levo (čelem v před) — 1—4.
14. Celý obrat v levo kolem — 1—8.
15. Celý obrat v pravo kolem — 1—8.

XIV.

Pohyby paží. Jedno- až různostranné.

Paže skrčit zapažmo.

1. a) Trčít v před a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) Trčít stranou a skrčit zapažmo levou — 1—2.
c) Cvičení a) a b) střídavě — 1,2—3,4.
d) Cvičení a) a b) současně — 1—2.
2. Cvičení 1. v opačném pořádku.
3. a) Trčít vzhůru a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) Trčít dolů a skrčit zapažmo levou — 1—2.
c) Cvičení a) a b) střídavě — 1,2—3,4.
d) Cvičení a) a b) současně — 1—2.

4. Cvičení 3. v opačném pořádku.

5. a) Trčít stranou a skrčit zapažmo pravou — 1—2.
b) Trčít vzhůru a skrčit zapažmo levou — 1—2.
c) Cvičení a) a b) střídavě — 1,2—3,4.
d) Cvičení a) a b) současně — 1—2.
6. Cvičení 5. v opačném pořádku.
7. a) Trčít v před vzhůru a skrčit zapažmo pravou 1—2.
b) Trčít v před dolů a skrčit zapažmo levou—1—2.
c) Cvičení a) a b) střídavě — 1,2—3,4.
d) Cvičení a) a b) současně — 1—2.
8. Cvičení 7. v opačném pořádku.

Pohyby trupu.

Stoj spatný — vzpažit.

1. Předklon a vzpřím — 1,2—3,4.
2. Záklon a vzpřím — 1,2—3,4.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě — 1,2—3,4.
(Z předklonu přecházíme hned v záklon.)
4. Úklon na pravo a vzpřím — 1,2—3,4.
5. Úklon na levo a vzpřím — 1,2—3,4.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě — 1,2—3,4.
(Z úklonu na pravo přecházíme hned v úklon na levo.)

Pohyby nohou — Výskokem.

1. Výskokem stoj rozkročný — 1—2.
Výskokem stoj spatný — 3—4.
3. Výskokem stoj předkročný v levo — 1—2.
Výskokem stoj spatný — 3—4.
2. Výskokem stoj předkročný v pravo — 1—2.
Výskokem stoj spatný — 3—4.

Poznámka: Cvičení tato jsou dosti unavující a proto i dávka jich budiž valně omezená.

POZNÁMKY K NAŠEMU NÁZVOSLOVÍ.

Příspěvek k posudku nynějšího stavu.

(Dokončení.)

Takových dokladů, že při téměř tvaru jednou průvlek vytýkáme, po druhé nikoli, bylo by ještě několik.

Řeknu-li „z komhání nadhmatem — vzepření jízmo pravou“ (str. 15. cv. 1., str. 16. cv. 9. a j.), je každému evik jasný, jako kdybych řekl „u předkmihu nadhm. průvlek pravou — vzepření jízmo“; dodavek „průvlek“ valně k tomu nepřispěje, jako u cv. „toč jízmo nazad — spád nazad do visu vznese — průvlek — vzepření vzklopmo“; tu spád nazad koná se do visu vznese jízmo, z něhož na prosté „průvlek“ nevím, zda průvlek napřed do visu vznese v zadu, nebo nazad do visu vznese vpředu je vykonati; teprve další „vzepř. vzklopmo“ určuje způsob průvleku, je tedy řeční — „průvlek“ — v takovýchto případech úplně zbytečné. Ani v případech, kde průvlek strží se děje, není ho třeba vždy jmenovati: „vzpor jízmo pravá uvnitř — spád nazad do visu vznese — vzepření jízmo levou“.

Způsob ve sbírce užitý, jednou prostě „vis vpředu — výšin zadem“, jinde však též tvar „vis vpředu — vis vznese — průvlek — výšin zadem“ jmenovati může vésti k domněnce, že tento druhý má se s přerušováním pohybu konati, tedy že v každé vyznačené poloze je na krátko setrati, což snad nebylo zamýšleno.

Na str. 16. ve cv. 1. „váha ve visu vpředu, 1. noha skrčená — skrčit druhou — průvlek a

na str. 23. ve cv. 1. „vis vznese — průvlek do visu vznese v zadu o nohou skrčených“.

Proložené otištěné polohy jmenují se „vis vznese skrmo“, kteréhož názvu ve sbírce také je užito, a to při cvičení 10. na str. 32. (na kruzích).

IV. Toče prosté za ruce

Jmenují se ve sbírce buď „toče z podporu“, jako ve cv. 4. (na str. 15.), 7. a 9. (16.) a 2. (22.), aneb „toče v podporu“, jak je tomu ve cv. 1. a 6. (15.), 6. a 7. (22.), 8. a 10. (23.), 7., 8., 9. a 10. (24.).

V "Základech" na str. 486./79. čteme:

- a) Toče v podporu o ruce:
 1. Z podporu vpředu toč napřed nadechmatem.
 2. Z podporu vpředu toč napřed podchmatem.
 3. Z podporu vpředu toč nazad (nadechmatem).
 4. Z podporu vzadu toč napřed (podchmatem).
 5. Z podporu vzadu toč nazad (podchmatem).
- b) Toče o předloktí a záloktí:
 1. Toč o předloktí (nazad).
 2. Toč v loktech (v podporu o záloktí).
 3. Toč rozpažmo.
- c) Toč ze sedu:
 1. Toče v podkolení.
 2. Toče závěsem.
 3. Toče jízmo.
- d) Toče v nártch.

Pro náš případ užívá se tu tedy převážnou většinou rčení "z podporu" a jen pořádku "v podporu"; v "Tabulkách tělocvičných I." je výhradně "z podporu"; ve "Cvičebních tabulkách" (nesnadnosti) v Sokole z r. 1882 str. 94. je "z podporu" i "v podporu".

Poněvadž "točemi rozumíme přechody z podporu nebo sedu visem prostým neb smíšeným do podporu neb sedu" (Z. T. 486./79.), lépe je užívatí položky "z".

Na str. 15. ve cv. 6. "toč závěsem v podkolení" "pozpátku (závitem)" stačí "toč závěsem pozpátku" dříve "toč únožmo pozpátku", viz "Sokol" z r. 1882 str. 3. a 94.); je sice několik tvarů toho způsobu provedlivých, však pro neúhlednost a malou odlišnost jich neužíváme.

V. Vzepření tahem

vyskytuje se ve cv. 2. (23.) a 9. (24.) jako "vzepření tahem soupažně";

ve cv. 2. (16.), 9. (17.) a 6. (24.) jako "vzepření tahem střídopažně" a

ve cv. 3. (23.), 4. (23.) a 5. (23.) jako pouhé "vzepření tahem".

VI. Vzepření cukem

užito ve cv. 2. (22.), 10. a 5. (23.) jako: "vzepření cukem vzadu", ač pro podobný způsob vzpírání na bradlech užito přiměřenějšího "přitrhem" (str. 27. cv. 8.) 33)

VII. Vzepření kmihem.

Ve sbírce jsou tyto tvary:

str. 22. cv. 1.: "výmik předem — podmetmo vzepření kmihem (při zákmihi)";

str. 23. cv. 10.: "toč z podporu vpředu nazad — podmetmo vzepření kmihem";

str. 22. cv. 3. a cv. 4.; "Z komihání nadechmatem — při zákmihi vzepření".

V "Základech" jmenuje se "vzepření při zákmihi", vzepření kmihem (484./77.) a také v "Sokole" z r. 1882 ve "Cvičebních tabulkách" na str. 94. je tak nazýváno.

Ve sbírce rozeznává se tedy "podmetmo vzepření kmihem" a "při zákmihi vzepření"; prvního názvu užito ve sbírce pouze pro sestavu "odkmihi podmetmo — vzepření při zákmihi". Ze svisu vpředu vzepření při zákmihi obyčejně děje se po kmihi podmetmo; nepostačilo by pro oba případy pouhé: "vzepření podmetmo".

"Obdobná cvičení tomuto "podmetmo vzepření kmihem" jsou:

1. "vzepření výkrutem", které je v "Základech" na str. 484./77. popsáno takto: "Z podporu vzadu podchmatem mrštně přednožíme, trup od hrazdy oddálíme a zákmihem do vzporu vpředu se dostáváme". Je tudíž "vzepření výkrutem" sestavou "odkmihi napřed s výkrutem — vzepření při zákmihi". (Viz "Sokol" z r. 1882 str. 94. stupeň V. cv. 7. a 8.);

2. "obrat do podporu" konává se buď ze vzporu vpředu jako sestava "odkmihi nazad — při předkmihi vzepření s obratem", anebo z komihání ve svisu vpředu. (Srovnej 32).

33) Srovnej podobný způsob při "zápase" v "Základech" na str. 525./118. "Chvat břišní přitrhem".

Sem náleží též "vzepření zadem kmihem podmetmo z visu vznesmo vzadu".

Na str. 22. cv. 7.: "Z komihání podhm. — při předkmihi průvlek do visu vzadu — předkmihi — při zákmihi celý obrat v pravo (levo) spojitě vzepření vzklopem" možno dle toho nazvat: "Z komihání podchmatem — při předkmihi průvlek a podmet nazad v předkmihi — při zákmihi, obrat napřed do visu vznesmo vpředu a vzepření vzklopem".

Kruhy.

Bez poznámky lze uvést případy, o kterých už při jiné příležitosti pojednáno; jsou to:

na str. 29. cv. 1.: "z pokmihi ve svisu vpředu: Vzepření cukem předem";

na str. 31. cv. 7. a 8.: "přednos ve vzporu — stoj o rukou klikem zvedáním trupu".

Uchylkou od podobných evikův na bradlech a hrazdách dodává se při vzepření tahem a přitrhem, že předem jich je vykonati; mimo uvedené už ev. 1. na str. 29. obsahují tuto poznámku "předem" ještě cvičení

3. na str. 31.: "vzepření tahem předem soupaž prohnutě", dále eviky

3., 4., 6. a 8. (na str. 31.): "vzepření tahem předem soupaž", pak

ev. 5. (31.) "ve výdrži (stále!) vzepření tahem předem soupaž (do přednosu)", vedle toho

ve cvičení 9. (31.) "vzepření tahem souruě 34) předem".

Mimo ně uvádí jedno cvičení zadem:

ve cv. 5. (31.): "svis vzadu — vzepření tahem zadem střídopaž".

Při sestavách na hrazdách na str. 16. ve cv. 2., 17. ve cv. 9., dále ve cv. 2., 3., 4. a 5. na str. 23. a ve cv. 9. na str. 24. není nikde poznamenáno, že "předem" se konati mají; není-li toho tam třeba, není toho zapotřebí ani na kruzích.

O rčení "spojitě" 35) pojednáno při bradlech; zde též několikrát se vyskytuje, na př.:

ve cv. 1. na str. 29.: "spád (překot) nazad do visu vznesmo a spojitě výkrut nazad", vedle toho

ve cv. 5. na str. 30.: "spádem (překotem) nazad výkrut nazad (též ve cv. 7. a 9.) — (ihned při předkmihi) výkrut napřed do visu vznesmo", také však

ve cv. 10. na str. 30.: "z komihání výmik předem — výkrut nazad".

Vedle názvu "spojitě", které je také ve cv. 9. (str. 31.) objevují se rčení "ihned" nebo "hned" ve sv. 5., 8. a 10. (na str. 30.), a rčení "přímě" ve cv. 8. (31.), kterých (i když jich za názvy nepokládáme) měli bychom se vystříhati, ježto svádějí k domněnkám, že tam, kde jich není, nemá sestava spojitě se provést; je-li už třeba sestavu vložiti, má se tak učiniti v poznámce mimo název sestavy.

Všude, kde by postačilo název sřit nebo sešin, uvádí sbírka název spád a v závorce skoro vždy ještě název překot.

Nemáme-li rozlišovati sřit a spád v tom smyslu, jak Kožíšek a Klenka navrhuji, je zbytečno užívatí názvu spád tam, kde se starším a dobrým sřit úplně vystačíme; ještě zbytečnější je dodávati "překot", když na hrazdách nikde se tak neděje a když cvičení to na kruzích podstatně jiné povahy nenabývá.

Kdybychom takový "sřit nazad do visu vznesmo" za překot pokládali měli, pak by i "sřity závěsem" musily být pokládány za překoty, ač jsou to dle soustavy přechody z podporu nebo sedu do visu, kdežto překoty dějí se buď visem, nebo podporem; pak bychom ovšem také výmik předem za překot z visu do podporu pokládali mohli, neboť i při něm se převracíme!

Dále uvádí se v sestavách:

1. na str. 29. a 4. na str. 30.: ve vzporu "spád napřed vysazeně (překot napřed) do visu vznesmo";

34) Lépe "soupaž".

35) Na hrazdách užito rčení "spojitě" při cv. 7. (22.).

v 3. na str. 30.: "prohnutě spád (přemet) napřed do visu vznesmo (trup vysadí se teprve v posledním okamžiku);

v 8. na str. 30.: "stoje o rukou klikem spád (překot) napřed do visu vznesmo";

v 7. na str. 31.: "stoje o rukou klikem zvedáním trupu — sešin (překot zvolna) napřed do visu vznesmo";

3. na str. 31.: ze vzporu "sešin napřed vysazeně do visu vznesmo", a

4. na str. 31.: ze vzporu "prohnutě a zvolna (= vahou)

sřítím, při druhém konám sešin střemhlav až do shybu střemhlav a z něho zvolna převracím se do visu vznesmo. Jsem-li tudíž v podporu a mám převratem přejít do visu, děje se tak buď přemetem nebo překotem; sejdu-li z podpory třeba v poloze převrácené do visu a tam teprve se převrátím, konám sřít, po případě sešin a teprve pak připojím změnu visu nebo překot (přemet) visem.

Dosavadní neustálenost v rozeznávání obého vede k podobným případům, jako je ve cv. 5. na str. 31.: přednos vzporem — "spuštěním nohou, klikem a shybem vpředu

Státní závody v New Yorku. — Prvá vítězná četa v III. oddělení.
T. J. Sokol New York.

Fotografoval Jos. Základník, N. Y.

Ant. Linek

Kar. Stehlík

Jos. Skalník

Jos. Bačkora, cvičitel

Frant. Koše

Em. Kohout

Jind. Malinka

sešin napřed (t. j. projde se volně: vahou bez oporu, vahou v kliku vzadu — visem střemhlav).

Z případů těch vysvítá, že ani tu nerozlišuje se přemet a sřít (nebo sešin) napřed prohnutě, nebo překot a sřít (po případě sešin) napřed vysazeně, ač by se tak díti mělo, jak se děje na hrazdě, kde na př. cvičíme "přemet klikem do svisu (podhm.) — u zákmihi vzepření", také však "sřít napřed do svisu (podhm.) — u zákmihi vzepření."

Na kruzích ze stoje klikem dvojí tvar je provedlivý a je také prováděný: "překot napřed do visu vznesmo", ale též "sešin napřed do visu vznesmo"; při prvním převracím se už v podporu a skoro už překocení do visu vznesmo

prohnutě a zvolna (= vahou) sešin nazad do svisu vzadu" místo správného: "přednos vzporem — vzpor — sešin nazad prohnutě do shybu a přemet zvolna nazad do svisu vzadu. 36)

36) V "Základech" na str. 496./89. čteme: "Toč nazad. Počátek je u překotu nazad, zakončení jak u výmyku předem", z té poznámky viděti, že sřít do visu vznesmo býval jako překot pojímán, starší cvičenci asi také pamatují, že tak nazýván býval až asi v letech 1884—6, kdy přezván na "spád nazad". V tabulkách z r. 1883 ještě zván dle "Základů" překotem (str. 3. v "Sokole" z r. 1883).

Dále je na

str. 30. ve cv. 2.: "toč nazad (ne visem vznesmo, nýbrž čistě pohnutě tak, aby kyčle neklesly pod kruhy)".

Za toče měli bychom pokládati jen ty tvary, při kterých trup příliš pod kruhy neklesne (viz Z. T. str. 496./89.), jinak je za sestavy míti; dle toho tedy rozeznávají na př.: toč "nazad" a "sřít" nazad do visu vznesmo — výmyk předem".

Ve cv. 10. na str. 32.: "váha ve visu vzađu — skřemo zpět (t. j. trup rychle se vysadí a nohy rychle skřei) a trčením do naznačené váhy ve visu vpředu (váha se nevydrží);

ve cv. 9. na str. 31.: "svis vpředu — vahou ve visu vpředu (t. j. váha se nevydrží, nýbrž pouze naznačí) vze-
pění tahem souřuč předem";

a při jiných příležitostech, dosti častých, podobným způsobem popisujeme polohu, která nemá jména; vahou není, neboť váha je výdrž v té bezejmenné poloze, zášvihem není, neboť do ní také přešvihem skřemo nazad a trčením se dostáváme (na koni na šíř); měli bychom ji zvatí visem nebo podporem vznesmo prohnutě a polohám "střemhlav" ponechati dávný a dobrý jich název "vis střemhlav" ("naznačený" stoj vzporem může být "vzporem střemhlav").

Ještě líp zamlouval by se název "vznos" místo "vis vznesmo prohnutě", ježto názvu toho původně pro "výdrž přednožmo" stanoveného (dle "Základů" na str. 454./47. pro "výdrž únožmo", ač zobrazena výdrž přednožmo) ne-
užíváme (srov. v "Základech" str. 468./61.)

Přihlížel jsem všude, kde dnes úchylnka v názvosloví nebo v soustavě oproti dřívějšímu se jeví, nejprve k "Základům". Poněvadž však ani tam některé pojmy přesně ještě nejsou vymezeny a poněvadž vydáním jich r. 1872 Tyrš dilo své neskončil, nýbrž tříbil a pracoval na něm dále, srovnávám úchylnky ty s posledním stavem, kterak za Tyrše se utvářel a až do let devadesátých téměř beze změny potrvál. Činím-li někde návrh na ustálení, nepokládám ho ovšem za nezměnitelné rozřešení, nýbrž spíše za předmět k projednání v odboru pro úpravu soustavy a názvosloví.

Jaroslav Pechan.

37) Proto také neuvádím vše podrobně, nýbrž namnoze pouze označuji tak na př. neuvedl jsem, že ti, kdo na hradech podpor o pažích za vis mají, měli by "kotoul nazad do stoje klikem (vzporem, váhy, vzpouřu zánožmo, sedu a pod.)" zvatí "výmyk předem do stoje klikem (vzporem atd.)" Mimo jiné nezmínil jsem se také o novém pojmenování metů na bradlech, neboť o tom zvlášť jednati mímfm.

NA POBRATIMSKÉ RUSI.

— Bratrský dopis původní. —

Moskva, 13. (26.) dne prosince 1905.

Litý uragan rozvztekal se po Rusi.

Bouře, revoluce a evoluce.

Na pobratimský veleštát usmála se světlejší jitřenka, jitřenka svobody a lepšého, všeobecnějšího povznesení osvětového, vznikají prvé paprsky blaha pokrokového a teplo zaválo na politické a sociální vysvobození.

Je přirozeno a pochopitelné, že radujeme se s Rusy, a že bude nám stejnou radostí, až úplně spadnou okovy neobmezené zvůle, až naposledy zasviští knuta, až obě zapadne pod prach archeologický — až každý "mužik", naučiv se čísti a psáti, stane se uvědomělým. A tehdy bude naše radost největší — protože po skromném mínění našem svitnou i lepší časy vzájemnosti všeslovanské se strany Ruska; bylot' v této dosud tak chladno jako je podnebí jeho a tak drsno, jak drsný byly jeho dítky.

A že nám záleží na kulturním povznesení Rusi, ne politické její vyspělosti a uvědomění slovanském je jasno, poněvadž je to jediný veleštát Slovanstva a nejvládnější ve všeslovanské ideji.

Rozbřesklo na pobratimské Rusi.

Kéž světlo svobody a slunce volnosti a nebesa práva lidu vyklenou nad Rusi v klenbu mohutnou, chápanou a průzračnou, necht' doba nová osvíti rozum Rusů a jejich mysle vskutku obrodně, svěže a zdravě.

Nebot' žal bude, nebudou-li ruští pobratimci s to udržeti jas svobody, rozum, obrození a přirozenost pravdy — nebudou-li dosti silní, by přenesli kvapící osvětu, nepospíší-li s duchem času, utonou-li v chaosu myšlének, ideí a cizích rozumů — podlehnou-li rozvoji.

Obavy naše nejsou dávné.

Co píšeme tyto řádky, hučí ani ne na sto metrů od nás hromy kanonády, vzduch chvě se výstřely pušek a revolverů.

Co chvíli otřese se všechno hrozným dělovým výbuchem a salvou kulí.

To rozstřelují barikády a bratři stříli do bratří.

Rozpoutala se občanská bratrovražda.

Nové svobody vyvolaly anarchii ponětí, pojmu a rozumu, cizorodé živly vynasnažují se anarchii tuto v povsechném chaosu ruském ještě rozdmýchati a upevniti.

Běda, neprozíří-li zavčas ruský národ a nepohlédne-li zámysly nebezpečných svůdečů a vypočítavých lákadla.

Jsou tu i cizí proroci, nemilující ruského národa, naopak největší jeho škůdci a zlomyslní nepřátelé. Nevedou namnoze ruský národ k tomu, co mu namlouvají k nejšířší svobodě, k všerovné demokracii a k blahobytnému povznesení — alébrž svádějí ho do marného boje a na klamně seestí, při čemž lehce sotva dobytá svoboda a práva mohou utrpěti, nastupující rozvoj znova zadržeti a stisniti a škodnou reakci vzbuditi.

Moskevské povstání na to vše ukazuje.

Nejdet' s ním ruský národ, většina s ním nesouhlasí a moskevská krvavá revoluce bude jenom — což tvrdíme již nyní, kdy bouře povstalecká zuří na některých ulicích Moskvy co nejdohodlaněji — historickým pokusem nezdaru a směšným výronem přede tvář Evropy, přede tvář celého světa.

Tak nedělá se a nevyhlíží revoluce a národní povstání, které vedou třeba mořem krve a přes hromady mrtvol k velikému vítězství naprosté svobody, rovnosti a ke společné vládě.

Nikoli!

Co nevidět panující moc potlačí ten povstalecký vzkrék a výron nejkrajnějšího nerozumu, a zase utrpí ten lid, za nějž se revoluce zdánlivě bije, nastoupí vláda bodáků a zase kozáckých nagajek a ruská vlast utrpí mravní i hmotnou škodu.

Nejbližší dni — jsme přesvědčeni — pravdu našich slov potvrdí.

Současné vířící povstání v Moskvě utrpí fiasko, celý svět se bude diviti a smáti ruské hlouposti a nová svoboda ruská jím nejvíce bude pochroumána.

Litujeme toho — z důvodů výše uvedených.

Rusko utrpělo v nedávném zápase za svými hranicemi citelnou a mravní porážku — věru-li nutno, aby ve vnitřních bojích postihla je tatáž hanba a diskreditace?

A Rus právě nyní má zapotřebí rozumu jasných a lásky nejvlastenečtější, myslí otevřených a duší neupřímnějších, niter obětovných a srdci oddaných.

Rusko ve vnitřní válce musí zvítěziti.

Rusko — pravíme, Rusko-ruské Rusko.

Nikoli cizozemské živly a nikoli earism a nikoli násilí příživníků.

Je to těžký zápas — nadějme se však, že jej vybojuje zdatně, nestranně a k vítězství.

Samozřejmo, že za neobvykle mimořádných poměrů a spleťtého hnutí a tisíců nedorozumění život na Rusi trpí převelice.

Postižena i česká práce a naše úsilí.

A především sokolských hareovniků.

Sokolská otázka na Rusi se do těch chvíl ještě neujala.

Sokolská snaha ve smyslu ruském.

Rusové nepřimknuli dosud životodárně k organizaci, která již zapustila blahodárně kořeny v ostatních slovanských zemích.

I v tom je spojitost, s tím, o čemž byla řeč na počátku. Dnes zatím pomlčíme o příčinách.

Pravda, některé sokolské organizace, lze na Rusi zaznamenati — leč to jsou české. A ty, máme-li býti zcela upřímní a zcela nestranní, živoří; to jsou ovšem viny naše; to je vina česká, krajanská. Ti, kdož přišli z Čech, z pravidla přes hodnou polovici národního smýšlení a vlasteneckého cítění zanechali doma ve vlasti. A ti z Čecháčků, již vyrostli na Rusi, také z pravidla načíchli obyčejně ruskou zálibou velikou a z vysok pohlíží na malou původní vlast svou pod egidou Rakouska. Těch z Čechů, a krajanů na Rusi, již nenáleží ni k první ni ke druhé kategorii, těch věrných, poctivých, národně a sokolsky utužených je hrstka, hrstka . . .

A těch práci nezištnou a snahu klopotnou, obyčejně ještě hatí, snižuje a tísní pověstná česká revnivost.

Tím se vysvětluje, že ač máme již sokolské nebo sokolsky obdobné organizace v Petrohradě, v Moskvě, Kijevě a Tiflise, přece jenom živoříme.

současně překročil hranici ruskou br. Olšaník z Kojetína, míře do Moskvy. A než jsme se nadáli, našli jsme již a to zase v Tiflisu br. Skotaka z Buben a br. Lukeše z Čes. Brodu.

Pak nastala přestávka.

Avšak i během té nelze zaznamenati naprostý klid; br. Novák, třeba to nebyl přímý a "vypsaný" sokolský poslanec, sám ze své iniciativy a úsilí zdárně a oblíbeně zahájil šíření českého těloeviku v Oděse. A získal si nemalé obliby, jak jsme četli i jak mnohé vypravovaly různé vzpomínky.

Bratr Havelka ze Starého Města pak už nacházíme ve Stavropoli.

Po několik letech tak br. Šnepp z Plzně vyžádán Moskvou — br. Kotek ze Žižkova zahájil učení těloeviku v Kijevě, téměř současně s ním br. Lopata tamtéž.

Zatím rozloučil se s námi na vždy br. Skoták a v jeho dědictví uvázal se br. Skoták ml. rovněž v Tiflisu.

Z Nižního Novgorodu přišel pak br. Vondráček ze Žižko-

První ruský tělocvičný kurs v Praze.

Učitelé: F. Kotek, F. K. Šnepp (Moskva), Vondráček.

Nejzdatnější a nejileji z těchto, což se zadostučiněním konstatujeme, si počíná petrohradský český spolek tělocvičný "Sěver". I v Kijevě se nadějeme na čilý "Jug". V Tiflise, zdá se, v organizaci převládá živel ne-český, ač nedá se popřít, že tam bratři vydobyli si vskutku posici a čest tělocvičnému jménu. Moskva je na místě posledním.

Kromě toho jeví se vážné snahy o české respektive sokolské sdružení v Rize a v Oděse.

Jinou a radostnější otázkou je sokolské učitelování. Sokolští, čeští učitelé těloeviku těší se na Rusi dokonale přízní, zřejmě oblibě a odborné vážnosti.

To jsou praví hareovníci českého jména a sokolské snahy mezi Rusy.

Je jich už celá řada.

A legie jejich k potěše naší vzrůstá a doufáme ke etí a radosti bude mohutněti.

Více nežli patnácte let už, co vyletěl z českého hnízda první sokol na chladnou Rus a zalétl do divokého Kavkazu.

Byl to bratr Grumlík ze Žižkova, jenž tehdy zahájil sokolskou pouť, jda učit těloeviku do Tiflisu, hlavního kavkazského města. Dnes už ovšem těloeviku neučí. A za ním brzy ubíral se br. Potůček z Prahy, také do Tiflisu, a s ním

va a ucházel se také o tělocvičnou práci a dnes, připraviv se, učí také již těloeviku na škole.

Za ním objevili se br. Brabec z Vinohradů v Kijevě a br. Froelich (ze Žižkova) ve Varšavě. Za nimi záhy rozběhli se na vlastní vrub z Prahy br. Sýkora do Baku a br. Honzátko do Oděsy. Onomu ihned poštěstilo se vpraviti se do nového úkolu svého a tento, zdá se, také již se uchýtil tělocvičného povolání.

Vracejíce se pak o posledních prázdninách na Rus, měli jsme radost, že zase nový bratr jede s námi, byl to br. Knotek z Vídne, první absolvent prvního ruského tělocvičného kursu v Praze; viz obrázek.

Těšíme se, že to není poslední.

Ruský kurs tělocvičný navštívilo na 15 bratří; zřejmě, že zájem je. Zájem ten nutno udržeti, než zároveň pečovatí o to, by nám již Rus neuklouzla a by tam dostávali se bratři skutečně schopní a vytrvalí, dovední nejen ve vlastním oboru tělocvičném, avšak mající seriosní ponětí i o svém paedagogickém úkolu, který nastupují.

Práci těchto předbojovníků, jak jsme již upozornili, se daří.

Nemilosrdně ovšem do našich řad zasáhla Morana, vy-

bratří sokolů. Potom s hrdinností řeknou: "My jsme kabruňáci, my to umíme dodržet." A člověk se zdravým rozumem jim musí přisvědčit a říci: "Ano, jste kabruňáci, ale smutní." A takového dodržení zábavy má potom ještě svoje dohry. Domácí válku, ztrátu času v práci druhý den (když je totiž zábava v neděli) a p. a to je všechno pro národnost, pro dobro Sokola. Je pravda, že u nás se zábava bez piva, bez prodávky odbývání nedá a právě čím víc se piva vypije, tím víc spolek vydělá a právě z těch nejvíce opilých spolek má největší zisk, proto že nejvíce utratí. Ale bratři sokolové: Máte-li takovýmto způsobem svoje oběti věci sokolské přinášeti, pak bude lépe pro nás, abychom raději ani neexistovali. Nebo snad ta snaha sokolská chce ubít ve svých členech poslední kapku všeho citu lepšího. Mám za to, že tak daleko jsme ještě nedospěli. Toto dodržování zábav jest jedním z našich nejhorších a nejhnusnějších hříchů. Žádný spolek, zábavu pořádající, by neměl dovolit, nebo výbor národní síně by měl zakročit a něco podobného netrpět, neb se tím nejen dělá špatné jméno sokolům, ale i národní síni. Tímto nemíním snad pořádat zábavy zcela bez piva, jako je zvykem u Američanů. My jsme Češi, my pořádáme zábavu českou (po česku) a ta se bez piva ani myslit nedá třeba se tomu Američané smáli a považovali takovouto zábavu s pivem jaksi za sprostou. Toť hloupý předsudek některých těch amerických filosofů, poněvať třeba ještě žádný z nich krásnou zábavu, při které by se pilo pivo, ani neviděl. V Evropě, třeba v naší matičce Praze, je krásných zábav, že se vyrovnají těm nejlepším zábavám americkým. Jsou přítomní lidé učené, profesori, dámy z nejlepších kruhů, pivo pijí a neuráží je to a přece zábava na ceně netratí. Aneb některé skutečně pěkné české zábavy v Chicagu jsou toho důkazem, že může být zábava pěkná a pivo, že se při tom může pít také. Ale místnost, ve které se zábava pořádá, sál, musí býti trochu jináče upraven, než jak máme ty sály po našem Západě zařízené. Neručím za to, že dáma v Praze, z lepší společnosti, která pivo pije, by se neurazila, kdyby jí někdo přivedl k baru, jako, odpusťte, k nějakému žlabu a nyní ji nutil, aby pila. Kol ní by stála hromada chlapíků, jeden by zpíval takovou, druhý zas jinou písničku, jeden by řval víc než druhý, pár hejsků by si tam vypravovalo svoje pěkné anekdoty svým obvyklým způsobem, no, ta by se za jisté podruhé k tomu baru šla zas občerstvit. A nyní se podívejme na některou pěknou zábavu v Chicagu. Kolem dokola sálu jsou stoly. Všichni sedí za stoly. Přijdete do sálu, vidíte u jednoho stolu místo prázdné, zamíříte tam. Stůl je obsazen bratry, jež ani neznáte. Zavoláte sklepníka, poručíte si pivo, ten vám jej přinese. Společnost u stolu se baví všelikým hovorem, toť se ví, že to nevydržíte, vmísíte se do hovoru též, neb oni vás sami vybídnou a za chvíli máte společnost krásnou pro celý večer. Jste přáteli, třeba jste se před tím nikdy neviděli a nyní třeba i někdo častuje kol stolu, za chvíli druhý ze společnosti, zazpívají si též, ale jak to dočista jinak vypadá, nežli to naše oblibené častování u baru. A ty zpěvy u toho baru! Tak bychom-li pořádali opravdu pěkné zábavy, potřebujeme i v tomto směru nápravu. Odpusťte, že je tak dlouhé. Nemohl jsem si pomoci, co jsem měl na srdci muselo ven.

Na zdar!

Jan Štěpán.

Black Wolf, Kan., 8. ledna.

Jest tomu již doba co jsem pár řádků do Sokola psal. Je těžko psát pouze ze stanoviska sokolského, když náš život jest zde tak jednotvárný. Volba se letos odbyla bez menšího vzrušení nežli v loni. Jsou zvoleni následující činníci: Starosta, Alois Mikulecký; náměstek, Václav Janda; tajemník a účetník, J. F. Macek; pokladník, Jos. Jilka; evižitel, Jan Jiříček. Tak máme zas na rok po starosti. Život v našem sboru jest dost cílý, eviž se ve dvou čtích, a hoši dost se pravidelně dostávají. Dramatický odbor trochu oehábl, ale časem se snad zase vzpruží. Rok minulý si náš sbor vzal za úkol otevřít českou školu a též to uskutečnil. Když obecné školy byly uzavřeny otevřeli jsme školu v Sokolně. Vše šlo dobře a mnozí se zdokonalili v pravopisu až mílo. Ale nyní jest škola uzavřená, a bude opět v běhu až obecné školy budou zavřené. A co vlastně bylo příčinou

uzavření školy? Inu, ideál bez materiálu. Náš idealista ve Wilson se do toho vložil a myslel, že udělá díru do světa, ale zatím udělal díru do sborové pokladny. Bratři musíme mít pozor na cesty nerozmyšlené. Ideál bez materiálu nemůže působit, tak jako že jest den a noc rozdíl veliký. Nu, co platno, člověk každý jest chybný, jen když chybu svou uzná. Jsme rovni si, každý má slovo, a nikdy nemá určovat jinému co sám myslí, že jest vždy dobré. Mnoho lidí, mnoho rozličných snah a ty všechny mohou býti dobré, jen když dobrý mají podklad. Naše česká osada se dost činí a naši navzájem dost dobře lnou k sobě, ovšem že jsou i věci o kterých lépe, když pomlčím, až na to, že jest zde mnoho sokolů, že ani za rok se do sehnúze nedostaví. Ale když nemůže být jinak nechme toho prozatím. Náš sbor bude přistavovat síň, nyní jest malá a nevyhovuje požadavkům veškerým. Také sbor náš obdržel prosbu z Čech na chudé dívky v území germanisací pronásledované. Sbor povolil z pokladny slušný obnos a dobrovolná sbírka vynesla také hezkou částku, co zatím br. B. Mikulecký dále sbírá na ty ubožáky ve staré vlasti.

Na zdar!

Jos. B. Macek.

New Rochelle, N. Y., 18. ledna.

V neděli, 14. ledna, pořádali "Slovenský Sokol" a sokolky v New Yorku zpěvohru "Andulku", aneb jak oni říkají "Aničku". Byla jsem též přítomna a dobře se bavila, neb práce ta jest velmi pěkná a dojemná. Děj jest z venkovského života, zpěvy plné pěkné melodie a když povážíme, že bylo to první operní představení sester a bratrů Slováků, zaslouží všechnu čest, neb bylo dobře provedeno. Odporuji "Andulku" i jiným sborům pěveckým, neb dojde vždy oblby.

Nechtěla jsem kritisovati; můj záměr měří docela jinak. — Na všech stranách jsem slyšela: "Ale ty děti by zde neměly být" — a opět dost. Více se nedělá. Proto se opět odvažuji, abych o zlozvyku tom trochu se zmínila. Bylo představení odpolední. Ovšem, neškodí zdraví dítek tak, jako kdyby bylo večer, ale není v celku dojista lepší. Za jedno vyrušuje se obecenstvo průběhem hry a za druhé dýchají ty dívky uboké zkažený vzduch, otrávený kouřem, prachem a všelijakými výpary. Malých dětí i kojenců, mohu směle říci, že tu bylo hodně přes sto. — Byla jsem též jednou večer na slovenské zábavě. Když vešla jsem do dámského pokoje, slyšela jsem vzlyk malého dítěte; podle hlasu soudila jsem, že musí býti hodně malé. Když jsem se podívala, viděla jsem dítě asi pětinedělní ležeti na pohovce docela opuštěné, zatím co matka dole, v sále se bavila. Zabolalo mně srdce nad lehkomyšlností té matky. Kdyby věděla, jak dítě své tak pomaloučku zabíjí, jistě by jej s sebou do toho kouře nevzala.

Před lety u nás v zábavách bylo totéž. Ozvalo se několik moudrých sokolů a pevně zakročili, že děti do zábav podobných nepatří. Stálo to mnoho práce a obecenstvo se zlobilo a všelijak vyhrožovalo, avšak výbor byl neoblomný a dnes můžeme se těšiti, že děti pod čtrnáct let ve večerních zábavách nevidíme. Každá taková matka řekne: "Co mám dělat, kam mám děti dát? Když nevezmu je s sebou, nemohu jíti též." — Když výbor bude na tom přísně stát, uvidíte bratři slovenští, že za nějaký čas po bouři budete mít zábavy bez dítek. Pak se matky budou na sebe horšiti, že tak dávno neučinily. Kde jest dobrá vůle, všechno se dokáže. Není žádný med s dětmi do zábav a opět z nich se tahati.

Podotkla jsem již jednou, že se dítě tak pomaloučku zabíjí, a každý bude se mnou souhlasiti, když jen poněkud bude o věci přemýšlet. Vezměte na příklad sebe: jak je Vám druhý den po zábavě, když přijdete do postele a se ve tři neb čtyry hodiny ráno po noci probudíte v kouři? A dítěti jest hůř! Dítě patří v čas do postele; neb spánek poslouží mu skorem lépe ku zdraví, nežli mnohá potrava. Dítě potřebuje pořádek! Pak teprv můžeme se těšiti, že jsme sobě vychovali zdravé ženy a muže, když tohoto budeme dbali!

Nehoršete se na mně, sestry a bratři slovenští, neb toto jest pouhá pravda, o které se stále v našem milém "Sokolu"

píše, aby se zlozvyk mnohý odstranil. Jak zdraví škodlivé jest pro útlou mládež bráti do večerních zábav, tak i na nejvýš nepřístojné.

Na zdar!

Jiřinka Lier-Oktavcová.

Chicago, Ill., 23. ledna.

Jsa pověřen úřadem dopisovatele do našeho listu, chápu se péra, abych sdělil Vám bratři něco o činnosti J. S. Tábor a řídě se dle pořadatelů tohoto listu, budu mluvit rovně a jen pravdu, třeba si u některého bratra "přilepím svíčku".

Činnost naše není daleko taková jako by měla být, sbor čítá přítomně 115 členů, velký to počet na papíře sice, avšak mnoho-li z těchto sokolů jest skutečně činných je poznat nejlépe ve schůzi, kterou navštěvuje asi 15—20 členů a to vždy těch samých.

Můj úsudek vzhledem na to, aby při přihlašování do sboru brali bratři ohled vždy, koho do sboru přiblašují a nepřijímali lidi, kteří chtějí, aby sbor jim šel dělat parádu na pohřeb, aneb dají se ku sboru jen pro "business". Mnohem lepší zajisté jest pro sbor čítá-li méně členů, avšak sokolů upřímných a pracovitých.

Smutně ted' vypadá to i v naší evičírně, ačkoliv jest ve sboru slušný počet mladých členů, do evičení chodí 4 a sejdě-li se někdy celé družstvo, mne si br. náčelník ruce radostí. Dorostu evičí 14. Otázkou jest, kolik se jich pro sbor zachová, neb nadšení pro vše sokolskou u nich schází a v čem hledati máme příčinu? To jest právě ten kámen a v který tak mnoho menších sborů klopýtá. Jest potřeba u nás jako jinde placeného a odborně vzdělaného evičitele, který by mysl svou jen na evičení soustředil a stále něco nového a zajímavého po ruce měl a tak členy a žáky pro evičení udržel a jiné nové přivábil. Nemůžeme arcit' žádat na evičiteli-ochotníku, obzvláště je-li ženat, aby po celodenním namáhání přijda domů, celý večer pracoval, aby měl vždy dosti látky pro následující evičení a sám tvořil. Kdy as bude lépe?

Dne 16. prosince pořádali jsme na oslavu 15letého trvání našeho sboru skvělý banket s velmi pestrým pořadem, při které příležitosti byli zakládajícím členům Procházkovi, Novotnému a Pertlovi uděleny pěkné odznaky. 27. ledna bude pořádán maskarní ples a soudě z činěných příprav, vydaří se asi znamenitě. Výsledek sdělím příště.

Na zdar!

J. Peroutka.

Cleveland, O., 23. ledna 1906.

Ze Župy Sev. Výhodní. Prosinec 24ho. Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, nepřítomný ze členů A. Pánka, oml., Mat. Krejzl neomluven. Sokol Čech odevzdává Žup. Výboru cenu z posledních závodů v Detroit, Mich., aby ji zaslal sokolu Budivoj, kterémuž co vítězi náleží, tajemník má ji ihned zaslati.

Sokol E. Šlapák podává zprávu, že uvedl Sok. Říp do Nár. Jed. Sok., při čemž jim zasláný "diplom" odevzdal. Jos. Štíbr, jenž požádán byl Sok. Řípem, by se dostavil, omlouvá se, že mu nemožno, pro mnoho práce před veřejným evičením.

Na veřejné přednášky zvolen tříčlenný výbor: V. Štíbr, J. Chábek a E. Šlapák, kterýžto si práci veškerou v tom směru vezme na starost.

Dopis od sokola Lorain, přijat a o něm pojednáno.

Václav Štíbr oznamuje, že br. Osk. Niederle opět k Sokolu Lorain dojíždí evičit. Tajemník oznamuje, že doposud neobdržel počet členů Sok. Lorain. Má jim dopisat a oznámit, že zda-li si přeji se seznámit jak záležitosti Župní vedeny jsou, by si vyslali občas jednoho člena z jejich sboru do Župní schůze, ovšem na jejich útraty. Dále má zaslát Sok. Říp 100 kusů stanov Župy Sev. Výh. Sokol Česko Zábavný zasílá Župní poplatek za rok 1905 sice \$6.00.

Účet Em. Šlapáka za jízdné lístky do Pittsburgu \$7.30.

Účet Em. Šlapáka za ztrátu česu \$6.00.

Účet Osk. Niederle za dvě cesty do Lorain \$2.00.

Účet Osk. Niederle za 4 cesty ku předu do Lorain \$4.00.

Poukázáno k vyplacení.

Frank Cais, tajemník.

Cleveland, 26. ledna.

Byl jsem znovu zvolen dopisovatelem do "Sokola Amerického", tak nesmím zahálet. Ze schůze sborové "Sokola Čech", 10. prosince musím hlavně podotknout jak naše volby dopadly. Hlavní činovníci jako starosta, tajemník, pokladník, účetník, zůstali jsouce zvoleni jednohlasně. Máme činovníky tedy následující: Starosta Ant. Petráš, tajemník Václav Štíbr, účetník Frant. Vácha, pokladník Ant. Šácha, evičitel Josef Štíbr, výbor majetku Ladislav Frýdl. Co se zábavního výboru týče, ten byl zvolen skoro ze všech nových členů a to členů mladých i doufáme, že výbor pracovati bude jak se naň sluší, poněvač hlavně na něm záleží, aby pracoval ve prospěch sboru a při tom nepomíjel zájmu velikého celku našeho. V posledním roce 1905 měli jsme zde zvoleného domovníka na jeden rok, který zastával své povinnosti asi tři čtvrtě roku a pak se vzdal, poněvač jeho vedlejší zaměstnání práci tu prý nedovoľovalo. Museli jsme si zvolit jiného a to s velkou těžkostí, aby aspoň dodržel do konce roku. Služné za 1 měsíc obnášelo \$20 a nově zvolenému domovníku museli jsme dát \$25. Při celoroční volbě zvolili jsme si nového, který vzal úkol na se za starou cenu. Nově zvolený domovník jest Sokol Bolek.

Dne 25. prosince odbýval Sokol Čech jako každým rokem své celoroční evičení členstva a žactva a již o druhé hodině začal se plnit prostorný sál tělocvičny a o půl třetí hodině byla již tělocvična přeplněna; na to zahájeno bylo evičení, které potrvало do 6. hodiny večerní. Zahájeno bylo evičením pořadovým od nejmenších evičících až do členů vedeno bylo náčelníkem Josefem Štíbrem následovně: První evičení zahájeno bylo žáky od 6 do 13 let evičením činkami, druhé s žáky od 13 do 16 let evičením tyčemi, třetí žáčky od 6. do 13. let praporecí, čtvrté evičení sokolky evičení obručkami, páté evičení čekanci a členové evičením s činkami s dlouhou násadou. Po evičení pořadovém uspořádány rozličné hry a dokončeno členy na nářadí. Každé evičení doprovázeno bylo hlučným potleskem hojně shromážděného lidu, za což děkovati lze jen našemu příčinlivému náčelníku J. Štíbrovi. Pak rozdávány byly dárky všem účastníkům, kterých evičilo přes 200. Na konec poděkoval náčelník J. Štíbr obecnstvu za jeho pozornost a obětavost a připomněl, aby nadále rodiče své děti do evičení posílali. Po slovech těch přírodních rozešlo se obecnstvo, jsouce nanejvýš spokojeno s ukázkou práce naší, do svých domovů.

Na zdar!

Václav Hořica.

New Bedford, Mass., 26. ledna 1906.

Jednota naše v minulém roce přes veškeré překážky šla v před ve všem. V loni se nám jednalo o postavení místnosti, což se stalo, tím se nám zajistilo vše, přes veškeré boje, kterých nemuselo být, postavila stavební společnost místnost v rozměru 30x30 stop. Sice pro nás malé avšak musíme být spokojeni zatím s tím, co jest. Cvičení, které v loni bylo protloukáno tak jak se dalo, vykazuje v přehledu as toto: Cvičilo se o 1 družstvu 82krát, úhrnná návštěva 677 evičenců, průměrná 8 evič. Konec roku členů 24 a zapsaných evičenců 14. Naše jednota je sice malá a evičenců nepatrný počet, avšak za stávajících poměrů se to jinak nedá pracovat, neboť do české síně mají přístup jen ti, kteří dosáhli 21 roků. Lonského roku jsme vykonali kus práce, ač dosud není zcela vidět. Sem tam se povídalo, že z našeho místa se žádná zpráva do listu nezasílá, odpověď by nejlepším mohla být, že lépe jest chodit s dílem než s pouhým plánem na veřejnost. Nyní, když máme místnost můžeme rozvíjet větší činnost v každém ohledu a pak pak-li budem nadále tak pracovat, jak jsme pracovali doposud, chei řici totiž s tou samou houževnatostí a doděláme-li se nějakých úspěchů, zajisté se mude moci psát.

Máme zde několik dobrých lidí, kteří stojí mimo naši jednotu ačkoli nejsou proti nám, bylo by jen záhodno, aby si povšimli našich snah a hleděli se stát i našimi členy, státi se tak našimi rádci, našemu mladému hnutí.

Nemyslíme snad získat k nám některou sílu, která se vyznamenává vždy tam, kde je něco k boření; která se ku příkladu objevila v celé své kráse v minulém roce. To co se stalo ku př. u nás nově přistouplému členu od našich "přá-

tel" je trochu moc. My víme a každý z nás, že máme své chyby, avšak taktikou, kterou si někteří u nás vymysleli se mnoho nepomůže. Tak onen člen byl vždy pořádným a řádným, nic na něho nevěděli, ale jak se stal členem naší jednoty, hned byl zrádce, odpadlíkem, (ostatní jména se nedají pro "vzácný vkus" opakovat). Jest pravda trochu z místa, avšak uvádíme případ, abychom ukázali, seč vše i u nás má příkoří, co bylo, i tu proti sboru našemu nárazek, úsměšků, třenic, podezírání atd. Jest sice malicherné na pohled a trudno vzpomínat avšak zároveň jest zapotřebí, aby vědělo se, jak klepnout "lidumily" přes prsty, lidinky již svým jednáním jen výchovnou práci naši poškozují. Tu třeba klepnouti než vyřvou dlouholeté členy ze spolku, aneb členy, kteří by chtěli pro spolek rádi pracovat, dobrodinci již by byli rádi, kdyby mohli naši jednotu z české síně vyházet na ulici.

Jako vy, ani my nechceme mít víc společného s podlými charaktery, jež na schůzi jsou plní svatého zápalu a plná mají ústa sjednocení a v soukromé rozmluvě dovolí si prohlásiti, že "býti uvědomělejší znamená pro dělníka hůře". To stačí. Odpusťte řádkům podobným, doufám, že dopis takového obsahu bude posledním avšak ještě malou poznámku. Bylo nám též předhazováno, proč patíme k N. J. S., že jsme mohli se spojit s Děl. Sokoly. Nechci se o tom rozepisovat mnoho, chci říci jen krátce. Jsme a budeme i na dále činnými členy celku, ku kterému jsme přistoupili. Měli jsme po celý rok příležitost sledovat účinnou práci tak velkého sdružení jako je N. J. S. i tendenci tohoto listu a můžeme říci, že jsme úplně spokojeni, a že budeme se zájmem přihlížet i na dále té mravenčí práci těch lidí, kteří chtějí dokázat, že český národ nezůstal nikterak pozadu za ostatními civilisovanými národy. Ostatně i úspěch našeho působení bude zajištěn, pak-li naše jednoty bude mít i nadále tolik obětavých hochů jako měla až doposud. V poslední schůzi bylo ujednáno, aby se pozval některý evičitel, aby nás trochu povzbudil, dále se jednalo o knihovnu a zajisté i zde se ukáže ta dobrá vůle, která se již několikrát osvědčila.

Věru jest radost pracovat, kde jest vidět všude chuť, kde v užším kruhu za jednou jdeme myšlenkou k jednomu cíli, kde zní ty naše prosté písně "tu srdce plá a duch se chvě", kde jeden zdá se rozuměti druhému. Jen dále hoši, hled' me, by ten kruh náš byl z ocele, pak zajisté najdeme osvědčení a mnohý výsledek, té naší úmorné práce ať se komu líbí, či nie. Doufáme, že za rok budeme si státi ještě lépe, že dostane se nám pochopení a podpory všestranné. Na zdar!

V. Vlach.

Newark, N. J., dne 27. ledna 1906.

Jak v posledním dopise jsem se zmínil, chci pokud lze, jako Slovák, podati další zprávy stavebního výboru na postavení tělocvičny. Tak dnes dál, neboť je ještě hodně daleko, ale nepřestanu až budeme na místě!

Začnu s jednotou a veškerým Sokolstvem a spolci v Newarku. Když se tak podíváme na veškeré dopisy z různých jednot, jest v skutku potěšením každého sokola, když vidíme různé přípravy, povzbuzení a namnoze pokrok v práci Sokolstva amerického. Jeví se přípravy vyslati vzorná družstva na pátý Vsesokolský slet do zlaté Prahy i doufám, že přípravy ty nebudou marné, alebrž že Sokolstvo americké zavítá tam jako hosté američtí, u našich tisíců mil za oceánem vzdálených bratří vlasti naší! A také milí bratři, my co slabá jednoty sdružená pod praporem N. J. S. ve Spojených Státech a pod praporem našim Fugnera a Tyrše, připravujeme se na náš blížící se slet Župy Východní, který bude roku 1907 tím samým co v Praze. Jak vás přivítati bratři milí, když si člověk pomyslí, těžko si musí vzdechnout, ale dobrá vůle všechno zmůže a tak milí bratři s dobrou vůlí a vytrvalostí, když zavítají borei Župy Východní do Newarku, musíme se připravit a podnik, který se má začít i uskutečnit, aby, když zavítají, přivítati jsme mohli našich bratří ve vlastním domě, vlastní sokolovně. Jest tomu již přes 5 roků, co se na podniku u nás pracuje, ale musím povědět jen pravdu a s tou ven. Nechci urážet nikoho. Město Newark, leží na řece Hudson státu New Jersey, co největší město jest Čechy jen málo obydleno, ač spolky českými jak slovanskými dost pěkně zastoupeno, také sokolské sbory tu ja-

ko Dělnicko Americký Sokol. Sokol! Hrdinské jméno, vlastní po jméně to našem leč ve společné práci doposud ani nejmenšího o sobě nedá vědět, třebaš místnost potřebuje jako my. Místnosti nemají žádné, evičit nemohou jako my. Konečně, když jsme nahlédli, že přec když nás jiné, slovan-ské a české spolky v našem podniku podporovati budou, jak začneme stávk, i částku peněz nám svolivše, usnesli jsme se, že vyšleme též výbor k Dělnickému Sokolu. Výbor je navštívil ve schůzi, kde jim bratrsky vysvětlil, že v jakém položení se nacházíme. Po ukončené řeči jsme dostali odpověď následovní: "Poněvač je nás málo členů přítomno ve schůzi, odpověď vám dáme písemně a dost." Nechme starých sporů a odpusťte jestli vyzývám bratry, aby zastavilo se nadále již nepřátelství, které panovalo mezi námi doposud a podali jsme si již bratrské pravice a pracovali společně na půdě sokolské a národní, aby sokolovna v Newarku stála co nejdříve. Bylo by jen ku prospěchu všem nám, jak jejich tak naši mládeže. Poněvač postavení sokolovny jest rozšíření pořadu sokolského a školy svobodomyšlné — a tu v skutku potřebujeme — doufám, že se sjednotíme a sjednocení bude nejlepší prací a naší slávou!

Nehodlám na tomto místě o podmínkách se pronášet, na nichž jak hodnota, tak úspěch života spolkového povšechně spočívají a rovněž nechci zde o dalším průběhu a zdaru i mravních vlastnostech se šířit, jež na konec přec jen sokolu, jako muži vůbec sluší, ale víme, kterak za spoustou slov jen nedostatek na myšlenky zvláštní, tak nečinnost při věci jednotlivé se rády skrývají.

Opravdové snaze, žádný nedostatek hmotný ani jiný překážet nemůže a nesmí. Tam, kde prostředků je vydatnějších, nechť dále zasáhá též úsilí! Kdyby kdekoli jinde a sem tam snad i u nás pohodlnost krátkozraká hranice zemské za meze světa měla, nás nesiš snaha po pokroku dál. Co-kolivěk se jinde v oboru našem děje, to seznat hled' me, a to nejenom z kněh, nejenom z písma mrtvého, alebrž též z názoru živého, jenž jedním rázem a důkladněji nás poučí a tak tedy kdekoli možno, patíme dál, ve věci velké, jež napořád si dále dráhu kleslí. Nemožno jen v klidu si hovět. Náš milý bratr a po dlouhá leta dobrý pracovník sokolský, k vůli nemoci musel na západ, bratr W. Rychetský. Když byl pozván bratry své jednoty, aby se účastnil večírku jemu na počest, loučil se se Sokolem, loučil se s námi i byl mu odevzdán zlatý znak na památku, naším starým starostou F. Drastalou, náš nově zvolený starosta Ant. Peřina mu vroucných pár slov promluvil. Po ukončené řeči zapěl náš sokolský pěvecký sbor na upomínku novou píseň: "Kde domov můj, kde vlast má, Slovan sobě zazpívá!" Po zpěvu br. náčelník W. Duda vzal ten zlatý znak, který zdoben je sokolským monogramem a připnul br. Rychetskému na prsa.

Srdce každého nás zbolelo, když jsme viděli muže celého státi před řadou naší, který nás opustit musí. Na ukončení, br. W. Rychetský promluvil pár slov. Pak opět zazpíval pěvecký sbor píseň: "Hoj vzhůru pestrý Sokole", a my znovu se loučili. Bud' zdrav bratře a naše vřelá přání tě provází. Na zdar!

Stef. J. Leghart.

New York, 28. ledna.

Ukončení starého a začátek nového roku oslaven zvláště pěkným plesem, který pořádán byl příznivkyňami a manželkami sokolů v den sylvestrovský. Aby však bratři věděli, co že je to za sdružení, které se k naší sokolské rodině věrně hlásí a proč o tom píšu, podávám následující vysvětlení. Když jednoty naše slavila položení základního kamene naší tělocvičny seskupilo se několik žen, které vždy při Sokolu stály a po poradě s několika manželkami sokolů usnesly se, že mezi sebou učiní vydatnou sbírku a takto penězi sebranými okráší novou Sokolnu naší. Dílo jejich se nad očekávání zdařilo. Než Sokolna naše byla odevzdána účeli svému, nad jiné šlechetnému, přihlásilo se na pět set dáreků, které hřivnou svojí zřídily za peníze své dámský pokoj velice krásný a bohatě vyzdobený, ba ony i pokryly celou naši galerii koberci i sametem tak, že místnost naše do dnes i ještě na dlouhá leta ku cti jejich sloužiti bude. Tím práce jejich byla ukončena. Avšak prozíravější a velice obětavé

některé ženy ty upřímné, s našimi manželkami se usnesly, že založí klub, který by nám i dluh na Sokolně vážnoucí pomáhal umořovati a za tím účelem založen byl klub "Příznivkyň a manželek sokolů", jenž pak v krátkém čase s 10 centy měsíčních příspěvků okrášlil jeviště naše krásným nábytkem, který jsme tak často museli se vypůjčiti. A vzdor tomu, že ke klubu stálému hlásilo se as 70 členkyň, v několika letech pořídily nám každou dekoraci na jeviště, o které jsme se jen zmínili. Prapor modrý, krásný od nich nám v závodech v pořadovém evičení věnovaný nosí vždy vítězný sbor s chloubou při každé slavnosti. A za sedm let trvání svého, mimo jiné dary, přinesly nám \$1300 v hotovosti, jakož i to co na výstavách ve vlastním stánku svým vytěžily. Ba i na různé účely věnovaly štědře. A tetičky naše milé rostou, mohutní a jest si jen přát, aby každá manželka sokola přidala se k tělesu tak příčinlivému. V poslední době mluví se i o tom, že zavedou schůze zábavné nejméně jednou za čtvrt roku. A když to se stane bude každá taká schůze pochoutkou po úmorné práci denní. Přál bych si, aby každá jednota naše měla hodně takových "tetiček", které nelitují groše a přinášejí kapitál. Ještě zmíním se jak my naopak podporujeme ty jejich dvě neb tři zábavy do roka. Starosta v předposlední schůzi pravil, a je to svatá pravda, že jsme je jednou navštívili v počtu dvaceti, podruhé šestnácti a po třetí pěti v stejnozkroji a sborově. Nu sál nebyl jistě přeplněn a tetičky měly radost velikou z "ohromné naší účasti." Sylvestrovská zábava vydařila se znamenitě a zvláště scéna "Švec milionář" rozesmála každého. Bratři i spanilé sestry mi odpustí, že zabral jsem více místa, však i o našich sokolcích si na příště pohovořím. Divadelní představení "Dobrůček" bylo slabě navštíveno na nový rok a to vinou výk. výb. dramatického sboru, který když po prvé kus ten dával při sezonních lístkách a již tehdy byla návštěva malá nemohl očekávat návštěvu větší když sezonní lístky v platnosti nejsou.

Zpráva náčelníka br. V. Hampla za rok minulý jest následující:

Členů evičitelského sboru 16, členů evičících 72.
 Evičení členů za celý rok 92krát, v družstev 6.
 Úhrnná návštěva evič. členů 4122 průměrná návštěva 44.
 Žáci od 14 roků 40, evičení 88, družstva 4.
 Úhrnná návštěva 2838, průměrná 32.
 Žáků do 14 roků 230, evičeno 81krát, družstev 12.
 Úhrnná návštěva 13,738, průměrná 169.
 Žáčky od 14 roků 45, evičeno 45, družstva 4.
 Úhrnná návštěva 1234, průměrná 27.
 Žáčky do 14 roků 220, evičeno 84krát, družstev 12.
 Úhrnná návštěva 14,314, průměrná 170.
 Sokolek evičilo 35, evičeno 47krát, družstva 3.
 Úhrnná návštěva 1217, průměrná 25.
 Všechny evičící dohromady 642, všechny evičení dohromady 437, všech družstev 41.
 Úhrnná návštěva 37,663, průměrná 86.
 Nynější evičitelové: Tomáš Štefek navštívil evičení 92 a Anton Jahoda navštívil evičení 90.
 Evičení pořadových 12. Úhrnná návštěva 788, průměrná 65 členů.

Pochodové výlety odbývány 3, veřejná evičení 2, závod 1.
 Jest si jen přát, aby evičení ještě lépe navštívená byla, místa jest dosti a jednota nelituje peněz na zvelebení evičírny. Zvláště na pořadová nezapomínejte, aby vystoupení naše vypadalo vždy vzorně a po sokolsku. Evičení pořadová jsou vždy první neděli v měsíci v 10½ hod. dopoledne.

Na zdar!

Michael Kafka.

Baltimore, 28. ledna 1906.

Když jsem byl zvolen dopisovatelem do "Sok. Amer." tu každý bratr na setkání mi prál: Ale ať píšeš častěji nežli tvoji předchůdcové. Nezdá se býti ovšem tak těžké, napsati dopis za měsíc. Leč při práci a shonu vezdejším uplyne ten měsíc tak rychle, že dopisovatel sotva má kdy připravit si přiměřenou látku. Nejraději bych psal o činnosti tělocvičné, jelikož ale u nás evičí jen desátý díl všeho členstva, není činnost naše v tom ohledu dosti velká, aby se mohlo o ní mnoho psát. Proto bratři moji chtějí-li časté dopisy,

musí se spokojiti, když budu psát o všem co v životě našem za zmínku stojí. Nejvíce pozornosti poutá v přítomné době záležitost naší Čes. Več. Svobodomyslné školy. Na návrh řádu Blaník Č. S. P. S. učinily veškeré spolky české hromadný nátlak na Sok. Jed. Blesk, aby převzala správu školy z rukou Patronátu, skládajícího se ze zástupců oněch spolků. V žádosti uvedeno, že vzhledem k veliké liknavosti zástupců, Patronát není schopen řádně školu spravovati. Věru smutné vysvědčení, jež nutká k přemýšlení. A závěrky? Bojím se jich skoro dotknouti, abych neupadl v podezření, že chci nadháněti vodu na mlýn páně Havlasův. Sok. Jed. Blesk v naději, že škole naší se prospěje, odhodlala se převzít správu téže, v plném vědomí zodpovědnosti, již na se bere. Má-li však škola naše prospívati, tu nestačí dáti jí jen pod správu Sok. Jed. Blesk. Sokolové doufám že se přičiní, aby v školním výboru nenabyl vrchu živel zpátečnický, a aby škoda vedena byla v duchu v jakém si ji vedeni míti přejeme. Leč na součinnost celé české veřejnosti počítáme, a hlavně na rodiče dětí, které by měly školu navštěvovati. Pravím m ě l y, neboť jsem jist, že ani čtvrtina českých dětí školu nenavštěvuje. Jest již věru na čase, aby rodičové, hlásivší se k našim svobodomyslným organizacím, přestali páchat ty neodpuštělné hříchy na nás samých. Ve školách různých náboženských sekt, počtů dosti slabých, nalézá se čtyřikrát tolik dětí co v naší škole. Kdo plní tyto školy? Děti našich "osvojenců", na mnoze i lidiček, kteří staví se nám v čelo. Ani socialisté naši, kteří hrdě prohlašují, že náboženství jest u nich dávno překonanou věcí, nečiní v tom ohledu lépe. Budeme asi nuceni, v té touze ozdraviti naše tělo, učiniti mnohý krutý řez. Jedním z těchto bude zbaviti se rozhodně, ať již jakýmkoliv způsobem, vlivu mnohých obojživelníků, kteří vzdor nejasnému stanovisku na jakém stojí, hrají i v našem životě roli předáků, mnohdy i při dosti skrovných vědomostech. Co jest to platno říkati, já jsem vlastenec, dobrý sokol a kdo ví co ještě, když člověk takový nemá dosti mužné síly odvrhnouti od sebe ty mnohé lže, předsudky náboženské a pověry a býti cele svůj? Vždyť dnešní zásady Nár. Jed. Sok. samy nám tak ukládají. Doufáme dále, že nové školní výbor nespokojí se pouze jmenováním učitelských sil, ale že se osobně přesvědčí o skutečné jejich spůsobilosti. V tělocvičně naší, ač jak jsem výše podotkl evičí pouze desátý díl našeho členstva, vane přec jen ten pravý duch sokolský. Bratr náčelník oznámil, že chce svolati všechny mladší členy našeho sboru k prostným evičením. Častokrát slyšíme mnohé bratry: "Rád bych evičil, kdyby se pěstovaly více prostocviky, ale na náradí se mi nezdá!" Nyní nebude více výmluvy k naší liknavosti. Naši hoši chtějí si vyjít na návštěvu Sokola v Curtis Bay, aby i tam činnost našich povzbudili. Br. náčelník chce dále vyučovati theorii tělocviku, a i curtisbayské sokoly pozval, aby také mohli býti účastni tohoto poučení. Na konec doufám, že budu časem vystřídán v mém úkolu i některou sestrou sokolkou. Naše sestry byly jedněmi z prvních, které se přihlásily o členství Nár. Jed. Sok. a proto by ani nyní neměly zůstávati pozadu za jinými. Těšme se tudíž v brzké době na dopis z jejich středu. Sil schopných k tomu mají nadbytek. Tím dokázaly by ostatně, že berou vřelou účast na vážné práci sokolské, a vyvrátily by rázem podezření, že přichází mezi nás jen za účelem navázání známosti, a když svého účelu dosáhnou, že nám opět dávají vale. Pokud mne se týče, tomu poslednímu nevěřím, a i kdyby tomu tak bylo, tož bych jim odpustil. Vždyť přinášejí do našeho života mnoho jasných okamžiků. Tož milé sestřičky nezapomeňte.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Detroit, 28. ledna.

Čest komu čest náleží! Za minulý rok nebylo v "S. A." od našeho sboru T. J. Budivoj ani jedné řádky neb sebe menší zprávy. Dopisovatel jsa tázan proč nedá také aspoň známku života našeho sboru, vymlouval se, že nebylo co psáti. Pravdu o věcech nemilých přetřásati nechtěl a psáti něco co by se nezakládalo na pravdě neb malichernosti též ne. Ostatně o zdejších župních závodech referovali dosti clevelandští. A něco z brusů nového ku př. v něčem pře-

trumfnout Chicago neb jiná větší města kde je sokolských sborů a krajanů mnohokrátě tolik co u nás v Detroit, to není možné. V celoroční schůzi našeho sboru zvoleni činovníci: starosta br. J. Hradecký (po třetí) náměstek br. Jar. Hlaváček, tajemník J. Janeček, účetník br. H. Tobiáš, pokladník Fr. Jílek, náčelník Ant. Kos, praporečník br. V. Medlin. Doplnění výboru obchodního, majetku, účetního, je též v rukou dobrých, a za domácího správce opět jednohlasně zvolen br. Karel Masáček.

Zprávy v dopisech o zábavách a p. nerad čtu, i nerad píši, přece však musím se zmíniti o jistém dýchánku, který náš sbor, v sobotu dne 20. ledna t. r. pořádal, ovšem pro své členstvo výhradně. Bratr starosta oslovil shromážděné bratry a vysvětlil přiměřeně účel slavnostní schůze. Právil, že v dějinách Sokolstva nestalo se ještě, by četa některého sboru v závodech vítězná obdržela svoji cenu teprv za sedm měsíců, ačkoliv soudcovské listiny hned po závodech od Výkonného Výboru v New Yorku několikrátě byly přepočítány a cena dle toho patřila čtetě naší. Vzdor tomu tak dlouhý čas trvalo, nežli jsme onen pohár obdrželi. Trefně br. starosta doložil, že za tu dobu ona cena mohla tu být několikrát. Dodávám jen, že asi málo je cen, které by měly tu čest, býti dvakrátě oslaveny u dvou sborů jako onen stříbrný pohár, totiž poprvé u sboru Sok. Čech v Clevelandu a právem u sboru našeho. Nu nevádí, jen k činům pravým a dál! U té příležitosti účinkoval orchestr br. Masáka za laskavého spoluúčinkování virtuosa br. O. Kostky.

Cvičící členové opět s chutí dali se do cvičení a chystají se na další zápas čile.

Škola naše česká, kterou má náš sbor sám pod kontrolou, pokračuje dobře pod vedením starého veterána a našince V. Jilečka.

Nyní hledíme vstříc s radostí spojení všesokolskému a přejeme budoucímu výboru a předákům našim, aby vše onu důležitou šťastně s úspěchem skončili, pro dobro a prospěch všeho Sokolstva, které má jeden cíl jen, až na menší odchylky, každá strana své, však svornost dokáže více nežli vše jiné, zásady a prospěch budou pro všechny.

S bratrským pozdravem

Jos. Kupka.

Detroit, 29. ledna.

Slyším stále dotazy, co že je s našim novým dopisovatelem, že nenechá o sobě ani slyšet, a přece slíbil, že bude svou povinnost řádně plnit. Nuže bratři, zde mě máte, odhodlaného povinnost mi uloženou konati. Na prvním místě musím oznámiti, že náš sbor T. J. S. Podlipný pořádal veřejné cvičení dne 28. ledna, které se nad očekávání vydařilo k čemuž velice přispělo, že náš sbor nepořádal ono cvičení pro peněžitý zisk, ale za tím účelem, aby nejen naši české veřejnosti, ale i širším vrstvám obecnosti ukázal co Sokolstvo jest a jaký jeho cíl. Co se týče cvičení šlo vše hladce. Program ač dlouhý upoutal přec diváky až do posledního čísla. Našich sokolek kroužení kůželi a pak cvičení činkami vzbudilo bouřlivé nadšení obecnosti. Obzvláště kroužení kůželů následovala bouře potlesku. Též cvičení činkami a kroužení kůželů skupinově, jež provedli sokolové jakož i cvičení na nářadí bylo provázeno stálým potleskem. Rovněž žáci i žačky do 14 let vzbudili obdiv, takže každý z cvičících může býti spokojen, vědomím, že práce jeho došla uznání. K tomu musím podotknouti, že z cvičících bratrů se účastnili jenom mladí cvičenci, nováčkové, a to v počtu hojném, neboť z 80 členů, jež náš sbor čítá, a kde je přes polovinu členů mladých cvičenců schopných cvičilo 6 bratří a ostatní čekanci. Rovněž i byl smutný počet našich sester sokolek.

Br. sokole a sestro sokolko, víš co znamená jméno "Sokol", které nosíš? Nemysli, že pouhé navlečení sokol. kabátu a neb pořádání sokolských zábav a říkání: "já jsem také sokol neb sokolka!" tě udělá čím nejši.

Doufám bratři i vy sestry sokolky, že Vás náš nový cvičitel, kterého zde čekáme ze staré vlasti, shledá v plném počtu, a že mu dokážete, že jeho práce, práce to namahavá, nezůstane bez výsledku.

Se sokolským Na zdar všem bratřím a sestrám

V. Fryzek.

Schuyler, Nebr., 29. ledna.

Již tomu dávno, co nebylo o naší mlíe jednotě schuyler-ské ani slehu a připadá mi to jako za času bájky "Rip Van Winkla", když dvacet roků spal. Řekl bych, že se onen dříve ze svého spánku probudil, než-li se o našem Sokolu zmínka stane v "Sokolu Americkém". Chápu se tedy péra, abych skrovným slohem, však dobře myšleným, do časopisu sokolského napsal o naší činnosti.

Poněvadž jsem byl ve schůzi dne 13. prosince, při níž i ostatní činovníci byli zvoleni, zvolen dopisovatelem do orgánu tohoto, umínil jsem si co nejvíce zastávat úkol mi svěřený. Jak jsem se již zmínil, byla odbývána prosincová schůze výroční, v níž zvoleni byli činovníci, skoro všickni noví, jichž jména tuto uvádím: K. A. Daříček, starosta; Jan Vařejka, náměstek; F. H. Svoboda, tajemník; F. J. Pešek, pokladník; Josef Svoboda, účetník; R. A. Daříček, řídící divadel; Karel Mastný, režiser a dopisovatel do "Sokola Amerického". Do výboru zábavního zvoleni byli následující: R. A. Daříček, Jan Vařejka na tři roky, Jaroslav Schmid, Anton Pešek na dva roky, Otto Otrádvský, F. Bureš na jeden rok. Výbor majetku jsou: F. J. Pešek, Jan Vařejka, August Koudelka. Náčelníkem zvolen byl Otto Otrádvský, cvičitelem Anton Pešek, praporečníkem Jos. Pešek; výbor na dohlížení do cvičírny R. A. Daříček, Jan Vařejka a Josef Hejtmánek. Činovníci minulí svědomitě zastávali úřad svůj, a tu téměř jisto, že činovníci nynější budou se snažiti předčiti prvé usilující povýšiti cíle naše vznesené a účel sokolů na stupeň takový, jak se sluší a jak by mělo býti.

Již po dvanácté roků sbor náš pořádal novoroční divadlo, a též i letos mělo býti pořádné, však, jako skoro vždy, také i tentokrátě se minulo se zdarem. Všeliké rozruchy a roztržky a pak nedostatek ochotníků byly příčinou oně pohromy u nás tak našimi staršími krajany milované zábavy, totiž divadla. Každý téměř dychtil a poptával se, co se bude dít, že oznámky a návštěvi nikakého nebylo nikde viděti. Odkládáno a odkládáno stále, až již na tu poslední chvíli a konečně rozhodnuto, aby bylo uspořádáno veřejné cvičení a ihned přikročeno ku práci. Bratři sokolové pilně cvičili a ku lepšímu rozšíření pořadu cvičitel br. Kostlán z Fremont slíbil, že přivede s sebou diví cvičící četu a několik cvičenců z Fremont, aby oplatili našim cvičícím členům účastenství na jejich tam "Corn fairu", dávané dne 9. prosince.

Přišel nový rok. Celý téměř sbor spěchal na nádraží ku večernímu vlaku, aby uvítal cvičence a cvičenky z Fremont. Vlak vjel v nádraží a z vlaku vystoupil jedině sokol a náš cvičitel Štěpán Kostlán, a vyprávěl onu nešťastnou nehodu, totiž že jedna z cvičenek se vdala a ostatní dívky a hoši jeli ovšem na veselku. Na cestě však měli jakousi zlou nehodu, cosí se zlámalo a oni nemohli se dostat v čas do města, aby dostali se na vlak. Jako vždy, tak i právě v této rozhodné chvíli naši bodří hoši nedali se odstrašiti, že by snad neposkytli obecnosti uspokojení, a podle potlesků bylo znáti, že všem se průkaz práce naší líbil. I naši malí hoši vystoupili na jeviště a všelikou hrou a zápasy pobavili obecnost. Po pořadu rozproudila se čilá zábava.

Ted' jest po novém roce, vše zase stejně dřímá jako vždy, někdy se tu a tam někdo probudí, živne a zase spí dále, aniž by se měl k vstávání, k dílu. Pouze cvičící četa pravidelně navštěvuje cvičební hodiny, a domovník náš bratr F. F. Svoboda ani si nepostačí stěžovati, jak jsou bujni.

Zábavní výbor pracuje na uspořádání maskarního plesu dne 28. února, toť vše. Málo třeba však těšme se, že i u nás bude lépe! Tímto končím dopis svůj a volám spojeným řadám Sokolstva srdečné "Na zdar!"

Karel Mastný.

Chicago, 30. ledna.

Datum veřejného cvičení T. J. S. Chicago ustanoveno na neděli 4. března. Ve cvičírnu pilně připravují se mimo velkého počtu žactva, tři silné čety sokolů a sokolek počet též značný. Cvičitel slibuje ukázati nám něco nového, tak že máme naž se těšit. 20. t. m. odbývali jsme maskarní ples, kterým účel, pomoci zuboženým financím našim dosažen. 7. t. m. dramatický odbor Sokola sehrál podruhé a opět

SOKOL AMERICKÝ.

při domě vyprodaném velkou výpravnou frašku "Lišák a Smola". Na neděli 11. února připravuje odbor náš opakování úchvatného dramatu G. Preisové "Gazdina roba". K účelu jistě šlechtnému, pomoci ve stísněných poměrech starému harcovníkovi a spoludruhu br. Cubrovi a tuším, na neděli 28. února divadelní představení ve prospěch postavení pomníku Havlíčkova — také účel podpory všech dobrých Čechů hodný.

Při poslední schůzi sborové, na žádost Nár. Jed. Severočeské, bratři vybrali mezi sebou čtyry dollary. Díky vám sokolové za ty maličky tam ve vlasti naši staré a sborům bratrským: "následujte!"

7. t. m. doprovodili jsme ku hrobu br. sokola a ochotníka B. Skřivánka; jelikož zesnulý člověk populární, neměl zde nijakých bližších příbuzných, postaraly se o vypravení pohřbu spolky k nimž náležel a sice mimo sboru a ochotníků, klub Zobák a řád Darwin. Pohřeb vypraven ze síně Sokola Chicago; obřady zahájeny smutečním chorálem, zapěli ochotníci, následovaly řeči předsedů spolků a obětavý Čes. Děln. Pěv. sbor zapěl pak dojemnou píseň smuteční. Nad hrobem promluvil starosta Sokola a za vřelou účast poděkoval krajan zemřelého, F. Štuchal. B. Skřivánek téhož dne, kdy pohřeb odbyván, měl vystoupit na jevišti našem v komické úloze ve frašce "Lišák a Smola" měl jako dva týdny před tím, bránci obecnosti ponutkat k smíchu a zatím — jaká ironie — tak mnohé, kteří ho znali přinutil k žalu. Budiž mu země lehkou! Bud' me hrdi na tu soustrast ze srdce prýštíci a nelíčenou — dokazuje, že bratrství naše přec jen není plané a poznání to zajisté mnohého z nás posílí a povzbudí k další úsilovné práci ve sborech našich.

Ant. Peroutka.

Bruno, Neb., 30. ledna.

Považuji za vhodné jen napsati opět aspoň několik řádek do našeho milého listu, jenž snaží se co nejvíce, aby věci naší společné prospěl a dovede pokárati vše co nevhodné i v řadách našich. Mnoho rozepisovati se nebudu, nemám mnoho, ale co jest, to důležité. Pokud se týče tělocviku u sboru našeho činili jsme se v měsíci právě uplynulém obstojně, jenže mohlo být kapku lepší ještě, neboť nejlepší cvičenci nejméně navštěvují cvičební hodiny. Proč tak jest nevím, ať oni věděti by měli, že blíží se nám opět závody a tu jen třeba, abychom se sešli aspoň třikrát týdně. Dobrého borce na závodisti i laik pozná a dílo jeho dojde uznání. Chutě hoši k práci, práci skutečné. Jestli se dobře pamatují a pokud vím najít lze snadno v tomto listě, přijali jsme na posledních závodech nadšené resoluce o potřebě stálého cvičitele, který by ten náš venkov, ten náš dorost český k účinné práci sokolské nadehl a celku našemu jen prospěl. Zůstalo žel opět jen při resoluci na papíře, ačkoliv každý z nás dobře ví, pokud bylo by lze tělocviku u nás a jinde na Západě prospěti, pokud mládež českou ve sborech našich dovedli bychom si udržeti. Víme, že cvičitelů nemáme mnoho dobrých, ale což nejsou tu cesty na získání jich, na pořádání župních kursů, aneb opět jednoho velikého kursu naší N. J. S. U nás v Nebrascce nové sbory se ustavují, sbory sokolek zakládají by se měly a sil učitelských bude potřeba záhy.

Na zdar!

Václav Blatný.

St. Louis, Mo., 31. ledna 1906.

A opět jsme pohořeli. Cvičitelé dítek jsme pozbyli, sotva získali a též tak nového tajemníka. Tento odešel za svým dílem, onen vzdal se nám z nedostatku zájmu sboru o školu tělocvičnou. A přece usnesl se sbor, aby zakoupeno bylo potřebné drobné náčiní, ale že jen usnesl.

Sazeči milý, spletl's mi minule ona jména těch cvičitelů našich, již sic mají řemeslo stejné, ba i jméno, až na jedno písmenko: Tedy, nyní sok. Jos. Janda, cvičitel dříve členů, vzal si i dítky na starost, každé pohlaví jednou týdně a členy též jednou. A sok. Jos. Janča se poděkoval. Prvý jezdi k nám ze starší sok. obce, druhý bydlí čtverce od naší sborovny.

Veselejšího u nás nemáme, leda, že 19. t. m. založen byl výp. odbor sboru našeho, vykazující přes 70 dílců. Doufám, že takto zbavíme se v krátkosti dluhů; totiž převedeme je v

členstvo a přátely naše, však bezúročně. Účetním zvolen br. J. Janouškovec a pokladníkem br. Václ. Langmeier.

Na den 12. února dá si dostaveníčko sbor náš, jakož i "Slavie", u br. sb. St. Louis, jenž pořádá slavnostní schůzi 41. výročí založení. Tu bude i sbor z East St. Louis.

Na zdar!

Fr. Široký.

Cleveland, O., 30. ledna.

Nemile dotkla se sboru našeho zpráva, kterou ve svém dopise ze dne 28. listopadu v lednovém čísle uveřejňuje dopisovatel "Sokola Čech" V. Hořica. Jak známo pořádá sbor náš vzpomínku 40letého dne úmrtí J. Fugnera, při níž měli jsme za slavnostního řečníka — nesokola a ten, světe div se, "četl" životopis Fugnerův a ke konci prý přidal několik frázovitých vět. To objasnilo ihned dopisovateli, proč tak pomalu u nás (snad miní u sboru, ku kterému náleží) to jde s tou osvětou k svobodě a končí větou, že jeho skromné mínění — jest více činů a méně profanace—.

Kdyžchom my, t. j. náš sbor, měl čekat až mu příkladem bude předcházeti sbor ku kterému pisatel náleží, tu by k podobné oslavě nikdy nedošlo, neboť jak sám doznává, mají dost divadel, přednášek atd. atd. — ale v přípravě! Ve skutečnosti mimo těch křiklavých reklam k různým zábavám, nečteme a neslyšíme nic, že by pro duševní, aneb mravní vývin svého členstva v době poslední něco byli učinili. Přicházíme k úsudku, že as hlavní účel dopisu bylo našeho řečníka pohaněti. Ne-li, proč se nás dopisovatel dříve neoptal, proč že vzali jsme si nesokola a my bychom mu byli ochotně, ať i nám dosti nemilé, sdělili, že jsme předem byli u několika sokolů, kteří nám z podstatných důvodů své spolupůsobení museli odříci. Po nezdaru vynajít řečníka sokola, obrátili jsme se na nesokola, ale vzdor tomu, horlivého pracovníka v kruzích svobodomyslných a co vlastence a příznivce dosti známého.

Jeden z našich pořadatelů se ptal i člena sok. sb. Čech a sice sok. V. Štíbra zdali zná někoho z jich středu, kdo by podobnou přednášku neb řeč pronést mohl a on mimo sok. V. Šnajdra nevěděl nikoho. Není-li takových sil u sboru více jak dvakrát tak starého, kde je hledat u sboru mezi zdejšími nejmladšího?

Za naší snahu, za uspořádání podobné oslavy a přednášky mělo se dostat sboru našemu aspoň uznání a tím trochu povzbuzení k další činnosti a ne uvádět nás v podezření, že mlátíme prázdnou slámu. Či snad závist byla příčinou?

Zajisté, že jen zde uvedené příčiny vedly pisatele k tak nespravedlivému úsudku. Neohrožovali bychom se, kdyby záležitost týkala se pouze sboru, přešli bychom mlčky tento nájezd, takto ale jsme nuceni zastati se našeho řečníka, který nám platnou službu prokázal, jeho přednes nás uspokojil a my za jeho vlasteneckou ochotu jsme mu velmi vděční.

Dále pak dopisovatel píše — musím poukázat na nemístnost narážek některých řečníků, na poměry jednoty k volnému živlu!

Kam s touto duchaprázdnou frází míří? Co míní tím volným živlem? K tomu by jsme si přáli vysvětlení! Každý z řečníků při oslavě měl na paměti zásady N. J. Sokolské ve Spojených Státech, v republice, tak zvané zemi svobody. Na tak mírných řečích pronešených v ten večer by ani ruská vláda neměla co konfiskovat a hle, sokol "zde" a tak volný sokol a on nám vytýká. Či nezná tyto zásady sok. dopisovatel? Přechti si bratře na stránce druhé čl. 1., 2. a 3. stanov N. J. S. naše zásady, jakožto sokolů. Po přečtení se snad rozjasní mysl Tvá a Ty doznáš, že by takových řečí mělo býti více, pak by se nemuselo tolik paragrafů tisknout a přec by šlo vše hladce.

V domnění, že ten, kdo četl dopis sok. V. Hořici a utvořil si nesprávný pojem o nás a snad i nás odsoudil, že nebude nám ve zlé vykládati, když toutéž cestou podezření na nás neprávem vržené odmítáme.

"Pravdu sobě mluvíme, a dobře spolu bud' me zakončujeme i my! Se sokolským Na zdar!

Emil Šlapák.

Finanční zpráva jednatele Vých. Župy za druhé půlletí 1905.

Vydání.

Br. Sekyroví za cvičení T. J. S. v Patterson.....	\$ 2.00
Br. Sekyroví služné náčelníku za druhé čtvrtletí....	2.50
Poštovné br. Sekyroví.....	31
Služné jednatele za první půlletí.....	5.00
Br. Gregorovi cestovné do Newarku.....	50
Br. Křenkovi cestovné do schůzí žup. Výboru za první půlletí.....	50
Br. Sekyroví za cvičení Těl. Jed. S. v Patterson....	3.85
Za knihu pro jednatele.....	1.20
Br. Štefkovi cestovné do Bayone, N. J.....	1.00
Za květiny na pohřeb br. Jichy.....	3.00
Br. Křenkovi cestovné do schůzí žup. Výboru.....	40
Poštovné jednatele za rok 1905.....	2.07
Služné jednatele za druhé půlletí.....	5.00
Br. Křenkovi cestovné do schůzí žup. Výboru.....	40
Br. Štefkovi za cvičení T. J. S. v Bayone, N. J.....	3.00
Br. Gregorovi za cvičení T. J. S. v Patterson.....	3.85
Br. Sekyroví služné náčelníka za druhé půlletí....	5.00
Poštovné br. Sekyroví.....	82
Br. Filipovi cestovné do schůzí žup. Výboru.....	1.04

Činí úhrnem\$41.50

Příjem.

Hotovost z prvního půlletí.....	\$166.78
Od T. J. S. Newark župní poplatek za r. 1903—04....	8.00
Úroky z vkladů.....	5.25
Od T. J. S. Fugner, župní poplatek za r. 1905.....	7.20
Činí celkem.....	\$187.23
Vydání.....	41.54

Zbývá hotovost na rok 1906.....	V. \$145.69
Z toho na dluhopisy uloženo.....	\$125.00
V rukou pokladníka zbývá.....	20.69

Jest úhrnem\$145.69

Za finanční výbor:

Antonín Mysliveček.

Joseph Gregor.

Vinc. Vaněk, jednatel.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ.

St. Louis, Mo., 30. ledna.

Zápis ze schůze dne 18. prosince 1905. č. 22.

Starosta V. Šedivec zahájil schůzi. Ze zástupců nepřítomných nově vyslaný od St. L. S., V. Triska, a náč. V. K. Triska. Zápis z min. schůze čten a přijat. Jednatel dopíše o nabídky na zpěvník o 1000 výt. na Nár. a Děln. Tiskárny. Čten dopis od V. V., co odpověď na žádost naší, jež dle níže v oné odpov. uvedených podmínek uznána za nepříznivou a usneseno, řádný dopis odeslati, aby tak závodní přípravy zdržovány nebyly. Zároveň usneseno, dotázati se o souhlas sb. Tyrš C. R. Sokol a Č. Am. Sokol, dle přání V. V. Usneseno, aby služné jednatele (taj. a úč.) obnášelo \$10.00 ročně. Volba činovníků na r. 1906 dopadla ve smysl ten, že všichni znovuzvoleni. Výb. početní jest: Ryska M., Tesař A., Janda J. Ustavovatel hlásí, že 17. pros. 1905 konáno bylo spol. cvičení v St. L. Sokolně. Účast cvičících byla: "E. St. L." 8, "Vlasta" 26, "St. L." 8, "Mt. Pl." 0, "Slavie" 0. Příští spol. cv. konáno bude u sb. Mt. Pl. Na zdar!

Fr. Široký, t. č. jednatel.

Ze dne 15. ledna 1906. č. 23.

Náčelník zahájil schůzi; starosta po té a po přijmutí zápisů z minulé schůze čtených, se dostavil. V Triska, St. L., nepřítomen. Omluva náčelníka z minulé schůze přijata. Čten dopis, druhá odpověď od V. V. N. J. S., v němž žádost naše vzhledem ku závodění nesdruženého Sokolstva při příštích žup. závodech v Chicagu, vyřízena příznivě, dle čehož jednatel zpraviteli má výbor závodů v Chicagu. — Po té usneseno jest, pozvati sbory sokolů a sokolek nesdružených v N. J. S. v Chicagu, ku společným závodům a veřejnému cvičení při závodech Župy Střední; za tou příčinou usneseno, požádati výbor chicagský o adresy na dotyčené sbory, aby po-

zvány mohly býti přímo úředně. — Výk. Výboru usneseno dopisati, aby při volbě soudečů bral zřetel na bratry z Chicaga, k vůli úspoře. Náčelník oznamuje, že cvičení pro závody, sokolů i sokolek, do orgánu "S. A." zaslal. Jednatel vrací povolený na sok. zpěvník \$1.00, neb zpěvník onen, jsa zaslán bez adresy, přišel do Čech zpět. Taj. výboru pro žup. závody, Fr. Klepal odpovídá na dotazy V. V. župního, ohledně různých závodních podrobností, což se souhlasem přijato. Sokol St. L. zasilá poplatek za druhé půlletí 1905 \$8.90. Čtena nabídka na tisk zpěvníků od Nár. Tiskárny; usneseno, by jednatel vyžádal nabídky druhé a pak tisk dle nižší zadal. Účty povolené:

Služné náčelníka za r. 1905.....	\$5.00
Předpl. "Bes. Sok." na r. 1906.....	60
Poštovné náčelníku za r. 1905.....	75
Jízdné zástupce P. Pitha 4 m.....	40
Služné jednatele za r. 1905.....	6.00
Poštovné jednatele za r. 1905.....	4.72
Poštovné jednatele za rozeslání stanov.....	94
Poštovné jednatele za rozeslání Cv. Listů.....	34
Prázdnostisk. listiny pro záruky.....	10
Jízdné jednatele za r. 1905.....	1.20
Zvláštní práce stanov jedn.....	2.50

Příjem \$9.90. Vydej \$22.50.

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

Osmá čtvrtletní zpráva jednatele Župy Střední N. J. S. za IV. čtvrtletí 1905.

Příjem:

V pokladně z minulého čtvrtletí.....	\$106.68
16. října. Plzeňský Sokol, poplatek za I. půlletí 1905..	21.75
" " Sokol Chicago " " "	10.35
" " St. Louis " " "	9.90
" " Mt. Pleasant " " "	2.00
" " Praha " " "	5.35
" " Čechie " " "	3.65
20. list. " Čes. Americký " " "	1.75
" " Tábor " " "	5.40
" " Tyrš C. Rapids " " "	7.85

Úhrnem\$174.68

Vydej:

16. října Služné pokladníku za r. 1905.....	\$ 1.00
" " Cvič. sb. E. St. L., Fr. Burian září a říjen..	10.00
" " Předpl. 12 výt. Cv. Listů na 1 rok pro sbory	7.20
20. list. Cvič. sb. E. St. L., Fr. Burian, listopad....	5.00

Úhrnem\$23.20

Celý příjem\$174.68

Celý vydej 23.20

Zbývá v pokladně ku konci IV. ¼letí 1905.....151.48

Sok. St. L. předplatil 45c.

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc leden 1906.

Leden.

PŘÍJEM.

1. T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., za IV. 1905..	\$ 6.00
2. Předpl. na Sok. Amer.....	75
5. T. J. S. Fugner, L. I., N. Y., za IV. 1905.....	22.60
5. T. J. S. Fugner do fondu pro sjezd za r. 1905....	7.20
8. Předplatné na Sok. Amer. od různých.....	2.50
8. Za památník od br. J. Coufala, N. Y.....	1.25
8. Za těl. knihy od br. T. Štefka, N. Y.....	.48
8. T. J. S. Praha, Chicago, za IV. 1905.....	46.50
8. T. J. S. Schuyler, Neb., za III. 1905.....	21.90
11. T. J. S. New Bedford, Mass., za IV. 1905.....	8.20
11. T. J. S. So. Omaha, Neb., za IV. 1905.....	24.20
11. Sok. Jed. Phila., Pa., za IV. 1905.....	16.40
13. Tyrš C. R. Sokol, C. R., Ia., za rok 1905.....	200.00
13. Sbor Sokolek, Baltimore, Md., za IV. 1905.....	200.00
13. T. J. S. St. Louis, Mo., za IV. 1905.....	55.90
13. T. J. S. St. Louis, do fondu pro sjezd na r. 1905..	7.80
13. K dobru pro T. J. S. Brooklyn, N. Y., za náradí..	11.50

15. Předpl. na Sok. Amer. od různých.....	3.00
17. T. J. S. Plattsmouth, Neb., za III. a IV. 1905..	24.60
17. Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., na IV. 1905....	1.90
17. Č. Z. Sokol, Cleveland, O., za IV. 1905.....	15.60
17. T. J. S. Crete, Neb., za IV. 1905.....	20.40
17. T. J. S. Wilber, Neb., za IV. 1905.....	11.40
17. T. J. S. Wilber, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1904—1905.....	11.30
17. T. J. S. Newark, N. J., za IV. 1905.....	13.70
17. T. a Pod. Jed. Budivoj, Detroit, za IV. 1905....	23.40
17. T. J. S. Patterson, N. J., za IV. 1905.....	6.20
17. T. J. S. Patterson, poslední splátka na nářadí....	60.25
17. Plzeňský Sokol, Chicago, za IV. 1905.....	150.20
20. Sbor Sokolek, Omaha, Neb., za IV. 1905.....	4.40
20. T. J. S. Howells, Neb., za IV. 1905.....	9.60
20. Za těl. knihy do Traverse City, Mich.....	66
22. T. J. S. Chicago, Chicago, nezaslala ještě zprávy	90.80
22. Č. A. S. Manitowoc, Wis., za IV. 1905.....	10.20
22. T. J. S. Schuyler, Neb., za IV. 1905.....	22.40
24. T. J. S. East St. Louis, Ill., za III. a IV. 1905....	11.10
27. Za předpl. na Sok. Amer.....	2.00
27. Za předpl. na Sok. Amer. do Čech.....	1.00
27. T. J. S. St. Louis, Mo., doplatek do fondu pro sjezd za r. 1905.....	10.00
29. Sok. Cleveland, O., do fondu pro sjezd za r. 1905..	12.20
30. Sok. Slovanská Lípa, Chicago, za IV. 1905.....	56.40
	\$1009.14
Hotovost z minulého měsíce.....	3511.88

Úhrnem \$4521.02

LEDEN. VYDÁNÍ.

5. Za 4575 výtisků Sok. Amer. s výpravou a poštov- ným za prosinec 1905.....	\$194.84
5. Za poštovné taj. V. V. od února do konce r. 1905..	2.77
6. Za pojištění majetku V. V. na r. 1906.....	4.59
20. Vrch. poř. S. A. za měsíc leden 1906, Dr. J. Rudiš- Jičínský.....	30.00
20. Výp. poř. S. A. za měsíc leden 1906, Ant. Haller..	10.00
20. Výp. poř. S. A. za měsíc leden 1906, Jos. Čermák..	10.00
27. Za papír pro mineograph na dopisy pro jednatele..	90
27. Dobrovolná sbírka od jednot pro paní Šafrán- kovou v Nové Kdyni v Čechách.....	10.75
31. Služné taj. V. V. za IV. ¼letí, M. Grabensteinovi	8.75
31. Služné pokl. V. V. za IV. ¼letí, Fr. Lierovi.....	5.00
31. Služné jed. V. V. za IV. ¼letí Janu Černému....	45.00
31. Za poštov. a pod. za IV. ¼letí jednatele V. V.....	4.40
	\$327.00

Příjem \$4521.02

Vydání 327.00

Hotovost \$4194.02

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich..... \$647.32

Fond pro příští běh cvičitelský..... 42.85

Základní fond Nár. Jed. Sokolské..... 300.00

Na Germania Savings Banku..... \$ 700.00

Na Dry Dock Savings Banku..... 700.00

Hotovost v pokladně N. J. Sokolské..... 2794.02

\$4194.02

Upozornění! Ještě 21 sborů nezaslalo své zprávy za IV. ¼letí za r. 1905. Prosím br. tajemníky a tajemnice, aby neobtěžovali si a zprávy okamžitě zaslati. Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 5. února 1906.

Náměstek F. Hroch zahájil v nepřítomnosti starosty F. Martynho schůzi. Ze členů scházeli V. Zvoník, Br. F. Martyny se později dostavil.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

T. J. S. Chicago žádá záslužní listinu pro br. Ant. Červenku; žádosti bylo vyhověno.

T. J. S. Crete žádá záslužní listinu pro br. Fr. Mareše; žádosti vyhověno.

T. J. S. Patterson oznamuje, že změnili své jméno na T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y.

Česko Zábavný Sokol z Clevelandu oznamuje, že změnil jméno na T. J. S. Nová Vlast.

Národní Tiskárna zasílá účet za tisk a výpravu Sokola Amerického za měsíc leden 1906 v obnosu \$195.67; účet přijat a k vyplacení odkázán.

Ústřední Výbor Matice Vyššího Vzdělání zasílá zprávu o své činnosti se žádostí, by byla v Sok. Am. uveřejněna. Žádosti má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Newark.

T. J. S. St. Louis zasílá dopis, v němž oznamuje, že výlohy vzešlé při posledních hlavních závodech v St. Louis odbývaných platit nebude. Záležitost tato byla všem jednotám předložena k odhlasování a výsledek byl v Sok. Am. uveřejněn a vysvětlilo z něj, že velká většina jednot odhlasovala, by T. J. S. St. Louis ony položky ve výlohách sama kryla. Výk. Výb. nemůže v té záležitosti nic dělat a T. J. S. St. Louis musí dle odhlasování ony výlohy sama krýt.

T. J. S. St. Louis zasílá dopis, v kterém podává návrh, by byl br. A. Tesařovi povolen čestný diplom N. J. S. a sice za jeho zásluhy a práci na roli sokolské. Záležitost tato má být všem jednotám k odhlasování předložena.

T. J. S. Slovanská Lípa zasílá dopis se žádostí, aby byl br. F. Moravec, který jest členem oné jednoty od r. 1869, sprostěn všech poplatků, jelikož ztratil zrak úplně. Výk. Výb. nemůže v té záležitosti ničeho udělat, a rozhodl se záležitost tuto všem jednotám k odhlasování předložit.

Finanční výbor podal zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatele a pakladníka, a že oboje vynášel v úplném pořádku. Zpráva jest následovní: Přebytek z posledního sčítání \$3,013.63; příjem za IV. ¼letí \$2,015.68; úhrnem \$5,029.28. — Vydání za IV. ¼letí \$835.56, zbývá tedy na hotovosti \$4,193.72. — Zpráva s poděkováním přijata.

Následující jest výsledek volby činovníků Výk. Výb. na rok 1906: Starosta F. Martyny; náměstek F. Hroch; jednatel J. Černý; zapisovatel M. Grabenstein; pok. F. Lier; výbor na tělocvik: V. Hampl, A. Jahoda, K. E. Hrbek; výbor finanční: S. Kostka, J. Pavlík, V. Zvoník.

Následující Jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: Newark \$13.70; Bruno \$8.90; Praha \$46.50; Budivoj \$23.40; Čech \$83.40; Schuyler \$21.90; Patterson \$6.20; Čechie \$22.90; New Bedford \$8.20; Patterson poslední splátku na náčíní \$60.25; So. Omaha \$24.20; Philadelphia \$16.40; Plzeňský Sokol \$150.20; Tyrš, Cedar Rapids \$200.00; Sbor Sokolek, Omaha \$4.40; Sbor Sokolek Blesk \$3.25; Howells \$9.60; St. Louis \$55.90, do fondu sjezdového \$17.80; Chicago \$90.80; Manitowoc \$10.20; Plattsmouth \$24.60; Sbor Sokolek Plattsmouth \$1.90; Schuyler \$22.40; East St. Louis \$11.10; Č. Z. Cleveland \$15.60; Sokol Cleveland do fondu na sjezd \$12.20; Crete \$20.40; Slovanská Lípa \$56.40; Wilber \$11.40; Milligan \$16.90; od fondu na sjezd \$11.30; Sbor Sokolek Vlasta \$7.50; Sok. Čech do fondu na sjezd \$28.30; T. J. S. Říp \$22.80; Omaha \$41.80, do fondu na sjezd \$13.80; Sbornost \$18.10, do fondu na sjezd \$5.70; Sbor Sokolek L. I. City \$2.30.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

K. L. J. Wilson, Kans.: Člověk, jenž u sboru svého obviněn jest z hrubého porušení kázně, aniž by se zodpovídal, nemá práva na sloupce tohoto listu a tím méně na mentorství nějaké.

Volný: Jest nad veškeru pochybnost dokázáno, že Franklin Tomáši Paynovi dopis podobného druhu nikdy nenapsal a neradil mu, aby knihu "Věk rozumu" neuveřejňoval. Psaní o němž "Christian Advocate" mluví pochází z roku 1786 a Franklin zemřel 1790, kdežto Painovo dílo "Věk rozumu" bylo napsáno v roce 1793. Ostatně Franklin byl deista jako Paine proč by jej tedy zrazoval od psaní toho druhu?

A. G. Detroit: Obyčejný odvar ze švestek vykoná zrovna tolik co tak zvané "Humbuko". Také jiného v tom moc

není, jako v "Peruně" jen hodně kořaly a v tom druhém páleným cukrem zbarvené vody. Porad' se s lékařem.

Novák: Nepolemisujeme a s chamradí toho druhu toprvé.

D. R a c i n e, Wis.: Dřky. Piš častěji.

K. O k l a h o m a: Z pravidla neuveřejňujeme nic co již jinde se vyskytlo a dříve, nežli listu našemu se pošle. Piš podruhé přímo.

C l e v e l a n d: Vinou naší není. Redakční týkala se sboru jiného, jakž po přečtení opětněm seznáš. Ostatně musíme vyslyšeti strany obě, obě stejná mají práva a stejné povinnosti a úmyslem našim křivditi není.

VOLBY.

Následující noví činovníci zvoleni byli u jmenovaných sborů na rok 1906:

— U T. J. S. Curtis Bay, Md., zvoleni: Starosta Fr. Gůra; tajemník Jos. Brož; pokladník Anton Gůra.

— U Sok. Jed. Blesk v Baltimore zvoleni: Starosta Syl. Stiegler; náměstek Václav Neuman; tajemník Karel Matoušek; účetník Jaroslav Franc; pokladník Frank Elsnie; náčelník a vrchní evičitel: Frank Štětka; knihovník Jan Hulík; domácí správce Anton Sikora.

— U T. J. S. Prague, Neb., zvoleni: starosta Jos. Vlasák; náměstek F. J. Polák; tajemník A. L. Vlasák; účetník Fr. Pavlík; pokladník Jos. W. Kudrna; náčelník Tomáš Vlasák; praporečník F. A. Růžek; říditel divadla: A. Z. Donato ml.; dopisovatel Jos. Musilek; výbor majetku: Fr. Sedláček na 1 roky, Ant. Kašpar na 2 roky; F. J. Vlasák na 3 roky; hřbitovní výbor: Ant. Vašina, Ant. Kašpar.

— U T. J. S. New Bedford, Mass., zvoleni: Starosta Emanuel Válečka; náměstek Josef Blecha; tajemník Václav Vlach; náčelník Václav Materna; účetník Albert Inně; pokladník Jindřich Filla; účetní výbor: Frank Halma, Adolf Bureš; hospodářský správce Václav Kubů.

— U T. J. S. Čech v Clevelandu zvoleni byli: Starosta A. C. Petráš; náměstek Karel Rybák; jednatel V. J. Štíbr; účetník Fr. Vácha; pokladník Ant. Schacha; výbor majetku L. Fridl; evičitel a náčelník Jos. Štíbr; dopisovatel V. Hořica; praporečník M. Bušek a Ed. Bušek; domovník Jan Bolek; zábavní výbor: Jaro Hájek, Al. Malý, K. Urban, Arn. Kovářik, Fr. Dvořák, Fr. Fríček, Emil Mašl, Louis Stupka, Ed. Beneda, Jos. Hlavín, And. Hoffman, Jos. Štíbr, Will. Bláha, Ed. Linhart.

— U T. J. S. Tábor v Chicagu zvoleni byli: starosta August Procházka; náměstek Ignác Nedvěď; tajemník Jar. Mottl, 1526 S. 40. Ave.; účetník Josef Šlauf, 1528 So. 41. Ave.; pokladník N. Krametbauer; náčelník Adolf Vlk; podnáčelník Jakub Peroutka; evičitelé Josef Novotný a Josef Pokorný; domácí správce Václav Červenka; praporečník Anton Vlasák; dopisovatel Jakub Peroutka; zástupci do Patronátu: J. Nepraš, J. Kačena, M. Zítek, Boh. Šobr. Ig. Nedvěď; zástupce do Stráže Osvojených Fr. Kyzivát; účetní výbor: J. Divoký, J. Zeman, J. Pác; do správního výboru na 3 roky J. Vebr a br. Kodýtek.

— U Sokola Chicogo v Chicagu zvoleni byli následující činovníci: Říditelstvo na jeden rok: Václav Roubal, Vác. Rusý, Adolf Rys, Štěpán Šūs, Dr. Leo Wedeles, Anton Čermák, Dr. Jos. Uhlíř, Matěj Havlík, František Fívek. — Starosta Václav Roubal; náměstek František Fívek; tajemník Václav Topinka; účetník Jos. Zeman; pokladník Dr. Leo Wedeles; náčelník Jan Krizan; podnáčelník Jos. Vorel; praporečníci Václav Rusý a Václav Topinka; početní výbor: Fr. Honsík, Jindřich Horák, Oldřich Štengl; dopisovatel František Peroutka; zástupce do školy Vojta Náprstek Vác. Topinka a Fr. Fívek; do sboru pro dobro sobotních a nedělních škol Josef Zeman; do Stráže Osvojených Dr. Leo Wedeles.

— U T. J. S. Podlipný v Detroit zvoleni byli: Starosta Jan Fryš, náměstek Jan Rada, taj. Gustav Vimr, 507 30th St., účetník Vác. Becker, pokladník Ant. Šule, domácí správce Jak. Fryš.

— U T. J. S. Karel Jonáš v Abie, Neb., zvoleni byli:

Starosta Karel Dočekal, náměstek Louis Marušák, tajemník Jan Vávra, účetník Josef Mašek, poklad. Ed. Mašek, praporečník Louis Marušák, náčelník Jiří Mašek, evičitel Kar. Dočekal, výbor majetku F. Marušák a Vil. Johanes.

— U J. Tyrš Cedar Rapids Sokol zvoleni: Starosta J. F. Vondráček, náměstek Jos. Urban, tajemník F. Grubhoffer, účetník F. Dostál, pokladník V. Janda, náčelník F. Filip, dopisovatel Jos. Halq, praporečníci B. Hajšman a Jos. Grubhoffer; výbor majetku: F. Engelthaler, F. Koenigsmark, J. Hurka; do říditelstva Blažej Hajšman.

— U T. J. S. East St. Louis zvoleni: Starosta Václav Havlen, náměstek V. Rejman, taj. P. Plamínek, účetník F. Janovský, pokladník F. Burian, náčelník Jar. Šváb, evičitel F. Burian, domácí správce Jar. Šváb; výbor majetku: J. Hraha, A. Plemeník, F. Doležal; zábavní výbor: F. Janovský, Jar. Šváb, J. Hraha, P. Plamínek, J. Horký.

— U T. J. S. Čechie v Chicagu zvoleni: Starosta P. Churaň, náměstek K. Altman, taj. A. Sršeň, účet. V. Kubálek, pokladník V. Jebavý; správní výbor: Jos. Kalabsa, Fr. Chmatal a V. Kotek.

NOVÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do Sok. Jed. Blesk přijati byli: Jos. Douša, Václav Kroupa.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Hess Ant., Bek Josef, Kučera Stan., Sokol Em., Skalák Rud., Stehlík Jos. Odstoupili Vilímek Jos., Matěj Jirák, Barta Frant. Zemřeli: Panuška Frant. a Huňáček Václav. — 22. ledna přijati byli: Frant. Novosad, Vojt. Chváta, Josef Tužil. Odstoupil Vilímek Jos.

— Z T. J. S. Patterson, N. Y., vyloučení byli pro neplacení: Jiří Hryčišák, Ant. Prutký, Frank Dědič; odstoupil listinu obdržel Jos. Skála.

— Od T. J. S. Fugner, L. I. C., odstoupili: Frant. Mašín, Jan Adamec; odstoupil Jan Šilhan.

— Do T. J. S. Tyrš C. R. S. přijati byli: Jaroslav Ulč, Ed. Němec, Otokar Slapnička; odstoupil J. K. Jadrniček.

Od T. J. S. v Newarku vyloučen byl v prosinci Fr. Havránek.

— New Bedford, Mass., minule psáno: Louis Mindle a Luke Brouše; má státi: Alois Majndl a Lukáš Brožek. Přijati byli: Ludvík Henberger r. a Rupert Kobza.

— Do T. J. S. East St. Louis přijati byli: Frank Červenka, Václav Radina, Josef Šlecta, Tomáš Janovský.

— Do Těl. a Padp. Jed. Budivoj v Detroit přijati byli: Vomáček Vieko, Fr. Ptáček, Fred Vaňa, Josef Jílek (jakou má adresu?).

— U T. J. S. Crete, Neb., obdržel odstoupní listiny: Jos. Vošta, Josef Dřevo. Václav Kučera, Anton Nygrín.

— Do T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., přijat byl John J. Novotný.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Abie, Neb., přijati byli: Fr. J. Roh, Ant. Krov, Ant. Mařík, Fr. Jelínek. Dříve již oznámení býti měli: Fr. Johanes, A. F. Hájek, Jiří Spatz, Louis Marušák.

— U Sok. Slovanské Lípy v Chicagu zemřel Ant. Štengl; vyloučen byl Jindřich Leff.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Fr. Bernáček, ml., Václav iZma, Jan Tourek, Fr. Dubský, Jan Jirkovský, Václav Klauz, Jaroslav Zima, Vincenc J. Klaus, Boh. Harnold. Vyloučení pro neplacení: Fr. Fuerst, Karel Fiala. Přestupní listinu obdržel Jos. Jiran. — Minule omylem předána byla ve zprávě jedna řádka do Plzenského Sokola, a sice, že zemřel Fr. Kalapsa a uveden byl Fr. V. Vojta, což patřilo do Sok. Praha.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu uvedeni byli: Jan Křestán, Alois Petřík. Poděkovali se: Jos. Matha, Jos. Hroděj, Jindřich Tesár. Vyloučen pro neplacení: Ant. Rindt. Josefu Milbachovi, 2130 W. 12. St., zasíláme list poštou pravidelně.

— Do T. J. Jonáš, Wilson, Kans., přijati byli: John Bárta, Josef Kokšel.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, nechť ihned oznámí to jednateli V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; Fr. Hroch, náměstek, 457 Rodney St., Brooklyn, N. Y.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a K. E. Hrbek; výbor účetní: St. Kostka, J. Pavlík a V. Zvoník. — Náčelník A. Haller, 818 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelníci Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Anton Mysliveček; náměstek Fr. Benšek; pokladník Jos. Laně; jednatel Vinc. Vaněk, 420-424 E. 71. St., New York City; náčelník Hugo Sekyra, 604 E. 83. St., New York City; podnáčelníci: I. Jos. Gregor, II. Fr. Benšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Lier ml. Schůze odbyvá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 F. Ave.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270-272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 709 E. 167. St.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420-422-424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420-424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. nedělí v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; tajemník Alois Nelbert, 1960 N. Darien St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118-120 Meadow St.; taj. Vác. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., tajemník Vác. Vlach, 36 Deane St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. nedělí v Národní síni Č. S. P. S. taj. Jos. Brož, 6 Seadal St.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalíčka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. nedělí v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Antonie Tavič, 1734 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1. Skillman Ave.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cals, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, roh Tillman Ave. a Ash. St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Jos. Rozhoň, Mat. Krejzl, V. Bernajter, Jos. Oufada, V. Štíbr — Schůze 4. nedělí odpo. ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, 3. nedělí v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednu. Emil Šlapák, 15 Capitol Street.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. nedělí v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Fr. Cals, 14 Grand Army Ct.

Těl. a Podp. Jed. Budívoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 698 Antoine St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Gustav Vimr, 507 — 30th St.; účetník Fr. Dražan.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4. středu v měsíci, v síni Al. Štolby, 422 Charles St., taj. Al. Nezbeda, 500 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny Pa., taj. Ant. Cajthaml, 4626 Winthrop St., Pittsburg, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Trška, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vác. Trška. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen Av., každé třetí pondělí.

Pilzenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajemník Ant. V. Kalík, 573 W. 19th St., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1185 So. Homan Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32-34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300-1302 41st Ave.; tajemník Jaroslav Mottl, 1526 So. 40. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4948 Robey St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106-108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Fr. Vraney, taj. 521 N. 10. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Trška, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Rud. Holman, 4659 Nebraska Ave.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. nedělí v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Fr. Grubhoffer, 1010 — 3rd St. So.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo. 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave. taj. Kar. Jaeger, 1704 Geyer ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Petr Plamínek, 219 Exchange ave.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Rud. Havelka, 1446 So. 16th St.; podnáčelníci: Frant. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáček a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able Neb.; 1. nedělí, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí; taj. Jos. Doleček, Ellsworth, Kansas.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. nedělí; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. nedělí ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. nedělí v Central Hall bratří Jichů; taj. V. F. Bouša.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 1213 Williams St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni ČSPS; taj. F. H. Svoboda.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, Boh. Nat. Hall, 21st & U. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jirů z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. nedělí v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; taj. Františka Semerád, 1256 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Boh. Kantner, 122 Stockton St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.

Zpráva jednatele Výk. Výboru N. J. S.

od 1. února 1905 do 31. ledna 1906.

JMÉNO JEDNOTY.	Počet členů koncem roku 1904	Počet nových členů za rok 1905	Počet členů odpuštěných za rok 1905	Konečný počet členů do konce r. 1905	Dluh z roku 1904	Jednota měla zaplatit za příspěvky za rok 1905	Připlatily na příspěvky z r. 1904	Jednota zaplatila na příspěvky za rok 1905	Jednota dluhuje koncem r. 1905	Připlatily na příspěvky za r. 1905	Dluh do fondu pro sjezd za rok 1904	Doplacono do fondu pro sjezd za rok 1904	Zaplacono do fondu pro sjezd za rok 1905	Dluh do fondu pro sjezd za r. 1905
					\$ c	\$ c	\$ c	\$ c	\$ c	\$ c	\$ c	\$ c	\$ c	\$ c
Sok. Jed. Blesk, Baltimore...	193	24	20	197	16.20	247.30		247.30					20.20	
Čes. Sl. Sokol Bayonne, N. Y.	16	6	3	19		22.20		20.00	18.40		1.60			3.50
TJS. Brooklyn...	12	1	13			12.20		12.20			1.20	1.20	1.30	
TJS. Fugner, Long Isl.	72	6	6	72	14.70	87.60	7.10	80.50			7.20	7.10	7.20	
TJS. Newark, N. Y.	44	7	7	44	16.80	56.90		71.60			4.40	4.40		4.40
TJS. Svornost, N. Y.	56	8	7	57		73.00		71.70	18.10				5.60	
TJS. New York...	502	25	26	501		614.70		459.90	154.80				zapl.	
Sok. Jed. Philadelphia...	62	4	13	53		70.10		70.20		10	6.20	6.20		5.30
TJS. Westfield, Mass.	19	2	1	20	60	25.00		24.70	30					2.00
TJS. New Bedford, Mass.	24	3	3	24		30.80		31.10	30					2.40
TJS. Horymír, Curtis Bay, Md.	21	1	6	16		20.30		20.00	30		2.10	2.10	1.60	
TJS. Patterson, N. Y.	18	9	8	19		30.30		31.20		90				1.90
Sokol Cleveland, Clev., O.	113	15	6	122		150.90	2.00	112.30	36.60				12.20	
Sokol Čech, Clev., O.	278	30	25	283	32.70	359.50	5.00	271.10	83.40					28.30
Sokol Čes. Záb., Clev., O.	65	5	18	52	22.00	73.80		106.50			6.50	6.50		5.20
T. a Pod. J. Budivoj, Detroit	72	5	4	73	18.60	86.80		108.40	40		6.00			7.30
TJS. Podlipný, Detroit	60	30	4	86	21.00	104.00		74.10	48.50		2.20	2.20		14.60
Sok. Lorain, Lorain, O.	22	4	2	24		29.90		41.60	9.30					2.40
TJS. Říp, Allegheny, Pa.		67		67	20	20.10		20.10						6.70
Plzeňský Sokol, Chicago	295	221	27	489	30	679.70		679.70	20					48.90
Sokol Chicago, Chic.	198			198	26.00	321.10		321.10			19.80			dluh.
TJS. Čechie, Chic.	69	10	6	73	38.60	91.90		95.60	22.30		6.90	6.80		7.30
TJS. Tábor, Chic.	96	36	14	118	34.20	152.90		154.60	36.90		9.60	9.60	10.20	
TJS. Praha, Chic.	111	49	16	144	56.40	178.10		212.80		50	11.10	11.00		14.40
Sokol Slov. Lípa, Chic.	188	11	11	188	10.30	234.50		291.20		30	18.80	18.80		18.80
ČAS. Manitowoc, Wis.	35	2	3	34		42.40		52.90	20					3.40
TJS. St. Louis	190	28	40	178		233.80	50	236.10		2.80	19.00	19.00	17.80	
TJS. Mt. Pleasant, St. Louis	45	3	10	38	252.80	46.10		23.60	22.50					3.80
Sokol Tyrš, Cedar Rapids	158	14	8	164		198.60		452.80		1.40	7.55	7.90		16.40
TJS. East St. Louis, Ill.		31	3	28		31.20		21.10	10.10					2.80
TJS. K. Jonáš, Abie, Neb.	18	6	2	22		27.90	10	29.90		2.10	1.80	1.80		2.20
Hvězda Záp., Black Wolf Kan	23	17	2	38	10.10	48.40		48.40			2.30	2.30		3.80
TJS. Žižka, Bruno, Neb.	33	5	4	34		44.00		44.20	9.90		3.30	3.20	3.50	
TJS. Crete, Neb.	69	4	5	68	30	84.80		84.80						6.80
TJS. Milligan, Neb.	66		16	50	42.10	65.10		27.30	38.10		6.60			11.60
TJS. Omaha, Neb.	127	22	13	136	11.50	176.70		177.00	41.80					13.60
TJS. Plattsmouth, Neb.	39	5	5	39	28.10	47.60		59.60		50				3.90
TJS. Prague, Neb.	45	2	1	46		55.60		83.30	40		4.50	4.50		
TJS. Schuyler, Neb.	80	9	16	73		98.40		98.40			8.00			15.30
TJS. So. Omaha, Neb.	69	12	7	74		92.50		94.00		1.50			6.90	
TJS. Wilson, Kans.	54	22	5	71	14.80	84.50	1.20	88.10		4.80			7.10	
TJS. Wilber, Neb.	46	9	5	50		60.60		75.40			4.60	4.60	6.70	
Jiří z Poděbrad, Clarkson		25		25		22.50			22.50					2.50
TJS. Dodge, Neb.	31	9	1	39		50.10		39.20	10.90					3.90
TJS. San Francisco, Cal.	29			29				15.90						dluh.
Český Lev, Brainard, Neb.		25	4	21		30.80		32.00		1.20				2.10
TJS. Howells, Neb.		25	1	24		24.40		24.40						2.40
	3763	854	397	4220										
SBORY SOKOLEK														
Sbor Sok. J. Blesk, Baltimore	29	9	10	28		14.25		14.95		70				
TS. Paní a Dívek, N. Y.	224	19	11	232		96.95		73.50	23.45					
TJ. Dívek a Paní, Long Isl.		23		23		7.30		5.00	2.30					
Sb. Sok. Vlasta, St. Louis	76	9	20	65	6.60	29.95		29.70	6.85					
Sb. Sok. Plattsmouth, Neb.	16	3	3	16	1.65	7.05		8.45	25					
Sb. Sok. Libuše, So. Omaha	30	3	10	23	3.25	11.75		12.70	2.30					
Sb. Sok. Omaha, Neb.	47	4	11	40		18.90		19.70						
	422	70	65	427	\$679.80	\$5204.65	\$15.90	\$5581.80	\$641.25	\$17.80	\$161.25	\$119.20	\$100.30	\$267.90

Odstoupila Těl. Jednota Brooklyn, N. Y.

PŘÍJEM ZA ROK 1905.

Za vstupné a příspěvky od sborů.....	\$5,581.80
Výevik a vzdělání ve sborech.....	34.15
Různé příjmy	30.70
Do fondu pro sjezd.....	219.50
Sokol Americký	179.98
Sjezdy, závody a slavnosti.....	35.97
Tiskopisy a pod.	61
Za Památníky Nár. Jed. Sok.	415.00
Zálohy na nářadí.....	110.25
	\$6,607.96
Hotovost z minulého roku.....	1,573.08
Úhrnem	\$8,181.04

VYDÁNÍ ZA ROK 1905.

Sokol Americký	\$3,004.56
Výevik a vzdělání ve sborech.....	133.17
Různé příjmy	19.20
Sjezdy, závody a slavnosti.....	201.07
Různá vydání	46.15
Služné taj., pokl. a jednatel. V. V. N. J. S.	235.00

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ÚNOR 1906.

Únor	Příjem.	\$ c
1. TJS. Žižka, Bruno, Neb.....		8.90
1. Za těl. knihy od Č. Jebavý, Chicago.....		1.03
1. Předplatné na Sokola Amerického.....		.75
3. Sokol Čech, Cleveland, O.		83.40
3. " " do fondu pro sjezd za r. 1905.....		28.30
3. TJS. Čechie, Chicago.....		22.90
3. TJS. Milligan, Neb.....		16.90
3. Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo.....		7.50
3. TJS. Říp, Allegheny, Pa.....		22.80
3. Předpl. na Sok. Am. z Nár. Tisk., Chicago.....		1.75
5. TJS. Omaha, Neb.....		41.80
5. " " do fondu pro sjezd za r. 1905.....		13.80
7. TJS. Svornost, N. Y.		18.10
7. " " do fondu pro sjezd za r. 1906.....		5.70
7. Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.....		2.30
7. Sokol Lorain, O.		9.20
7. " " do fondu pro sjezd za r. 1905.....		2.40
7. TJS. Dodge, Neb		12.20
7. TJS. Podlipný, Detroit, Mich.....		21.20
7. T. S. Dívek a Paní v L. I. City, N. Y.....		2.30
7. Předplatné na Sok. Amer.		.75
15. T. J. Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Iowa, do fondu pro sjezd za r. 1905.		14.30
15. Předplatné na Sok. Amer.		.75
15. TJS. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.....		22.50
15. TJS. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.....		23.75
15. " " do fondu pro sjezd za r. 1905.....		2.50
15. " " za 1 Památník N. J. Sok.		1.25
20. Předpl. na Sok. Amer.		1.50
22. Předpl. na Sok. Amer.		1.50
24. Sokol Cleveland, Cleveland, O.		39.10
24. Předplatné na Sok. Amer.		1.50
24. T. S. Dívek a Paní v N. Y.		23.45
29. Předplatné na Sok. Amer.		1.50
		\$457.58
Hotovost z minulého měsíce.....		4,193.72
Úhrnem		\$4,651.30

Únor	Vydání.	\$ c
8. Za 4565 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro leden 1906.....		195.67
8. Za cut do Sok. Amer.		1.50
8. Předplatné na Věstník Sokolský.....		94

Poštovné, dovoz a pod.	28.01
Tiskopisy a podobné	193.00
Na Památník N. J. S.	5.91
Organisátor	11.00
Zálohy na nářadí	110.25
	\$3,987.32
Příjem	\$8,181.04
Vydání	3,987.32

Hotovost

Tímto upozorňuji br. jednoty, které zaslaly poplatek na příspěvky a do fondu pro sjezd za rok 1905 v měsíci únoru 1906, není na této zprávě zaneseno, neboť 31. ledna 1906 uzavřeny byly knihy Výk. Výb. N. J. S. Veškerý příjem v únoru t. r. jest zanešen na rok 1906.

Sbor Sokol Chicago, T. J. S. San Francisco a Sok. Říp nemohl jsem na zprávu počet členů a příspěvky zaneš, poněvač jsem zprávy od oněch sborů ještě neobdržel.

Dále prosím br. finan. taj., aby zprávu tuto si prohlédl a se svými čtvrtletními zprávami porovnal.

Na zdar! Jan Černý, jednatel V. V. N. J. S.

21. Vrch. poř. S. A. za únor t. r., Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
21. Výp. poř. " " Ant. Haller....	10.00
21. Výp. poř. " " Jos. Čermák....	10.00
	\$248.11

Příjem	\$4,651.30
Vydání	248.11

Hotovost

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	\$714.32
Fond pro příští běh evičitelský	42.85
Základní fond Nár. Jed. Sok.....	300.00

Na Germania Savings banku.....	\$ 700.00
Na Dry Dock Savings Bank.....	700.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	3,003.19

Úhrnem

Tímto žádáme br. Jednoty, které nezaslaly zprávu ohledně hlasování o návrhu T. J. S. Tyrš C. R. Sokol za příčinou výpravy ku všesokolskému sletu v Čechách, by tak okamžitě učinily a zprávy zaslaly.

Dále upozorňujeme br. jednoty, by dobře promyslely návrh br. Jar. Košáře na povšechné sloučení ve Svaz Českoslovan. Sokolstva v Americe a návrh br. Jos. Čermáka k částečnému sblížení Česko-amer. Sokolstva. — Zvláště Vás upozorňujeme, že hlasování o těchto návrzích musí být do června t. r. zasláno Výk. Výb. N. J. S.

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

SOKOLSTVO SLOVENSKÉ V ALLEGHENY, PA.

V neděli 4. m. m. sešlo se Sokolstvo slovenské v České Národní síni v Allegheny, Pa., sešlo se v počtu značném a také naši tu byli, ba co díme Čechové dokázali i v pořadu dne, že váží si myšlenky všeslovenské a práce společné. Účastenství lidu bylo ohromné. Také slovenské sokolky byly tu v hojném počtu a pořad prvního to shromáždění slovenského jen vhodný. Také bratři Chorvaté se dostavili. Přítomné uvítal br. Millan Ballay a vlastní přednášku měl br. K. Štiastný, jakož i řeč hlavní P. V. Rovnianek. Mimo pěvecké sbory slovenské účinkovala i česká "Lyra". Zdar provázel celou tu manifestaci, již i hlavní předseda K. Rehák se účastnil. První slet a závod jednoty slovenské odbývá se bude v Homestead, Pa., 4. července t. r. Mnohý zdar!